

Genist

MAGAZINE VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

Genist durf(t) te innoveren!

414CBRNVerdcie "Alive and Kicking!"

Geniesteun SOLTG SCORPION in Mali

Oefening United Pontonnier

Veteraan, hoe is het je vergaan?

Commando-overdracht Regiment Genietroepen

1748-2015
267 jaar

Outdoor & Travel Outfitters

LOWA
simply more...

RUCPHENSEBAAN 24A, 4706 PJ ROSENDAAL 0165-528305

OPTIMAAL COMFORT
DANKZIJ FUNCTIONELE DETAILS

MADE IN EUROPE

Z-8S GTX® | Task Force www.lowa.nl

HILLEBERG

THE TENTMAKER

COLOFON

JAARGANG 8 NUMMER 2015.2

Magazine van het Regiment Genietroepen
Verschijnt twee keer per jaar
ISSN 2213-8226

Uitgegeven door de
**VERENIGING VETERANEN
REGIMENT GENIETROEPEN (VRG)**
Opgericht op 14 mei 2008, Van Brederodekazerne
te Vught. Statuten ingeschreven bij de
Kamer van Koophandel te 's-Hertogenbosch

Voorzitter
Kolonel b.d. drs. ing. T.J.J. de Vries
Secretaris
Luitenant-kolonel b.d. J. Stienstra
Email: secretaris@vrg.nl
Penningmeester
Luitenant-kolonel R. Dijkhoff

Bestuursleden
Majoor J. Boot
Majoor b.d. D.C.P. Janse
Kapitein b.d. H.J. Wolterink
Eerste luitenant b.d. H. Radt
Majoor b.d. G.M.N. Beerkens
Regimentsadjutant F. Schiltman

Redactie
Maj b.d. G.M.N. Beerkens (hoofdredacteur)
Regimentsadjutant F. Schiltman (redacteur)
Maj b.d. J.H.A. Verhoeve (eindredacteur)
Email redactie: redactie.genist@hotmail.nl

Coördinator Landelijke Veteranendag
Kapitein b.d. H.J. Wolterink

Coördinator 'Nuldellijs' hulp
Majoor b.d. D.C.P. Janse

Secretariaat Regiment Genietroepen
Postbus 10151, 5260 GC Vught
Mevr. Angelique van Heertum
Email: agam.v.heertum@mindef.nl
Tel: 073-6881304
(Bereikbaar ma-di-do van 09.00 tot 12.00 uur
en van 13.00 tot 14.30 uur)

Bent u (oud)genist en/of genieveteraan en heeft u
deze Genist niet op uw huisadres ontvangen?
Registreer u dan voor opname in de regimentsdatabase
op www.regimentgenietroepen.nl

**GREEN PAPER
ASSOCIATION**

Realisatie & Exploitatie
Email: john.akkerman@greenpaper-association.com
Tel: 0653-569550

Member of the European Military Press Association

Profileren in de vorm van publiceren en participeren,
kan niet automatisch de voorkeur bij vererving inhouden.

1748-2015
267 jaar

INHOUD

05	Voorwoord voorzitter VRG	48	Eenheid in beeld: 414CBRNVerdcie
07	Aan het woord is de RC	51	Precise Response DIMpel 414CBRNVerdcie
09	Aan het woord is de RA	56	Live Agent Training
10	Vrouwen aan het woord	57	Landmachtdagen 2015
12	Wapendag Genie	58	Relatiedag 11Gncie LMB
15	Beëdigingen	59	AO para-opleiding
16	Genist in beeld	60	CidW: Bon dia genisten!
20	Commando-overdracht	63	Speciale takenpeloton 11Gncie LMB (AASLT)
22	Geniesymposium: 'Genist durft te innoveren'	65	Bijdrage Genie SOLTG Scorpion, Mali
27	Opleidings- en Trainings- model Pantsergenie	72	Bronzen Schild van C-LAS voor 101Gnbat
31	User trial Boxer Genie	75	Ivory Beaver 102Constrcie
32	Relatiedag 41Pagnbat	79	United Pontonnier 105Gncie wb
34	Noodhulp Dominica	85	Veteranen, dat zijn wij!
36	Engineer Victory 414CBRNVerdcie	86	Landelijke veteranendag (NLVD)
39	Koninklijk bezoek NTC CBRN	90	Veteraan hoe is het je vergaan?
41	Live Agent Training (LAT) 414CBRNVerdcie	95	VOPET-nieuws
45	Enduring Scorpion 414CBRNVerdcie		

"Foto cover: Kpl-1 Alieke Meulman aan het werk
als SOD (Sergeant Onderhoud Diagnosticus) tijdens
ETGM-2, GAO Mali in juni 2014. Kpl-1 Meulman is
momenteel in opleiding voor sgt genie op de KMS om
daarna terug te keren in de geniegeledingen."

"Foto backcover: Kpl-1 Remo van Sloten van
112Pagnacie ontvangt de juryprijs, de Gouden Pionier-
schap, voor het beste idee tijdens het onlangs
gehouden geniesymposium, dat als thema had:
Genist durft te innoveren!"

RFASeuro

Explosieven Experts!

Uw veiligheid, onze zorg

Totaalaanpak vijf fasen
NGE-bodemonderzoek

1

Historisch Vooronderzoek

Adviesrapport: wel of geen explosieven aanwezig.

Opleidingen

2

Projectgebonden Risicoanalyse

Adviesrapport voor een veilige en doelgerichte uitvoering.

Opleidingen

3

Projectplan

Plan van aanpak Werkvoorbereiding

Opleidingen

4

Uitvoering

Opsporen NGE Geïmproviseerde explosieven

Opleidingen

5

Proces-verbaal van Oplevering

- Oplevering
- Evaluatie
- Vrij van explosieven

Advies
Uitvoering
Opleidingen
Certificering

Tjeerd de Vries, Voorzitter Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen

Belangen- behartiging speerpunt van de VVRG!

Op 2 oktober jongstleden droeg kolonel Gerrit van Cooten het commando over ons regiment over aan kolonel Burg Valk. Ruim drie jaar was kolonel Van Cooten onze RC. Hij was een commandant die oog had voor het belang van de veteranen. Vaak opererend op de achtergrond maakte hij het mogelijk dat onze Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen meer financiële armslag kreeg waardoor we een betere invulling kunnen geven aan het behartigen van de belangen van onze leden.

Zo waren we in staat de jaarlijkse herdenking van onze gesneuvelde collega Jos ten Brinke (TFE-7, 2008, Afghanistan) en de reünie van 102 Constric financieel te ondersteunen. Inmiddels krijgen we al meer aanvragen binnen om activiteiten van onze leden te ondersteunen. Het is goed dat het besef begint te groeien dat de VVRG voor haar leden wil klaar staan.

vochten uit een ellendige periode als gevolg van PTSS. Een van de eerste dingen die hij zei was dat hij collega's die met de zelfde verwonding te kampen hebben graag wilde helpen. Inmiddels werkt hij als vrijwilliger en ervaringsdeskundige in het Huis van het Regiment en proberen we binnen het regiment samen invulling te geven aan zijn mooie initiatief. Ook nu weer toont Paul Habraken zich een voorbeeld voor ons allemaal.

Actieve en postactieve veteranen zingen gezamenlijk het Mineurslied ter afsluiting van de ALV

Terug naar 2 oktober. Als zijn laatste formele handeling als regimentscommandant reikte kolonel Van Cooten aan korporaal-1 b.d. Paul Habraken het Draaginsigne Gewonden uit. Paul werd in 1992-1993 als de enige genist met een Nederlandse verbindingseenheid uitgezonden naar Bosnië. Zijn eenheid moest het Franse vreemdelingenlegioen ondersteunen.

Genisten zoals hij zijn voor het bestuur van de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen een baken. Pauls verhaal is de reden waarom we deze vereniging hebben opgericht. En we hebben eigenlijk maar één doelstelling: belangenbehartiging voor onze leden, de postactieve en actieve veteranen van het Regiment Genietroepen. Hoe we die doelstelling samen met de geniecommandanten willen behalen, werd uit de doeken gedaan tijdens onze derde Algemene Ledenvergadering (ALV) op 4 november in Oirschot. Deze ALV hiielden we in de vorm van een werklunch. Het deed ons als bestuur veel plezier dat zowel postactieve veteranen als de actieve veteranen van 41 Pagnbat bij deze 'ALV-nieuwe stijl'

goed vertegenwoordigd waren. De aanwezige veteranen hoorden hoe we er financieel voorstaan, werden bedankt voor de prachtige bijdragen die zij aan ons magazine Genist leveren, stemden in met het gevoerde financiële beleid en met de aanstelling van eerste luitenant b.d. Henny Radt als nieuw bestuurslid en luisterden naar de boodschap van majoor Jan Boot, onze vice-voorzitter.

Pauls optreden was zo uitzonderlijk dat de commandant van UNPROFOR, de Franse generaal Morillon, hem ten overstaan van het aangetreden Vreemdelingenlegioen het Franse erekoord uitreikte. Een collega om enorm trots op te zijn! Een voorbeeld voor ons allen.

Het was een goede bijeenkomst. Stap voor stap wordt de VVRG steeds meer de vereniging van alle veteranen van ons regiment.

Ik ontmoette Paul Habraken voor het eerst in mei van dit jaar bij de Wapendag. Paul had zich toen net terugge-

Tot slot wil ik namens u allen onze RC, kolonel Gerrit van Cooten, danken voor alles wat hij voor het regiment heeft gedaan. En de nieuwe RC, Kolonel Burg Valk wens ik, ook namens u allen, heel veel succes en plezier bij het leiden van ons prachtige regiment.

Ik wens u fijne feestdagen, een goede jaarwisseling en een voorspoedig, gezond en veilig 2016. ●

reaseuro.com

+31 (0)13 518 60 76

IDEEËN VAN DE GENIE IN UITVOERING

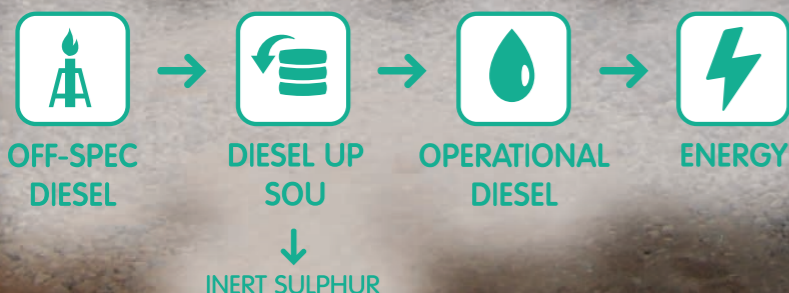
KEMPER EN
K-VAN TWIST
DIESEL B.V.

TOEPS INNOVATION
IMPLEMENTATION

 WER: maakt van afval gas. Het (vrijgekomen) gas kan direct gebruikt worden als energiebron in (de huidige) generatoren.

 Extraheert kleine deeltjes uit diesel om zo de bedrijfszekerheid in woestijngebieden te vergroten.

Wij leveren al vele jaren betrouwbare stroomoplossingen voor een enorme verscheidenheid aan toepassingen over de hele wereld. Dit zijn vaak geen simpele kant en klare oplossingen. Onze producten moeten werken in de meest extreme omstandigheden. Om te voldoen aan de hoge eisen die aan onze producten gesteld worden werken wij nauw samen met onze opdrachtgevers.

Naar aanleiding van ideeën van de Genie hebben wij samen met onze partners twee toepassingen ontwikkeld die de stroomvoorziening overal ter wereld betrouwbaarder maken. Zo hebben wij een toepassing ontwikkeld

voor woestijnachtige gebieden. In deze gebieden tast stof mechanische systemen aan. Het stof is kleiner dan de poriën in de meest gebruikte filters (5-10 micron). Met onze oplossing kunnen wij deeltjes tot 0.3 micron filteren door middel van elektrostatische filters.

Voor gebieden waar het recyclen van afval niet haalbaar is hebben wij samen met de Genie ook de WER ontwikkeld. Hiermee kan afval vergast worden waarbij het ontstane gas gebruikt kan worden als energiebron voor generatoren.

AANHETWOORDIS ●
Kolonel Burg Valk, commandant Regiment Genietroepen

De Genie, dat zijn We Samen

Velen van u ken ik uit een, al dan niet ver, verleden. Ik realiseer mij echter ook dat ik velen nog niet ken en dat velen mij niet kennen. Het lijkt me daarom gepast om eerst antwoord te geven op de vraag: "Wie is toch die nieuwe regimentscommandant?"

Op 2 oktober jl. heb ik het commando van het Opleidings- en Trainingscentrum Genie en het Regiment Genietroepen mogen overnemen van kolonel Gerrit van Cooten. Ik ervaar het als een lot uit de loterij om, als commandant, terug te keren op de plek waar ik ooit als jong genistje ben begonnen. Ik weet nog goed dat ik opkeek naar al die ervaren genisten die in Vught rondliepen, waarbij ik mij realiseerde dat ik nog veel had te leren.

Dit leerproces begon, na de genieopleiding in Vught, met het vervullen van 'harde geniefuncties', zoals pelotonscommandant in Seedorf, hoofd kaderopleidingen in Vught, compagniescommandant in Wezep en hoofd sectie S1 bij 101 Geniegevechtsgroep. Een periode waarin ik de genie van toen in haar haarvaten heb leren kennen; een periode waar ik mij echt genist voelde; een periode die ik voor geen goud had willen missen.

Helaas is het echter zo dat je na deze fantastische geniefuncties geacht wordt te 'veralgemenseren'. In deze algemene periode heb ik functies mogen vervullen bij de Landmachtstaf, het Koninklijk Huis, de NAVO, de DVD, het OOCL en 13Mechbrig. Stuk voor stuk uitdagende banen met elk hun eigen charme, maar

wel allemaal met een groot gebrek: geen genie! In deze lange periode bleef mijn relatie met het Regiment Genietroepen helaas beperkt tot een aantal jaarlijkse terugkom-momenten zoals de Wapendag en het Regimentsdiner. Momenten waarop je met elkaar mijmert over die goede en kameraadschappelijke tijd bij de Genie. Ik prijs mij dan ook gelukkig dat een door mij lang gekoesterde wens in vervulling gaat: dat ik als commandant mag terugkeren op het nest waar ik ooit als genist ben geboren en grootgebracht. Ik treed daarmee in de voetsporen van vele illustere voorgangers, stuk voor stuk mensen met een warm geniehart. Voorgangers die keer op keer in staat waren de genie en het regiment aan te passen aan de eisen van de tijd. De organisatie van de genie en ook het regiment staan op dit moment dan ook als een huis. Ik wil kolonel Van Cooten, zijn voorgangers en u daar uit de grond van mijn hart voor danken.

We moeten ons echter realiseren dat aanpassen noodzakelijk blijft. Onlangs verwoordde Commandant Landstrijdkrachten dit als volgt: "De wereld om ons heen is aan het veranderen en wordt er zeker niet veiliger op. De dreigingen zijn divers en acuut. Ze variëren van cyberoperaties tot grootschalig offensief optreden. Stilzitten is geen optie.

We moeten daar op inspelen." Dit geldt vanzelfsprekend ook onverkort voor de genie; ook wij moeten blijven inspelen op de nieuwe dreigingen. Toekomstige veranderingen binnen de genie zijn onvermijdelijk. We moeten ons continu blijven ontwikkelen en aanpassen in waarschijnlijk een steeds hoger tempo.

"De organisatie van de Genie en ook het regiment staan op dit moment dan ook als een huis."

Ik ben dan ook heel blij met de resultaten van het afgelopen symposium 'Genist durf(t) te innoveren!'. In de aanloop naar dit symposium zijn 41 voorstellen ingediend om de genie te verbeteren. De zes beste voorstellen zijn vervolgens door de bedenkers zelf voor een groot publiek gepitched, met voor de winnaar de eervolle Gouden Pioschop. Als Genie zijn we dus in staat om allemaal ons steentje bij te dragen aan het verbeteren van de organisatie. Van hoog tot laag zetten we ons daarvoor in. Ik ben er dan ook van overtuigd dat we in staat zijn om ons aan te blijven passen aan nieuwe ontwikkelingen en dreigingen. Ik realiseer me echter dat ik dit niet alleen kan. Daar heb ik u allen voor nodig. Want: de Genie, dat zijn We Samen! ●

MEER WETEN? WWW.KVT.NL

Koninklijke Kemper en Van Twist
Keerweer 62, 3316 KA Dordrecht
Postbus 156, 3300 AD Dordrecht

Tel. +31(0)78 - 632 66 00
Email info@kvt.nl

Hybride Energie Systemen

voor stroomvoorziening op kampen

DUURZAAM

COMPONENT 1
Generator (Caterpillar)
foto: Capable Logistician 2015

MODULAIR

COMPONENT 2
Batterijpakket (Lithium-Polymeer batterijen
van EST-Floattech) foto: EST-Floattech

INTEROPERABEL

COMPONENT 3
Zonnepanelen (MulticonSolar, statisch of
mobiel) foto: Capable Logistician 2015

Werking van de DPM

Overdag:

- De zon levert de benodigde stroom
- De zon laadt tegelijkertijd de batterijen op
- Piekverbruik: stroom uit zon en uit batterijen

's Nachts:

- Batterijen leveren stroom
- Indien batterijen leeg raken, worden ze snel opgeladen door de generator
- Tijdelijke verbruikspieken worden opgevangen met de generator

Deployable Power Module

De drie componenten vormen de Deployable Power Module van EST-Floattech. Foto: inzet van een EST-Floattech DPM tijdens de multinationale oefening Capable Logistician 2015 (Hongarije) ter ondersteuning van een 200 Pax kamp van NATO.

Voordelen van de DPM

- Kamp minder afhankelijk van regelmatige aanvoer van diesel
- Besparingen bij diesel-verbruik
- Minder kosten voor de aanvoer en afvoer van diesel
- Minder uitstoot roet, CO₂ en geluid
- Noodstroomvoorziening bij calamiteiten (UPS) uit batterijpakket
- Veiliger voor kwetsbare elektronische apparatuur
- Minder slijtage en onderhoudskosten aan generator

De DPM kan autonoom worden ingezet of als onderdeel van het EST-Floattech **Deployable Forces Infrastructure Modulair Power System**, een duurzaam, modulair en interoperabel off grid elektriciteitssysteem voor middelgrote tot zeer grote kampen.

Deployable Forces Infrastructure Modulair Power System

EST-Floattech Lithium-Polymeer batterijen:

extreem dynamisch, veilig (active cell balancing), economisch.

Neem voor meer informatie contact met ons op:

Smidse 2 | 1671 NJ Medemblik | The Netherlands

Tel: +31 (0)227 57 00 57 | info@est-floattech.com

www.est-floattech.com

EST-Floattech
Energy Storage Systems

Het kan vreemd lopen. Weet ik net anderhalve week dat de regimentscommandant één jaar heeft bijgetekend (met als bijgedachte de voorbeeldfunctie "om de kippendrift in sollicitatieland langzaam uit te bannen"), belt hij 's avonds op: "Frans, ik ga toch vertrekken, naar het Rijksvastgoedbedrijf om een project uit te voeren..."

Voor beiden mixed feelings; per slot van rekening deel je drie jaar de genie met alles erop en eraan en kennen we elkaar ook privé goed; we hebben genoeg uren met elkaar doorgebracht. Maar ja, het is inherent aan ons militaire vak: militairen komen en gaan, ook bij het regiment. Oké, we hebben een kleine vijf weken om de commando-overdracht van zowel het OTCGenie als van het Regiment Genietroepen te organiseren. Net lang genoeg om alles volgens de regels uit te voeren, maar net te kort om erop te vertrouwen dat alles vlekkeloos zal verlopen. Alle zeilen bij, dus! Inmiddels heeft de commando-overdracht plaatsgevonden en is kolonel Valk onze nieuwe RC. Het was een bijzondere dag met een mooie ceremonie, binnen het uur! Met een emotionele uitreiking van het Draaginsigne Gewonden aan korporaal-1 b.d. Paul Habraken. De beide commando's werden middels de onderdeelstaf van het OTCGenie en ons vaandel overgedragen, zoals het hoort. En als RA mag ik ook niet klagen, want van de voorzit-

Veel veranderingen in korte tijd

ter van de Historische Genieverzameling, generaal-majoor b.d. Marcel van den Broek, ontving het regiment een heuse Sappeurssabel M1880 (nou ja, een imitatie), die de vaandeldrager mag dragen bij zijn ceremonieel tenue. Nu nog sappeurssabels voor de rest van de vaandelwacht en we zijn weer een stap verder.

Veranderingen binnen het regiment gaan niet snel. De voortgang van de Ceremoniële Sappeurs ('Bielemannen') met de bijl in het traditionele tenue gaat vreselijk langzaam. Het borstembleem van 11 Gncie LMB AASLT is nog steeds niet goedgekeurd. De baretemblemen zijn op papier geregeld, en nu al loopt 90% met het juiste genie-embleem. Over een tijdje heeft iedereen zijn specialiteit (vaardigheid) op zijn baret. We gaan proberen de regimentsdiners voor officieren en onderofficieren om het jaar afwisselend in Vught en in Wezep te organiseren. Wel een extra belasting voor de organisatie maar voor het personeel van de beide Pa-

resto's is het iets minder druk in het toch al drukbezette einde van het jaar.

Met het regiment gaat het goed en ook de genieorganisatie staat. Maar personeelstechnisch zijn we er nog lang niet. Te veel vacaturemanagement; teveel functies worden voorlopig niet gevuld omdat we de juiste rangen er niet bij hebben. En CLAS heeft nog niet altijd de juiste tools om out of the box te denken en te handelen. En van een verminderde kippendrift merk ik bar weinig; nog steeds gaan/moeten collega's zonder de juiste ervaring toch aan een zware functie beginnen. Wat de tijd nog meer zal brengen; wie zal het zeggen? Men belooft toch weer een financieel slecht jaar. Maar ondanks dat kunnen en zullen we er met veel genistencreativiteit weer een mooi jaar van maken. Ik wens eenieder fijne feestdagen en een mooi begin in 2016. En ik hoop jullie ergens in genieland te zien, Sodeju, jullie RA ●

Regimentsagenda 2016

16 april	Rode Kruis Bloesemtocht, RGT i.s.m. 105Gncie WB
26 april	Beëdiging 1 te Vught; organiserende ehd 11Pagnbat
04 mei	Dodenherdenking RGT te Den Haag, Binckhorst
19 mei	Wapendag Regiment Genietroepen 2016
26 mei	Herdenking omgekomen militairen CLAS te Bronbeek
25 juni	Nederlandse Veteranendag Den Haag
29 juni	VGGO relatiedag i.s.m. RGT
30 juni	Beëdiging 2 te Vught; organiserende ehd 101Gnbat
19 tot 22 juli	100 ^e Vierdaagse van Nijmegen
	- 20 juli RGT te Wychen
	- 21 juli Pontonniersbal Cuijk
	- 22 juli Brug van Cuijk
03 september	Herdenking Nationaal Indië Monument te Roermond
21 oktober	Beëdiging 3 te Vught; organiserende ehd 41Pagnbat
03 november	Regimentsdiner oon, waarschijnlijk te Vught
04 november	Regimentsdiner offn, waarschijnlijk te Vught

De in deze agenda genoemde data zijn onder voorbehoud. Data van een aantal evenementen kunnen nog wijzigen. Kijk voor actuele informatie op de website van het RGT.

‘Moeders’ en vrouwen van 41 Pantsergeniebataljon

Staan v.l.n.r. de ‘moeders’:
sm Bas de Vré (411Pagnacie),
sm Maurice Piette (414CBRNVerdcie),
sm Marnix van den Berg (412Pagnacie) en sm Jan-Willem Pen (StEARScie).

Zittend v.l.n.r. de vrouwen:
sld-1 Natascha Neeft,
kpl-1 Karin van Beek,
sld-1 Angelique Janssen en sm Wendy Klaassen.

Niet op de foto:
kpl-1 Danya Bongers en sld-1 José Janssen. ●

Mijn naam is ... soldaat-1 Angelique Janssen (23)

Vanaf 2011 zit Angelique bij 41Pagnbat in dienst. Eerst bij de CSM Stafcie, daarna bij de Bevohgp en in 2014 klonk ze op haar stoel bij de Sectie S3. Nu werkt ze alweer een half jaar bij de Batcogp. “Stoer! Dat was het eerste wat in mij opkwam toen ik iets van Defensie meekreeg. Ik kwam terecht bij de genie zonder dat ik eigenlijk wist wat dat inhield. Dat ‘stoer’ klopt in ieder geval en nu wil ik nooit meer weg bij de genie!” Samenwerken met de mannen? “Dat bevalt goed; iedereen gaat respectvol met elkaar om.” Volleybalster Angelique heeft nog wel een wens voor de toekomst: Mijn administratieve kennis nog wat uitbreiden en korporaal worden natuurlijk!”

Mijn naam is ... soldaat-1 Natascha Neeft (31)

Na vijf jaar bij 220 Transportcompagnie gewerkt te hebben, met een uitzending naar Afghanistan, zit Natascha op haar plek als chauffeur bij de sectie S4 van het bataljon. Want ze is bezig met een opleiding Logistiek teamleider, wat ze later als burger dan ook wil worden.

Mijn naam is ... sergeant-majoor Wendy Klaassen

Wendy heeft sinds 1995 bij diverse eenheden gewerkt: 42Tkbat, Landmachtstaf, CDC, 11Tkbat, Staf 13Pabrig en nu bij 41Pagnbat als Stoo B&B. “Ik ben opgegroeid met Defensie; mijn vader zat bij de luchtmacht. Bij mijn uitzending SFOR-2 in 1997 kwam ik voor het eerst in aanraking met de genie. Toen vond ik het al een geweldige club en nu zit ik er zelf al vier jaar bij.” Of de genie voor haar een blijvertje is, valt nog te bezien, want Wendy Klaassen is nog niet aan het einde van haar militaire loopbaan gekomen.

Mijn naam is ... korporaal-1 Karin van Beek (29)

“Al bij de opleiding OJKL moesten we aangeven wat we graag wilden gaan doen bij de KL. Ik was 16 en YPR-chauffeur klonk dus wel erg stoer. Het werd Wezep, bij 111Pagnacie. Twaalf jaar lang heb ik met en voor genisten gewerkt. Het Mineurslied ken ik dan ook al vanaf mijn 17e.” In 2006 stapte Karin over naar de TD, waar ze als korporaal aan YPR-onderstellen sleutelde. Dat doet ze ook in Tarin Kowt, met een leuke groep collega's, met af en toe ontspanning met een malt Becks biertje. Helaas komen er in die periode ook twee collega's om het leven. Daarna komt de genie wederom in zicht. Ze wordt monteur verbindingen/voertuigen bij de ODB-groep van 413Pagnacie. Maar ja, ook die wordt wegbezuinigd en sindsdien werkt ze op eenzelfde functie bij 414CBRNverdcie. Een toekomst als militair zit er voor haar niet in, maar wel als burger: medewerker logistieke ondersteuning gaat het worden. Karin woont in Breda met haar vrouw Priscilla. Met mannen samenwerken gaat prima: “Mijn ervaring is dat ze accepteren hoe en wie ik ben.”

Mijn naam is ... korporaal-1 Alieke Meulman

“Ik had in 2007 een enorm leuke baan als binnenkomeer: chauffeur van de commandant van 103Constrcie. Wij reden samen op oefening alle projecten af waar de compagnie bezig was. Zo kreeg ik een goed beeld van wat 103 allemaal deed en wat constructie inhield. Dat heb ik dan ook met veel plezier tweeënhalve jaar gedaan. Toen ik in 2010 bij de ODB (onderhoud diagnose berging) ging werken als monteur/wapenhersteller, heb ik daar mijn MBO-2 bedrijfsautotechnicus (BAT) kunnen halen. In 2013 kreeg ik een bergingsfunctie, nog steeds bij 103. Hier heb ik mijn bergingsdiploma behaald en ben ik een MBO-3 studie allround monteur grond-, weg-, en waterbouwmachines (GWW) gaan volgen om naar de KMS te kunnen. Maar eerst lonkte Mali. Met ETGM-2 heb ik veel geleerd. Ik mocht daar zelf optreden als SOD (sergeant onderhoud diagnosticus). Maar na negen jaar was het tijd om afscheid te nemen van 103; de compagnie waar ik jaren met plezier heb gewerkt en veel geleerd heb. In die jaren is het genist zijn mij in mijn hart gekropen en heb ik gesolliciteerd bij de KMS als genist. Gelukkig ben ik daar begin 2015 aangenomen en jullie zien mij dus over een tijdje terug als sergeant der genie, sodeju!”

Mijn naam is ... eerste luitenant Mirjam van Aarle (26)

“Waarom ik militair wilde worden? Om drie redenen: a. ik wilde wat van de wereld zien, b. ik wilde iets met sport en beweging doen en c. ik wilde een goede opleiding.” Aldus Mirjam van Aarle, die momenteel plv. hoofd Logistiek is bij 101Gnbat en die in haar vrije tijd niet terugschrikt voor een urban run, een vijfkamp of de TMPT (tweedaagse militaire prestatietocht). “Ik ben mijn loopbaan begonnen in Garderen als pelotonscommandant bij het 1-2-4 Peloton (voeding, cadi en reservedelen). Daarna ben ik op uitzending gegaan als C-Supportdet in Turkije. De genie was toen overigens ook met vier man vertegenwoordigd in dat supportdet (hallo Peter, Vincent, René en Sander!). Geweldige tijd gehad en heel veel geleerd. Vooral dankzij de geweldige mensen daar. Eigenlijk wilde ik na een week gelijk weer teruggaan.

Hopelijk zit er in de toekomst nog een mooie uitzending in het verschiet. De keuze voor de genie heb ik gemaakt vanwege hun mindset: zelfs als het eigenlijk niet meer kan, doen ze het toch. Iedereen werkt dan keihard om toch het eindresultaat te halen. En genisten zijn natuurlijk een bepaald slag volk: “lomp, lelijk en eerlijk” zeggen ze zelf, maar ik zie vooral: duidelijkheid, harde werkers en een hoop humor. Werken tussen mannen gaat altijd goed. Ik heb nog nooit meegemaakt dat ik niet de zelfde kansen kreeg, of dat je niet gerespecteerd werd. Ik denk dat je als vrouw in het leger een prima en leuke loopbaan kunt hebben, ook – nee: vooral! - bij de genie. Waar mijn loopbaanbegeleider mij straks neerzet is nog even afwachten, maar ik heb het vertrouwen dat het ook daar een uitdagende functie zal zijn waar ik het naar mijn zin zal hebben. In februari begin ik sowieso aan een Master of Business Administration in Rotterdam.”

Majoor Gerrit Beerkens, redactie Genist, Foto's: Anneke Janissen

Wapendag

Regiment Genietroepen 2015

Inmiddels traditiegetrouw is ter gelegenheid van de 267^e verjaardag van het Regiment Genietroepen op donderdag 21 mei de jaarlijkse Wapendag Genie gehouden op de Van Brederodekazerne te Vught. Een dag die in het teken staat van gedenken en herdenken van genisten die in het kader van hun taakuitvoering het hoogst denkbare offer gebracht hebben. Als eerbetoon voor het leven dat ze daarbij gelaten hebben is de spreuk op het monument voor gevallen en gesneuvelde genisten - "Zij baanden de weg" – alleszeggend.

HERDENKEN EN GEDENKEN

De dag, waarbij de weergoden ons bij uitzondering erg goed gezind waren, begon dan ook met een regimentsappèl bij het monument, waarbij alle genie-eenheden alsmede vele genodigden, oud-genisten en veteranen aanwezig waren. In een toespraak van de regimentscommandant, kolonel Gerrit van Cooten, werden de ons ontvallen collega's herdacht. Maar ook de overdenking, uitgesproken door raadsman majoor Niels Kosterman, opvolger van de alom geprezen aalmoezenier Jeffrey Vincentie die inmiddels van zijn welverdiend FLO geniet, was indrukwekkend.

Vervolgens werden onder het spelen van koraalmuziek door het VFKG kransen en bloemstukken gelegd door de RC en de RA, namens officieren, onderofficieren en manschappen alsmede burgermedewerkers van het regiment. Als afsluiting van de herdenking werd een bloemstuk gelegd door de burgemeester van Vught, Roderick van de Mortel, die daarmee de verbondenheid van de burgerij van Vught met het regiment en het OTCGenie in het bijzonder benadrukte.

REGIMENTSWAARDERINGEN

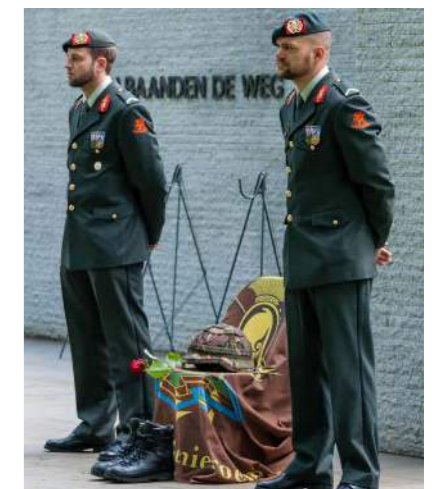
De regimentscommandant nam ook de gelegenheid te baat om enkele regimentsleden apart voor het vochtlicht te halen. Zo ontving Jetty Schade, 'moeder

der marketensters', de Legpenning van verdiensten van het Regiment Genietroepen voor haar niet aflatende ondersteuning van de regimentsadjutant bij allerlei ceremoniële gelegenheden waar zij mede de regimentstradities uitdraagt. Aan sergeant-majoor Dave Groen werd de Bronzen Genist uitgereikt. Een onderscheiding die bedoeld is voor genisten die zich in operationele sfeer op een of andere wijze bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt en die slechts aan weinigen te beurt valt. Over de achtergrond en reden van uitreiking van deze hoogste onderscheidingen die het regiment kent, kunt u elders in dit blad lezen.

SPORT, SPEL EN REÛNIE

Na de indrukwekkende herdenkingsceremonie werd het programma tijdens een zonovergoten dag vervolgd met sportwedstrijden waarbij de diverse onderdelen streden om de 'Kolonel De Torcy' wisselbeker welke uiteindelijk na een spannend en hilarisch commandantenspel werd gewonnen door 105 Geniecompagnie Waterbouw.

Ondertussen werd de gelegenheid door de vele oudgedienden en veteranen aangegrepen om in een gezellige reüniesfeer oude verhalen op te halen. Voor de dames, die de verhalen waarschijnlijk al vele malen gehoord hebben, was er een apart damesprogramma opgezet.

**UITREIKING HERINNERINGS-
SPELD GENIE**

In de namiddag was er even tijd ingeruimd voor de uitreiking van de Herinneringsspel. Wie minimaal 12 jaar bij het regiment gediend heeft ontvangt bij zijn dienstverlating deze speld. Over de uitreiking van de Herinneringsspel in ontmoetingsruimte 'De Brug' kunt u elders in dit blad meer lezen.

'BLAUWE HAP' EN FEESTAVOND

Aan het einde van de middag werd, inmiddels ook traditiegetrouw, een z.g.

'blauwe hap' geserveerd en liep de dag onder het genot van een laatste biertje voor m.n. de oudere deelnemers ten einde, waarna het 'strijdtonel' werd overgenomen door de jongere garde. De veelal nog actiefdienende genisten, moe gestreden tijdens de sportwedstrijden, maar helemaal fit om er een geweldige afsluitende feestavond met veel bier en harde muziek van te maken.

BEDANKT EN TOT VOLGEND JAAR

Wederom een zeer geslaagde Wapendag, mede mogelijk gemaakt door de

Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG), maar vooral voorbereid en uitgevoerd door het projectteam o.l.v. chef staf OTCGenie, luitenant-kolonel Bart Linsen, en ondersteund door de Logistieke Eenheid.

Uiteraard mag niet onvermeld blijven dat de steun van Paresto, parate onderdelen en diverse andere instanties zoals het FBD daarbij onontbeerlijk is geweest.

Namens het regiment: bedankt daarvoor en tot volgend jaar! ●

Warme beëdiging

2 juli 2015 - Nederland gaat gebukt onder een hittegolf, maar in Vught zullen 49 regimentsleden worden beëdigd. De locatie is iets aangepast. Niet in de volle zon op en rond het pontonplaatvlot in de tuin van het Huis van het Regiment Genietroepen, maar op de regimentsappelpaats, onder het bladerdek van de bomen voor het monument en onder de klanken van de Fanfare Bereden Wapens.

103Constricie voert de beëdiging uit, na alle voorbereidingen door de spin-in-het-web, de sectie S1-101Gnbat. Nadat de eed of belofte op het vaandel van het Regiment Genietroepen is afgelegd, krijgen de nieuwe collega's bij de receptie hun beëdigingsakte uit handen van de beëdigingsautoriteit, kolonel Van Cooten.

Marketenster Carolien Bar helpt bij het

uitdragen van de genietradities, inclusief de traditionele uienrats.

Ook drie reserve-officieren in de rang van tweede luitenant van het Commando Militaire Intensivering zijn toegetreden tot het Regiment Genietroepen, door overhandiging van het genieembleem (fortificatiën).

Twee van hen hebben ook nog de eed of belofte afgelegd. ●

Beëdigde militairen Tweede luitnants: J.C. Beekma, J. Rombout, M.H.L. Stappers, Sergeant B. Spierings - Soldaten 1: G.D. Bergem, T. Feringa, R.M. Iwema, A.M.F. Koesen, B.W. Kooloos, D.C. Kouthoofd, D.P. Pieterse, B.J. Platvoet, M. Pols, W. Versteeg, A. Wierenga, R.R.J. Wijnands, J.J.C. Zuidervliet - Soldaten 2: G. Baaren, J.Dijk, K.M. Bol, J. Bonne, T.B. Boonsma, T.A.M. Bree, S. Brouwer, J.H.M. Doelen, P. Douw, A.J.G. Driest, L.W. Duijn, J.R. Feron, J.S. Gemerde, E.A.P. Geuskens, N.J.M. Gries, K. Heskes, J. Hoek, D.G. Huijbregts, J. Ikin, E. Jansen, D.L. Jeuster, I. Joosten, P.B. Kat, J.C.G. Kerckhoffs, D. Krook, N.J.J. Ruijgt, J. Stolk, M.J.C. Thijssen, H.J. Velthuis, W.A.L.I. Verhees, R.J. Vleer, S.C. Vreeswijk, Y. Zeilmaker.

Herinneringsspel Genie tijdens Wapendag

Wie langdurig – minimaal twaalf jaar - bij het Regiment Genietroepen heeft gediend krijgt bij zijn dienstverlating de Herinneringsspel Genie. Voorgaande jaren gebeurde dit in een redelijk besloten kring. Maar aangezien de Herinneringsspel een regimentswaardering is, is nu besloten de speld uit te reiken tijdens de jaarlijkse Wapendag Genie.

De afgezwaide militairen: Kolonel b.d. A. Ooms, Luitenant-kolonels b.d. J. Grolleman, A.J.M. Kocx, J. Stienstra, J.F. Vincentie. Majors b.d. J.M. de Kleine, H.L.A.A. van Vliet, A. Wouters, Kapiteins b.d. W.T.L.A. Acke, R.N. Bakker, A. Visser, B.J.H. Vlakte. Eerste luitnants b.d. P.W.H.M. van den Hout, A.H. Schouwenaars. Adjudanten b.d. A.W.J.M. van Bortel, W.L.A. Bottenberg, R.J.M. Dassen, H. van Eck, W.H.E. Gerrits, H.J. Gierfeld, J.C. van der Have, R.A. Heij, A.J.D.M. Odenkirchen, A.J.T. van Outhesden, J. Scheepens, J. Temmink, A.J.C. Timmermans, L.G.M. de Vos, J.M. de Waal, Sergeanten-1 b.d. A.L. Henskens, E. van der Ploeg.

Veel belangstellenden zagen in ontmoetingsruimte 'De Brug' de speld uitgereikt worden door de RC, kolonel Van Cooten. Maar voordat iemand de speld en bijbehorende oorkonde in ontvangst mag nemen, dient hij eerst te vertellen wat hem na zijn dienstverlating zoal bezig houdt. Leuke anekdotes – vaak het klussen in en om huis en jarenlang achterstallig privé-onderhoud bijwerken – maar ook verrassende bezigheden, die voor velen een eye-opener zullen zijn. ●

Best man 41Pagnbat: Korporaal-1 Coy Heijnen

Elke maand kiest 41Pagnbat een best man; altijd een mooie strijd onder het personeel. Wie krijgt deze maand de eer? Uit de maandwinnaars kiezen we vervolgens de bestman van het jaar, die deze titel het hele jaar met trots mag dragen. Zijn of haar beloning? Een horloge van het bataljon met ingegraveerde tekst en bij het aantreden de drager van de bataljonsvlag. Dit jaar viel de eer te beurt aan korporaal-1 Heijnen van 412Pagnbat. Op het bataljonsappèl bij de laatste relatiedag droeg de best man van 2014, korporaal-1 Mangalie van 414CBRNverdcie, de vlag aan hem over.

Coy Heijnen is een stille kracht bij 3Pagnbat van 412Pagnbat. Hij is een uitstekende kpl-co, pakt zijn werkzaamheden zelfstandig op en heeft een hoog verantwoordelijkheidsgevoel. Bovendien is hij in het afgelopen jaar ingezet voor een diversiteit aan andere functies. Bij de oefening Falcon Viking heeft hij de op-taken vervuld en heeft hij voortreffelijk samengewerkt met de bataljonsstaf van 13Infbat Lumbl.

Doordat hij goed en op correcte wijze kan communiceren, gaat afspraken maken met majoors hem even gemakkelijk af als met soldaten. Bij de oefeningen Frischling Search en Keiler Search was Coy commandant van de C-groep, waar niet alleen de groepscommandant, maar de hele gouden driehoek afwezig was! Ondanks alles heeft hij deze samengestelde groep uitstekend geleid, waarbij ook zijn commandovoering niet onderdeed voor die van een echte groepscommandant. Samengevat: korporaal-1 Coy Heijnen is in staat zijn pc en op te ontlasten door zijn werk zelfstandig op te pakken en hij kan bovendien inspringen voor afwezige functionarissen binnen het peloton.

Best man 41Pagnbat 2015, korporaal-1 Coy Heijnen, ontvangt de onderdeelsvlag uit handen van zijn voorganger

Een leidinggevend korporaal in hart en nieren en een militair die laat zien *willing and able* te zijn. Een voorbeeld voor al zijn collega's bij 41Pagnbat! ●

Korporaal-1 Marcel Oosterhuis; we missen 'm!

Vijftien jaar geleden, op 3 januari 2001, komt Marcel Oosterhuis op bij het Korps Commando Troepen in Roosendaal. Hij haalt zijn groene baret, maar besluit halverwege zijn voortgezette commando-opleiding toch de overstap te maken naar de genie.

Hij start zijn genieloopbaan bij 43 Pantsergeniecompagnie (zwaar) in Seedorf, waar hij bijna vijf jaar dient als korporaal-mineur en timmerman. Twee jaar later wordt hij duiker en chauffeur bij het duikpeloton van toen nog 105 Brugcompagnie. Uiteindelijk stapt hij in 2012 over naar 103 Constructiecompagnie, in de bouwkundegroep. Helaas zit het er nu op voor Marcel Oosterhuis.

Hij heeft zijn einddatum als korporaal bereikt en heeft op 30 september 2015 de dienst verlaten. In zijn bijna vijftien jaar tellende dienstperiode heeft Oosterhuis letterlijk en figuurlijk zijn steentje bijgedragen aan de vrede en veiligheid. Diverse malen is hij ingezet in Afghanistan en Burundi. Kenmerkend voor Marcel is zijn positieve mindset, groot gevoel voor humor en zijn brede glimlach.

Korporaal-1 Marcel Oosterhuis, oud-commando, mineur, duiker, maar vooral constructiegenist

Hij zorgt altijd voor een goede sfeer en is bovendien het voorbeeld van een harde werker. Hij is resultaatgericht en heeft voor elk probleem een praktische oplossing. Uiteraard zit hij ook fysiek goed in elkaar: hij traint op hoog niveau mee in de survivalrun wereld.

Marcel, de genie wenst je het beste in de burgerwereld! We missen je nu al. ●

BRONZEN GENIST voor sergeant-majoor David Groen

Tijdens het regimentsappèl op de Wapendag kreeg smi David Groen de Bronzen Genist uitgereikt. Deze bijzondere regimentswaardering, die gelijk staat aan de Legpenning van Verdiensten, wordt uitgereikt als blijk van waardering voor aan het regiment bewezen diensten of op grond van bijzondere prestaties die het aanzien van het Regiment Genietroepen of delen daarvan in belangrijke mate hebben verhoogd.

Smi Groen heeft jarenlang 'zware' functies vervuld en was binnen de compagnie-staf van 105Gncie Wb de drijvende kracht die kansen zag op het gebied van nationale operaties en waterbouw.

Op succesvolle wijze heeft hij in samenwerking met de Brandweer Haaglanden de pilot Water Search and Rescue (WASAR) opgezet en heeft hij gestreden voor het constructieduiken, waardoor er in samenwerking met de marine vanaf februari 2015 een extra leerlijn tot stand is gekomen voor meer opleidingscapaciteit van nieuwe genieduikers. Hij had de leiding bij de berging uit het Veerse

meer van een Duitse mijnenjager uit de Tweede Wereldoorlog. Een schier onuitvoerbaar taak die hij met moed, toewijding en veerkracht tot een goed einde wist te brengen.

Met gedurfde concepten op het gebied van tijdelijke waterkeringen, inzet van genieduikers voor inspectie en reparaties van waterbouwkundige infrastructuur, versterking en/of reparatie van dijken en hijsen op het water, heeft hij de ogen geopend van meerdere waterschappen, Rijkswaterstaat, Officieren Veiligheidsregio en kennisinstellingen zoals de TU Delft. Vanuit zijn eigen visie heeft hij in water-

Smi David Groen met zijn zoon (foto: Anneke Janissen)

rijk Nederland vroegtijdig de bijzondere capaciteiten van 105Gncie Waterbouw weten in te brengen in de binnenlandse NATOPS-oefeningen.

Als SMOO Duiken heeft Smi David Groen buitengewone resultaten geboekt. Hij heeft met zijn visie een stempel gedrukt op de doorontwikkeling van de genie in, op en om het water en daarbij een rol van grote betekenis gespeeld in de promotie en het aanzien van het gehele Regiment Genietroepen. ●

LEGPENNING VAN VERDIENSTEN voor Jetty Schade

Tijdens het regimentsappèl op de Wapendag Genie heeft kolonel Van Cooten de Legpenning van Verdiensten uitgereikt aan marketentster Jetty Schade. Zij begeleidt al vele jaren lang de regimentsadjutant bij het uitdragen van de genietradities.

Jetty toont daarbij een tomeloze inzet voor het Regiment Genietroepen en zet zich ook in om de jongere marketentsters voor te bereiden om als volwaardige marketentsters met respect de genietradities te helpen uitdragen.

Altijd, ongeacht dag of tijdstip, kan een beroep op haar gedaan worden; en zelden tevergeefs. Ze past desnoods haar agenda aan. Nagenoeg alle kaderleden in de afgelopen jaren zijn mede door

Jetty ingewijd in de genietradities en ook bij evenementen zoals de Vierdaagse Nijmegen en de Rode Kruis Bloesemtocht is zij een bekende verschijning door haar prominente aanwezigheid. Iedereen bejegt zij met het zelfde respect, of het nu een generaal is of een gewone geniesoldaat. Daarnaast is Jetty ook al vele jaren actief als balie-medewerkster van het Geniemuseum. Altijd bereid om gevraagd en ongevroegd extra diensten te draaien of - als

Marketentster Jetty Schade (foto: Anneke Janissen)

dat beter uitkomt voor het museum - haar diensten flexibel te ruilen. Zij is voor de museummanager het aanspreekpunt voor alle balie-medewerkers en plant alle activiteiten in het Geniemuseum.

Kortom: Jetty is binnen het Regiment Genietroepen gekend als de hoofdmarketentster, derhalve van onschatbare waarde voor de regimentsadjutant en een onmisbare kracht binnen het Huis van het Regiment Genietroepen. ●

AVS Aggregatebau GmbH

AVS Aggregatebau GmbH, located in the south of Germany, is a manufacturer of diesel driven generators, combined heat and power units and has a big service department.

The main figures: we're 150 employees and turnover approx. € 35 Mio/ year. Since 1999 the German Army orders constantly Gensets in the power range between 2 and 500 kVA. Thereof 1200 pcs 25 kVA, 300 pcs. 50 kVA, 29 pcs. 125 kVA and 25 pcs. 2.5 kVA - All of them with VSCF-Technology which means 'Variable Speed Constant Frequency'. The whole project is called "3rd generation of genset".

What's different or new and why did the German Army choose the Variable Speed Constant Frequency (VSCF) Technology to supply their soldiers with this power?

AVS 20 kW VSCF Genset

For VSCF we are able to use an all speed engine which is definitely smaller and lighter than a constant speed engine.

Together with the high efficient PM-Alternator and the PE we're able to build smaller and lighter gensets which makes a big difference for logistics – lower costs.

As well the higher efficiency reduces fuel consumption and service costs.

Other Benefits: We optimized

- ▶ noise and exhaust reduction
- ▶ remote monitoring and control
- ▶ parallels operations up to 8 units without additional bus bar

Parallel operation AVS 40 kW VSCF Genset

Of course, all the other NATO standards are included like for climate, shock, vibration, EMC, EMP fuel and so on are included.

Last year we made a development for the Armasuisse (Swiss Armed Forces). The demand was for a light Diesel driven APU (auxiliary power unit) with 5kW.

The requirements were charging all kind of batteries, supply of 24V DC applications and as APU in vehicles with automatic start stop.

▶ ▶ Salemstraße 43
D-89584 Ehingen-Stetten
phone. +49 7393 9507- 0
fax +49 7393 9507- 40
Web: www.avs-aggregatebau.de
Email: info@avs-aggregatebau.de

Draaginsigne Gewonden voor Paul Habraken

In het bijzijn van zijn zoons Marco en Dennis heeft korporaal-1 b.d. Paul Habraken op 2 oktober j.l. uit handen van de RC, kolonel Gerrit van Cooten, het Draaginsigne Gewonden (DIG) ontvangen. Dit bijzondere insigne wordt uitgereikt aan militairen en veteranen die lichamelijk gewond zijn geraakt of psychisch letsel ondervinden van een oorlogssituatie, vredesmissie of nationale operaties.

Op het zilveren insigne in de vorm van een kruis, staat de Latijnse tekst Vulneratus Nec Victus: 'Verwond, maar niet overwonnen'.

Habraken, als vrijwilliger werkzaam in het Huis van het Regiment Genietroepen, werd in 1992-1993 tijdens de eerste zware jaren in Bosnië uitgezonden naar AIRPORT SARAJEVO als enige pantsergenist in een verbindingdetachement met deels dienstplichtige soldaten. Dit detachement leverde steun aan het daar gelegerde Franse Vreemdelingenlegioen.

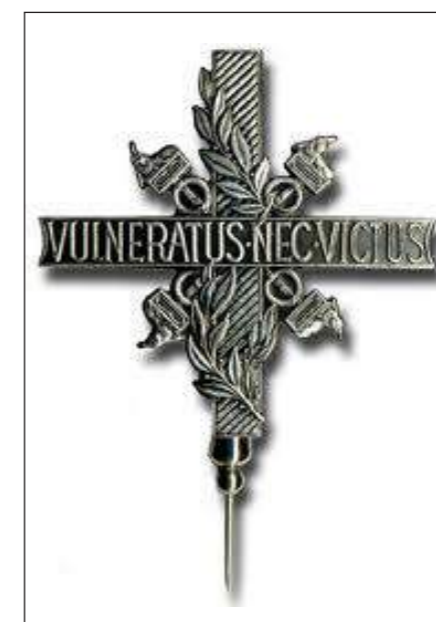
Habraken werd al gauw gezien als de man die alles kon fixen en die je om een boodschap kon sturen; een echte genist dus. Hij heeft in mijnenvelden gestaan, zijn collega's er uit weten te gidsen, hij heeft mijnen en explosieven onschadelijk gemaakt of verplaatst, is gegijzeld geweest en hield toch zijn hoofd hoog. Hij was de rots in de branding voor zijn verbindingcollega's, ongeacht rang of stand. Van de Franse generaal Mourillon kreeg hij, ten overstaan van het aangetreden Vreemdelingenlegioen, het erekoord vanwege moedig optreden tijdens een beschieting vwan het pantservoertuig waarin zij beiden zaten.

"Not all wounds are visible!"

In de tijd dat veteranenzorg nog in de kinderschoenen stond, ging Habraken de dienst uit en stapelden de problemen zich onopgemerkt op. Twintig jaar na de uitzending knapte het touwtje en lag zijn

Korporaal-1 b.d. Paul Habraken (foto: Anneke Janissen)

leven in duigen. Habraken was onherstelbaar beschadigd, niet zichtbaar maar wel aanwezig.

Na de uitreiking van het DIG werd het nummer Brothers in arms van de Dire Straits gespeeld, dat bij velen herinneringen aan de verbondenheid en kameradschap tijdens hun uitzendingen naar boven haalde.

Het maakte op iedereen zichtbaar grote indruk en menigeen zal even een brok hebben moeten wegslikken. Bij de receptie vielen Paul vele felicitaties ten deel en heeft hij nogmaals de warmte gevoeld van het hele regiment.

Hij beschouwt het Regiment Genietroepen "als zijn familie" die hem na al die jaren niet is vergeten. ●

Majoor b.d. Gerrit Beerkens, redacteur Genist, Foto's: Anneke Janissen

Commando-overdracht Regiment Genietroepen en OTCGenie

19 juli 2012: Donkere wolken pakken zich samen boven Cuijk en beloven weinig goeds voor het weer dat in aantocht is. Het lijkt alsof het zware weer, dat het decor vormt voor de op handen zijnde commando-overdracht van het Regiment Genietroepen (RGT), symbool staat voor de situatie waarin Nederland en dus ook de krijgsmacht zich bevindt als gevolg van de nog steeds voortdurende economische crisis. Het zal geen gemakkelijke tijd worden die kolonel Van Cooten tegemoet gaat als nieuwe regimentscommandant. We staan immers aan de vooravond van een ongekende reorganisatie, die gepaard gaat met vergaande bezuinigingen. Het is allerminst duidelijk in hoeverre dit ook de genie zal gaan raken.

2 oktober 2015: We zijn inmiddels ruim drie jaar verder en wederom lijkt het alsof het weer de juiste snaar heeft geraakt als het gaat om de staat waarin Nederland, de krijgsmacht en de genie verkeren. Een vrolijk stralend najaarszonnetje symboliseert de gestage groei van de economie. We zijn er nog lang niet, maar Nederland klimt langzaam maar zeker uit het dal waar het ruim zeven jaar in heeft gezeten. Ook met de genie- en het regiment in het bijzonder - gaat het goed.

DRAAGINSIGNE GEWONDEN

Voor het front van het geniemonument - "Zij baanden de weg"- staan afvaardigingen van alle parate genie-eenheden, het OTCGenie en het VFKG opgesteld. Nadat ook de vele genodigden gezeten zijn treedt het vaandel in. Vervolgens wordt het regiment door de paradedcommandant gemeld aan de RC, die

en OTCGenie

op zijn beurt de aanwezige eenheden en genodigden begroet. Alvorens met zijn afscheidswoord en de commando-overdracht te beginnen wordt korporaal-1 b.d. Paul Habraken door kolonel Van Cooten naar voren geroepen. Aan hem wordt het Draaginsigne Gewonden (DiG) uitgereikt vanwege de blijvende psychische schade die hij heeft opgelopen als gevolg van zijn uitzending naar voormalig Joegoslavië in 1992.

STAAT ALS EEN HUIS

In zijn afscheidswoord blikt kolonel Van Cooten terug op zijn commando, niet alleen dat van het RGT maar ook van het OTCGenie. Naast deze commando's heeft de RC nog diverse 'neventaken', o.a. die van Kennisautoriteit Genie. "Een diversiteit aan petten die je in elk geval van de straat houdt", aldus Van Cooten. Terugkijkend op zijn ruim driejarige commando constateert hij dat er na een grootscheepse reorganisatie een kwalitatief goede genieorganisatie staat. "De huidige organisatie staat als een huis, maar zal door goed onderhoud en innovatieve verbeteringen met z'n tijd mee moeten gaan," aldus de scheidende commandant.

AAN DE WEG GETIMMERD

"Zowel nationaal als internationaal wordt er sterk aan de weg getimmerd. Het gaat goed met de genie, wat blijkt uit de vele uitzonderlijke prestaties en de efficiënte en effectieve samenwerking tussen diverse eenheden. Eenheden van de pantserge-

nie, constructie of anderszins die samen de schouders er onder zetten. We moeten en zullen nog verder groeien. Niet achterover leunen, maar kansen creëren en pakken!" Hij eindigt zijn betoog met een anekdote die volgens hem de *no nonsense* genist typeert: *Generaal-majoor Van der Laan vraagt in Mali aan de geniekorporaal, die druk bezig is met een karwei, hoe lang het nog duurt? Waarop de korporaal antwoordt: "Dat hangt er van af generaal, hoe lang u mij nog van het werk af houdt!"*

TROTS

Hierna komt het onafwendbare moment dat het commando moet worden overgedragen en zichtbaar geëmotioneerd bedankt Gerrit van Cooten het mooiste en oudste regiment van de landmacht voor het vertrouwen, de saamhorigheid en samenwerking gedurende de afgelopen drie jaar en drie maanden. Een speciaal woord van dank aan alle vrijwilligers van verenigingen en stichtingen en *last but not least* aan zijn vrouw en kinderen voor het begrip en de steun. Gelukkig hebben ook zij van deze mooie commandoperiode genoten. In de overtuiging dat het commando over het OTCGenie en het RGT bij zijn opvolger in goede handen is, draagt kolonel Gerrit van Cooten middels het overhandigen van respectievelijk de onderdeelsvlag van het OTCGenie en het Vaandel van het Regiment Genietroepen het commando over aan zijn opvolger, kolonel Burg Valk, die dit met trots aanvaardt.

De formele overdracht wordt vervolgens bezegeld met het uit volle borst zingen van het Mineurslied, gevolgd door een korte toespraak van kolonel Valk. "Ik ben trots dat mij deze eer te beurt valt en ervaar het als een lot uit de loterij om als commandant terug te komen op de plek waar ik als jong genist mijn carrière begon." Hij dankt kolonel Van Cooten en zijn voorgangers voor het stevige 'geniehuis' dat hij mag overnemen en belooft hier verder aan te bouwen en het, wanneer dat nodig is, te verstevigen. "Daarvoor heb ik u allen nodig. Ik wil weten hoe u op de werkvloer over onze organisatie denkt en waar volgens u problemen en knelpunten onderkend worden.

Samen verder bouwen aan een toekomstbestendige organisatie waarbij ik op jullie steun reken en waar jullie kunnen rekenen op mij!" Na een speciaal dankwoord aan zijn voorganger en diens echtgenote wordt onder muzikale begeleiding van het VFKG het Wilhelmus gezongen.

VECHTLUST

Bij de gezellige receptie in het Huis van het Regiment, richten enkele sprekers het woord tot de scheidende commandant. Chef-staf OTCGenie, luitenant-kolonel Cees De Knecht, roemt kolonel Van Cooten om zijn vechtlust voor de genie die geresulteerd heeft in de uitkomst van de reorganisatie: "De ontwikkeling van de genie is zijn verdienste. Hij weet mensen en eenheden te binden en zijn hersenen staan synoniem voor een harddisk waarop onvoorstelbaar veel data zijn opgeslagen."

SAPPEURSSABEL

Ook generaal-majoor b.d. Marcel van den Broek dankt de scheidende commandant voor zijn steun en medewerking die onontbeerlijk is voor het werk van en voor de verschillende verenigingen en stichtingen. Hij constateert tevens dat er aan het CT, waarin de vaandelwacht was gestoken, een essentieel onderdeel ontbreekt, waarop hij aan de nieuwe RC een authentieke Sappeurssabel voor de vaandeldrager aanbood. Kolonel Valk nam deze onder dankzegging in ontvangst waarna hij hem direct in bewaring gaf aan de RA.

ENABLERS

De CDS, generaal Tom Middendorp, liet via een door de RA ontvangen mail weten: "Het is goed te zien hoe het regiment zich onder jouw hoede weert in deze roerige tijd. Dat komt mede door de verbondenheid binnen het regiment. Verbondenheid die kracht geeft en ons samen sterker maakt. In alle missiegebieden ontmoet ik trotse *no-nonsense* genisten die hun mannetje staan op de kenmerkende *can-do* manier. Ook in het Haagse hoor ik enkel lovende geluiden over de genie en dringt het besef door dat we te krap in onze *enablers* zitten". Deze tekst kon kolonel Burg Valk mooi gebruiken bij zijn eerste officiële optreden als nieuwe RC.

Namens het gehele regiment mocht hij het traditioneel 'voor iedereen hetzelfde' cadeau – de pentekening van het regiment – aan de scheidende RC aanbieden. De regimentsadjutant sloot samen met zijn marketenster de dag af met het uitdragen van de genietradities. Kolonel Van Cooten bedankt! En kolonel Valk: succes in deze bijzondere functie!

Sodeju! ●

Genist

durf^(t) te innoveren!

EEN IMPRESSIE VAN HET SYMPOSIUM VRIJDAG 30 OKTOBER IN STROE

Het KEK-gebouw van de Generaal-majoor Kootkazerne in Stroe biedt op vrijdag 30 oktober onderdak aan het symposium 'Genist durf(t) te innoveren' dat door de Vereniging Officieren der Genie (VOG) in samenwerking met het Regiment Genietroepen is georganiseerd. De gasten, actief dienende en niet-actieve militairen en vertegenwoordigers van civiele instanties en het bedrijfsleven, worden bij binnenkomst verdeeld in zes groepen. Elke groep heeft een eigen koffiepunt in het gebouw en elk koffiepunt staat in het hart van een demolocatie voor een specifiek onderwerp: *Intell/Uitrusting/Camouflage*, *Waterbouw/Energie*, *Base Camp/Energie*, *Grondverzet/GIS (Geografische Informatie Systemen)*, *Search/Demolition/Breaching* en *CBRN/Infra/Water*.

Het welkomstwoord is voorbehouden aan de regimentscommandant, kolonel Burg Valk. Hij spreekt de hoop uit dat deze dag een extra impuls zal geven aan de onderlinge uitwisseling van kennis en ervaring. Hij ziet dat in een tijd dat Defensie kampt met personele en materiële tekorten, het verbreden van de civiel-militaire samenwerking en het ontwikkelen van slimme innovatieve ideeën onontbeerlijk zijn.

Hij roept de mensen op de werkvloer op om actief mee te denken over innovaties binnen de genie.

BLOK I

Dagvoorzitter Marjan Kreijns, programmaleider van het Valorisatieprogramma Deltatechnologie&Water van de Technische Universiteit Delft, neemt vervolgens het stokje over en loodst de aanwezigen door het programma, dat in de ochtend

voornamelijk bestaat uit lezingen. Achtereenvolgens komen aan het woord brigadegeneraal (genie) Gino van der Voet, directeur Training&Operaties van de Koninklijke Landmacht (KL), Frans Nauta, oprichter van Climate Launchpad, een competitie waarin internationaal wordt gezocht naar duurzame ideeën voor klimaatvraagstukken en steun wordt geleverd aan de realisatie van de beste ideeën, majoor Timo

Schless (Koninklijke Luchtmacht) van het innovatieteam van de Koninklijke Luchtmacht, kolonel (genie) Joland Dubbel-dam, commandant van de Task Force Counter IED, sergeant-majoor (Genie) Craig Amade, senior search advisor bij de sectie S3 van 41 Pantsergeniebataljon, majoor (genie) Dennis Hennequin van het Defensie Expertise Centrum Counter IED en luitenant-kolonel (genie) Peter van Sorgen, commandant van 101 Geniebataljon.

BLOK II - GENIE CHALLENGE

Tussen de lezingen door is plaats ingeruimd voor de zogeheten *Genie Challenge*. Zes geselecteerde kandidaten voor de prijs van het meest innovatieve idee krijgen in een pitch van twee minuten de tijd om hun specifieke idee nader aan de zaal toe te lichten.

Korporaal der eerste klasse Dominique Feringa van 112 Pantsergeniecompagnie bijt het spits af. Hij presenteert de 'Searchkwast', een multitool waarin de schraapfunctie van een troffel en een voegmes en schoonmaakfunctie van een borstel verenigd zijn. Bovendien heeft hij er een lampje op gezet, zodat ook bij duisternis kan worden doorgewerkt.

De tweede pitch is van sergeant der eerste klasse Hans van Lenthe van 102 Constructiecompagnie. Met als voorbeeld het project 'Vervanging bouwmaschinen' pleit hij voor meer betrokkenheid van de gebruiker bij de aanschaf van nieuw materieel. Zijn idee is dan ook om al gedurende de voorbereidingsfase van een materieelproject de expertise van de toekomstige gebruiker in te bedden in het

desbetreffende projectteam. Sergeant der eerste klasse Maurice Klozing van 111 Pantsergeniecompagnie is de volgende. Hij introduceert de helikopter *drone* als waarnemingsmiddel voor de geniegroep. Hij maakt zich sterk dat dit het middel van de toekomst is voor de ondersteuning van de genietaken mobiliteit, contra-mobiliteit, bescherming en algemene genietaken. Met behulp van de inzet van deze helikopter *drone* is de groepscaptain in staat vanuit een gedekte opstelling een groter gezichtsveld te ontplooiën.

Sergeant der eerste klasse Jozsi Dimiionatis van 11 Geniecompagnie Air Assault laat de zaal daarna kennismaken met zijn *search markers*, een relatief gezien eenvoudig *markeringsblokje* als vervanging van alle bestaande middelen om de locatie van een opgespoorde explosieve lading vast te leggen.

Korporaal der eerste klasse Remo van Sloten van 112 Pantsergeniecompagnie neemt de microfoon over. Een van de hulpmiddelen om opgespoorde explosie-

ven veilig te kunnen ruimen bestaat uit een haak bevestigd aan een touw waarmee de desbetreffende explosieve lading uit zijn ligplaats kan worden getild. De bestaande combinatie haak/touw kan alleen met behulp van handkracht worden ingezet. Het idee van Van Sloten is een nieuwe combinatie haak/touw te ontwikkelen die kan worden verschoten met de Diemaco.

Het laatste idee komt van eerste-luitenant Wouter Peeters van 11 Geniecompagnie Air Assault. Hij pleit voor de ontwikkeling van herbruikbare *non-lethal* munitieartikelen voor inzet tijdens opleidingen en oefeningen. Hij denkt daarbij aan *oefenmunitie voorzien van een navulbaar vloeistofreservoir* waaruit bijvoorbeeld verf spuit op het moment dat de munitie op een verkeerde wijze wordt behandeld.

Nadat de dagvoorzitter het ochtendprogramma afsluit, krijgt elke genodigde de gelegenheid zijn/haar stem uit te brengen op een van de zes genomineerde ideeën. Het idee met de meeste stem-

GENIE CHALLENGE

1. Searchkwast

2. Gebruiker betrekken

3. Drone in uitrusting pantsergeniegroep

4. Searchmarkers

5. Verschiepbare haak

6. Non-Lethal munitie-artikelen

men ontvangt de publieksprijs. **INNOVATION INDUSTRY BASE** De daaropvolgende lopende lunch gaat schier spontaan, edoch met strakke hand gedirigeerd door mevrouw Jojo Mulder van Green Paper Association, over in een groepsgewijze rondgang langs de zes demolocaties.

Een keur van bedrijven laat de bezoekers zien welke moderne technische ontwikkelingen zij in de aanbieding hebben voor de genie. Eendachtig de oproep van de regimentscommandant in zijn openingswoord, wordt op menig demopunt een eerste aanzet gegeven tot meer onderlinge informatie-uitwisseling.

BLOK III
Het middagprogramma kent nog drie lezingen met aan het woord kolonel b.d. Tjeerd de Vries, onze voormalige re-

gimentscommandant, luitenant-kolonel Jasper Kremers (technische staf), senior stafofficier bij de afdeling Bestuursondersteuning van het Commando Landstrijdkrachten, en Scott Ogle van de Amerikaanse firma Critical Solutions International.

De apotheose van de dag is de toekenning van de prijs/prijzen voor het meest innovatieve idee. De publieksprijs, uitgereikt door de voorzitter van de VOG, brigadegeneraal b.d. Huib van Lent, gaat naar sergeant der eerste klasse Jozsi Dimiioniatis van 11 Geniecompagnie Air Assault die met zijn idee over de *search markers* de voorkeur van de genodigden geniet.

De vakjury, bij monde van de regimentscommandant, heeft haar keuze bepaald op basis van de criteria relevantie, ver-

nieuwing, toepassing van bestaande technieken en haalbaarheid. De Gouden Pionierschap 2015 gaat naar korporaal der eerste klasse Remo van Sloten van 112 Pantsergeniecompagnie met zijn idee van de verschiepbare haak.

De dagvoorzitter, mevrouw Marjan Keijns, sluit het officiële deel van het programma af. Zij prijst de kwaliteit van de presentaties, en concludeert dat de genie de potentie heeft voor innovatieve gedachten: "Innovatie zit in de genie." Het slotwoord is voor brigadegeneraal b.d. Huib van Lent. Hij laat de aanwezigen weten getuige te zijn geweest van een weergalozes afsluiting van het lustrumjaar van de Vereniging Officieren der Genie. Hij dankt alle aanwezigen voor de komst naar Stroe, het bedrijfsleven voor alle inspanningen om deze dag tot een succes te maken en

1 **OUTFIT & INTELL**

2 **WATERBOUW**

3 **BASE CAMP**

4 **GRONDVERZET**

5 **SEARCH**

6 **CBRNe**

GENIE CHALLENGE

Huib van Lent rijkt sergeant der eerste klasse Jozsi Dimiioniatis de publieksprijs uit voor zijn 'search markers' idee.

De Gouden Pionierschap 2015 gaat naar korporaal der eerste klasse Remo van Sloten met zijn idee van de verschiepbare haak (zie backcover).

de Technische Universiteit Delft voor de fantastische ondersteuning.

Een speciaal woord van dank gaat uit naar de leden van de symposiumcommissie onder leiding van kolonel (genie) Ernst Dobbenberg en *last but not least* mevrouw Marjan Keijns van de Technische Universiteit Delft. De afsluitende netwerkborel vindt gretig aftrek. Op de zes demolocaties heeft het

Pareto-personeel op 'innovatieve' wijze 'smaak-inspiratie' paviljoentjes ingericht met uiteenlopende hapjes en drankjes.

Menig deelnemer waagt een telefoontje naar huis om te melden dat het wat later wordt en niet met het avondeten hoeft te worden gewacht.

Ook aan een uitstekend verzorgde symposiumdag komt een einde. Sodeju. ●

Opleidings- en Trainingsmodel (OTM) Pantsergenie

Inzichtelijkheid in training zorgt voor eenheid van opvatting bij OTC en genie-eenheden

Begin 2016 gaan de pantsergeniebataljons en het Opleidings- en Trainingscentrum Genie gezamenlijk starten met trainingen in een Opleidings- en Trainingsmodel (OTM) voor pantsergeniepelotons, kortweg OTM genaamd. Hiermee wordt het resultaat tastbaar van een unieke samenwerking die tot stand is gekomen op initiatief van één van de opleidings- en trainingsontwikkelaars van het OTCGenie.

Aooi Coen van Bergen werd medio 2014 overgeplaatst van de parate pantsergenie naar het OTCGenie. Hij constateerde een grote behoefte aan ondersteuning met expertise bij trainingen van pantsergenie en wilde hier, vanuit zijn nieuwe rol als opleidings- en trainingsontwikkelaar, in ondersteunen. Er ontstond een ambitieus plan, dat hij eenvoudig wist te visualiseren. Al snel gaven de bataljonscommandanten en commandant OTCGenie het fiat om dit OTM verder uit te werken.

URUZGAN-ERVARING

En dat was niet voor niets. Sinds de start in 2006 van de TFU-missie in Uruzgan, heeft de pantser- en luchtmobiele genie enorm veel ervaring opgedaan op het gebied van *military search* om infanterie te beschermen en te ondersteunen op het gebied van mobiliteit. Daarbij werd opgetreden onder soms zeer zware omstandigheden en genisten hebben hier het verschil gemaakt. Dat had wel als consequentie dat commandanten bij de

gereedstelling voor de missie rigoureuze keuzes maakten: beheersen van *contact-drills*, heel goed zijn in het zoeken naar berrbommen, samenwerking met EOD en geïntegreerd optreden met infanterie. Genietaken die belangrijker zijn in andere campagnethema's zoals *major combat* kregen geen aandacht.

NOODZAAK VOOR OTM

Na afloop van de missie ISAF werd door C-LAS juist de focus gelegd op het thema *major combat*. Al snel bleek dat expertise op het uitvoerend niveau onvoldoende aanwezig was binnen de geniegevechtssteun. Degenen die hier wel over beschikten waren door allerlei omstandigheden beperkt in staat om deze op de *junior leaders* over te brengen. Ondertussen was binnen het Opleidings- en Trainingscommando een grote bezuinigingsslag gemaakt; minder mensen, minder tijd, maar meer taken. Daarnaast was een heel opleidingsvernieuingsproces in gang gezet met als gevolg heel veel stafwerk voor de opleidingsverantwoordelijken binnen het OTCGenie. Daarbij was het lastig om de verbinding te maken tussen de vele richtlijnen op het gebied van Opleiding & Training en de praktijk van de bataljons. En dat is juist het unieke van het OTM. Dit model verbindt op eenvoudige wijze de opleidingsfilosofie van OTCO met de praktijk van de parate pantsergenie.

Training Solutions

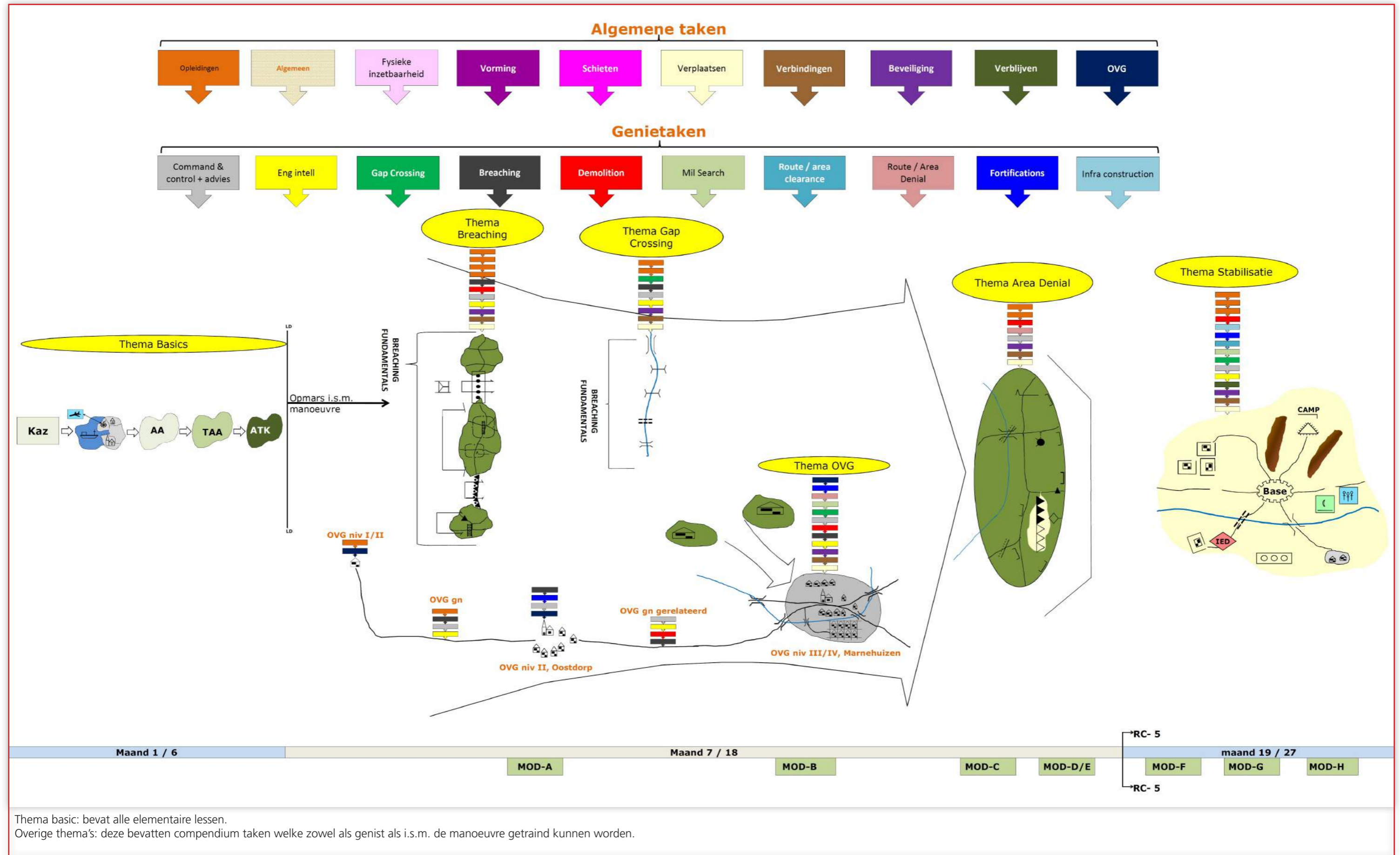
VRD | Virtual.Rock.Drill

Efficiënt tactieken leren, trainen en oefenen

Virtual Rock Drill biedt krijgsmachten een interactieve, op kennis gerichte trainingsoplossing, die met een teambrede simulatie de samenwerking, het nemen van initiatief en het onderlinge vertrouwen stimuleert.

Airbus Defence and Space Netherlands geeft toegang tot het uitgebreide, Europese defensie portfolio van Airbus. Voor meer informatie: defence@airbusDS.nl.

Thema basic: bevat alle elementaire lessen.
 Overige thema's: deze bevatten compendium taken welke zowel als genist als i.s.m. de manoeuvre getraind kunnen worden.

WAT IS HET OTM?

Het OTM draait in basis om een operatieschets waarbij de rol van de pantsergenie binnen het offensief optreden is gevisualiseerd. In deze plaat zijn meerdere onderwerpen geïntegreerd zoals gereedstellingscyclus van 27 maanden en het generiek jaarplan, een takencompendium de personele gereedheidsperiode (PG 26) en omgevingen waarin wordt opgetreden.

De taken van de genie zijn geclusterd in thema's en de positionering van deze thema's zijn afgeleid van de trainingsmodules van de manoeuvre. Zo traint de pantsergenie de noodzakelijke taken op het juiste moment. De realiteit is echter weerbarstig en het is dagelijkse praktijk dat er bij de bataljons enorm veel verstoringen zijn in het gereedstellingsproces. Het was dan ook een uitdrukkelijke wens van de pantsergeniebataljons om bij de ontwikkeling van het OTM rekening met deze praktijk te houden. Het OTM bestaat daarom uit een soort kaartenbak van zes thema's die zijn uitgewerkt in vereenvoudigde *trainingsupport packages* (TSP) verzameld in een themazakboekje. Afhankelijk van de beschikbare tijd kunnen de opleidingsverantwoordelijken van de pantsergenie kiezen uit de mate van getraindheid binnen het TSP, dat is onderverdeeld in *low, medium en high*. In de thema's wordt de nadruk gelegd op de context waarbinnen een pantsergeniepeloton moet optreden: wat is de rol van de groepscommandant ten opzichte van de manoeuvre? Is snelheid belangrijk of juist zorgvuldigheid? Welke voorbereidingen zijn nodig? Wat voeren de PC en OPC uit tijdens de uitvoering? Wat is de onderlinge wisselwerking en informatiebehoefte? enz.

Het gevaar is echter dat alles wat op papier staat anders kan worden geïnterpreteerd dan de steller heeft bedoeld.

En bovendien is het maar de vraag of het wordt gelezen. Daarom gaan de instructeurs van het instructiepeloton VVO naar de parate eenheid en zijn zij gedurende een week aanwezig bij de start van een thema. Ze verzorgen samen met een vakinstructeur lessen, instructie, training met nadruk op wat de tactiek en het optreden van verbonden wapens nu voor de pantsergeniegroepen betekent. Het voordeel hiervan is dat het peloton als geheel dezelfde lessen en scenario's krijgt, wat ervoor zorgt dat het gehele peloton een gezamenlijk beeld creëert. Dit is een goed referentiepunt. Op deze wijze ontstaat systeemgerichte opleiding en training. Na deze week gaat het peloton zelf verder trainen.

Met invoering van het OTM heeft het OTCGenie een fundamentele koerswijziging ingezet: er wordt heel bewust gekozen om te investeren aan de voorkant van een trainingstraject; de focus ligt op de mannen die het moeten doen: de *junior leaders* en de manschappen. Opleiden en trainen vloeien in elkaar over en OTC en genie-eenheden gaan vooral samen de uitdaging aan om een eenheid gereed te stellen. Evaluaties van de

trainingen komen dan ook terug bij de OTO's en die vormen mede de basis voor vernieuwing.

HET UNIEKE KARAKTER VAN HET OTM

Met het OTM wordt de structuur van genietraining inzichtelijk en daarmee wordt ook duidelijk welke schaarse middelen nodig zijn. Het OTM kan hierdoor ook worden gebruikt als planningstool voor zowel het OTCGenie als de pantsergeniebataljons.

In de specifieke jaarplannen van de genie-eenheden en het bedrijfsplan van het OTC zijn de thema's verwerkt. Er ontstaat eenheid van opvatting over de opleidings- en trainingsbehoefte en de behoefte aan schaarse middelen. Daarmee kunnen prioriteiten worden gesteld en hierdoor spreken de planners één taal, wat voorheen niet altijd het geval was. Zo is het OTM uitgegroeid van een idee tot een multi-tool met vele toepassingsmogelijkheden waarbij paraat en opleidingswereld veel dichter bij elkaar komen.

In november en december zijn er een aantal workshops ter introductie. Deze zijn gericht op de gebruiker en de opleidingsverantwoordelijken. In januari 2016 gaat het OTM van start. ●

Sergeant Bas Sprangers, C-gp, 1Pel-411Pagnie

User trial Boxer: nooit meer je hoofd stoten

Geruime tijd voor de daadwerkelijke opstart van de user trial (UT) kregen we het te horen. "Julie groep gaat de Boxer testen". Mooi om met je groep de kans te krijgen om als eerste parate eenheid, onder gesimuleerde omstandigheden, een nieuw voertuig te testen.

Eind februari starten eindelijk de voorbereidingen. De chauffeur gaat de rijopleiding in en ik ga samen met de boordschutter beginnen aan de schuttersopleiding. Concluderend kan ik alvast zeggen: De Boxer is een prachtstelsysteem, met hier en daar toch wel wat kritische vragen.

COMBAT LOAD

We trappen het geheel af met een week van beladen, opdrachtgericht beladen en dus passen en meten. *Combat load* blijkt al snel een uitdaging te zijn. Dus zal de groepscommandant zelf na moeten gaan denken wat hij allemaal wel en niet mee wil nemen. Mogelijk krijgt de commandogroep hier een belangrijke rol in. Na een week is daar de eerste oefening: drie dagen op de Oirschotse Heide waar we allerlei opdrachten zullen gaan uitvoeren in het kader van mobiliteit en contramobiliteit. Na de eerste dag lyrisch te zijn geweest over het comfort en de imposante verschijning van het voertuig, beginnen toch ook bij de mannen onderin kleine irritaties op te treden. Vanaf dit moment is de UT echt begonnen.

Kritisch kijken naar wat er goed is, wat slecht is en wat absoluut veranderd moet worden. Een tijdrovend proces met heel veel evalueren, maar wel een nuttig proces. De ondersteuning van BOI-boxer en Rheinmetall gaf ons de indruk dat er ook echt iets mee gedaan zal worden.

LA COURTINE

Na een korte onderhoudsweek stond

twee weken La Courtine voor de deur. Hier is de Boxer uiteindelijk echt tot in het extreme getest, vooral door het gevarieerde en uitdagende terrein. Hij heeft het hier zwaar gehad! Twee kapotte banden, tweemaal vastgezet, een ladder finaal van de zijkant gereden, een opstapsteun afgebroken en zo waren er nog wel wat zaken. Maar eerlijk is eerlijk: het apparaat bleef rijden, ondanks alles wat er kapot aan was.

Je moet alleen beseffen dat je groter en logger bent en dus ook niet meer het zelfde terrein als met de YPR in kan. Onder in de bak raakten we er inmiddels aan gewend en begonnen we steeds soepeler en vlotter te werken met het voertuig en al snel bleek dat de Boxer ook heel veel voordelen heeft. Uiteindelijk, na de hele UT te hebben

De Boxer is een prachtsysteem, met hier en daar toch wel wat kritische vragen.

doorlopen, ben ik stiekem wel fan geworden. Zeker toen ik daarna weer terug in mijn YPR moest kruipen en meteen m'n kop weer stootte! Ik weet ook zeker dat BOI-boxer en Rheinmetall de punten uit de UT mee gaan nemen. Hopelijk zien we de Boxer snel op de werkvloer. ●

Kinderen op oefening tijdens relatiedag

41Pagnbat

24 augustus 2015 bestond 41Pagnbat negen jaar en deze verjaardag wordt traditioneel gevierd met de relatiedag. Die begon op vrijdag 28 augustus en liep met een kinderbivak door tot zaterdag.

We begonnen met een bataljonsappèl in aanwezigheid van de vele relaties. We moesten zelfs uitwijken naar de brigade-appèlplaats! Korporaal-1 Heijen (412) werd daar uitgeroepen tot *best man* en 27 van onze militairen kregen

de veteranenspeld uitgereikt, uit handen van twee veteranen van de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VVRG). Daarna kon ieder zijn familie rondleiden langs een interactief programma met static demo's van al ons materieel, schie-

ten met wapens in de simulator, meerijden op de YPR en klimmen bij de sport. Aan de allerkleinsten was ook gedacht; die vermaakten zich op een springkussen.

Na de afsluiting door de bataljonscommandant werd het voor de kinderen pas echt spannend. Samen met hun vaders klommen ze in de YAP's en reden naar de bivaklocatie. Hier werd er te velde gegeten en konden de kinderen beleven hoe het er aan toe gaat op een oefening. Na een avondwandeling door het

bos, waar verschillende militaire vaardigheden werden beoefend, wachtte het veldbed en een slaapzak in boogtenten. De kinderen waren zo moe, dat ze vrijgesteld werden van het wachtlopen waardoor iedereen een goede nachtrust heeft gekregen.

De volgende morgen was het eerst wasen, ontbijten en opruimen. En daarna kwam de volgende opdracht: leg een parcours af door het oefenterrein! Waarnemen, graven, zagen en een hindernisbaan; het zat er allemaal in.

Als beloning kregen de moegestreden kids friet en kroketten voor de lunch.

Daarna de laatste verplaatsing naar een demonstratie van een pantsergeniegroup, die een speciaal pakket kwam afleveren met de YPR. Het bleek een medaille te zijn voor alle kinderen voor het uitvoeren van alle opdrachten.

De dag was goed voorbereid en het was (dus?) ook mooi weer en mede daardoor waren zowel de relatiedag als het kinderbivak zeer geslaagd. ●

Noodhulp op Dominica na tropische storm

Waar gaan we in terecht komen op Dominica? Stoffelijke overschotten? Plunderingen? Of gaan er AST-taken naar voren komen: zoeken op moeilijk begaanbare locaties, zoeken naar stoffelijke overschotten of misschien wel genieverkenningen en constructietaken?

We zijn als *Advanced Search Team* van 41Pagnbat geplaatst op Curaçao en onder bevel gesteld bij de C- Tijgercompagnie van 11Infbat GGJ AASLT. De taken van deze CLAS-compagnie in de West zijn de landsverdediging van ons koninkrijk, de handhaving van de (inter-)nationale rechtsorde en de ondersteuning van civiele autoriteiten. Ook kan de compagnie ingezet worden voor noodhulp bij orkanen of natuurrampen.

OATDOEM

Toen het eiland Dominica getroffen werd door de tropische storm 'Erika' kregen we een *houd-rekening-met* voor noodhulp. Na de definitieve *call* de dag daarna begonnen we met het OATDOEM-proces. Zo kregen we al enig beeld van het eiland en konden we eventuele kritieke punten, maar vooral kansen onderkennen die ons optreden daar zouden kunnen beïnvloeden.

VAREN

De dag erna zijn we samen met een peloton mariniers (32e) op Aruba vertrokken naar Dominica met het marineschip Zr. Ms. Pelikaan. Tijdens de overtocht, die 35 uur duurde, kwam er steeds meer *intell* binnen over het getroffen gebied en werden er langzamerhand plannen gesmeed om bij aankomst direct noodhulp te kunnen bieden. Met ons genisten oog hebben we ons verdiept in het terrein en wisten we al snel welke gebieden moeilijk bereikbaar zouden kunnen zijn. Zo wisten we waar de eerste verkenningsopdrachten lagen om bepaalde routes in kaart te brengen waar werkzaamheden uit voort zouden kunnen komen, zodat de eerste voertuigen met hulpgoederen naar de geïsoleerde gebieden konden vertrekken.

VERKENNEN

Na anderhalve dag varen meerden we aan bij de haven *Woodbridge bay* aan de westzijde van het eiland. Met een genie-element zijn we de geplande route voor noodhulp gaan verkennen. We troffen duidelijke verwoestingen aan door enorme regenval en *landslides* die hun eigen weg hadden gecreëerd. Modderstromen die de wegen blokkeerden, wegen die weggespoeld waren, bruggen die er niet meer waren en het meest

bizarre: mensen die hun verhaal met ons deelden over wat ze kwijt waren, waar ze zelf aan het helpen waren en wat wij voor hen konden doen. De mensen konden ons al snel de geïsoleerde locaties aanwijzen waar nog geen hulpgoederen geleverd waren. En ze wilden graag advies over geschikte plekken om te kunnen schuilen. Hier volgden meerdere opdrachten uit voor de genie. Twee genisten bleven samen met twee secties mariniers twee nachten achter in 'Bagatelle' om de lokale bevolking uit te vragen. De genie kreeg tijdens deze opdracht de zeer dankbare taak om advies te geven over 'sterke' schuilplekken voor een volgende tropische storm. Een ander groepje genisten ging naar het zuiden om te kijken waar

door de mensen daar geïsoleerd zaten. Na deze verkenningen van dag 1 hadden we al bijna het grootste getroffen gebied in kaart gebracht en konden we gaan plannen.

DUIKERBOUW

De opdrachten die volgden waren: water en voeding brengen naar het noorden, routeverkenningen naar het oosten en het maken van een duiker op een locatie waardoor we bij de mensen konden komen die hulp nodig hadden.

De werkzaamheden bij de duiker namen drie dagen in beslag. We sliepen daar in een gebouw van de cricketclub. Improviseren en ons constructiehart ophalen waren toch wel de hoogtepunten tijdens deze opdracht. Tussendoor hebben we nog wat *goodwill* projectjes kunnen doen; het wegslepen van een vrachtwagen die ondergestroomd was met modder en een pad maken naar een huis waar de bewoner niet meer bij kon. Op de terugtocht naar de Pelikaan hebben we onderweg water en voeding bij verschillende dorpen uitgedeeld.

BAILEY

Na een kleine herbevo op de Pelikaan werden we ingezet als waarschuwend element aan de westzijde van het eiland

voor een transport met hulpgoederen. We moesten tijdig advies kunnen geven aan het transport over kritieke punten op de route. Vervolgens door naar drie locaties waar vermoedelijk drie bailey-bruggen gebouwd zouden worden. Daar legden we contact met de contractor voor de bouw. We wilden weten of er nog taken hier voor ons als genisten inzaten als we langer op het eiland zouden blijven. Een ander element heeft die dag de route verkend aan de oostkant voor een watertransport dat die kant op zou gaan.

MEER BAILEY

Volgens planning zouden we de volgende dag bepikken voor de *redeployment* naar Curaçao. In ons achterhoofd speelde een eventueel langer verblijf om te ondersteunen bij bailey. We waren alweer bij het schip, toen deze opdracht kwam en na 45 minuten reden we midden in de nacht weer terug voor plan 'bailey'! Al snel werden we opgehaald door het consulaat en konden we ons vestigen in een nabijgelegen hotel.

Als eerste gingen we het baileymateriaal tellen, dat via een veerpont naar het eiland was gevaren. Daarna alles beladen, zodat het de volgende dag klaar stond voor de bouw van de eerste brug.

Maar helaas dacht het weer daar anders over. Door hevige regenval werden de routes onberijdbaar. Pas de volgende dag konden we de eerste brug gaan bouwen. Dat gebeurde mechanisch, waardoor hij vrij snel gereed lag op de weg, waarna hij over de rivier gehesen werd. De dagen daarna hebben we de lokale werklui de kneepjes van bailey geleerd, zodat ze onder het toezien oog van zeven genisten de laatste brug zelf konden bouwen. Dit liep als een trein, na onze vele tips en aardig wat geduld hebben de lokale werkers de laatste brug professioneel afgerond!

TROTS

We hebben op Dominica een geweldige ervaring opgedaan. Dat we als AST dit werk konden doen is voor ons zeer uniek en dat zou het voor iedere genist zijn. De hitte, de benauwdheid, de fysieke prikkel en de situatie waar we in verkeerden hebben ons uitgedaagd op alle vlakken. Dat we dit hebben kunnen doen voor Dominica geeft een gevoel van grote trots. Op onszelf, dat we dit voor elkaar hebben gebokst, maar zeker ook trots op de bevolking hoe zij hun leven weer oppakken na zo'n heftige gebeurtenis.

Engineers always up front! ●

GEMIXTE TEAMS BIJ ENGINEER VICTORY-2: Maximale crosstraining voor constructiestrijders

“Pas op voor overstekend wild, het stikt er van”, zo klinkt het tijdens de eerste bespreking, nadat 1Ontspmel-414CBRNverdcie de colonneverplaatsing achter de rug heeft en is aangekomen in het Zuid-Duitse Baumholder. Dit bleek niet gelogen...

Begin september is dit peloton onder bevel van 103Constrcie, mee geweest op oefening *Engineer Victory-2*. De constructiecapaciteit voor deze FTX was schaars omdat beide pelotons niet volledig gevuld waren. Om de krachten te bundelen zijn beide pelotons daarom in één taakteam verenigd. Dit bleek een slimme zet, want de grote en diverse opdrachten verlangden een creatieve inzet van zowel personeel als materieel.

De term ‘platformdenken’ komt hierbij om de hoek kijken, waarbij opdrachtafhankelijk wordt bezien waar het zwaartepunt ligt en hoe hier vervolgens het personeel op in te delen. Betreft het bijvoorbeeld een elektrotechnisch-zware klus, dan is een samenstelling van alleen bouwkundigen niet erg zinvol. In de praktijk betekende dit dat er heterogene groepen werden samengesteld met bouwkundigen, elektrotechnici en installatietechnici uit beide compagnieën.

STOPPENDE HINDERNIS

Door deze samenwerking hebben de mannen onderling veel van elkaar kunnen leren: gereedschapsgebruik, bouwplaatsinrichting, planning, handigheidjes... Maximale crosstraining! Aangezien het voor beide pelotonscommandanten hun eerste constructieoefening is (na resp. een pantser- en luchtmobiele geniefunctie), is er ook op niveau-3 een steile leercurve geweest. Zo kan het ontbreken van een vaardigheid (bijv. een lasser) zomaar een stoppende hindernis zijn en dus moet worden beschouwd

als een schaars middel! Er waren vier opdrachten waar de constructiestrijders hun tanden in mochten zetten, waardoor we aan parallelle planning deden: vier projecten aansturen, verspreid over vier verschillende locaties in een megagroot oefenterrein, met vele uitdagingen op verbindingengebied (lees: *NO SYNC*). Allemaal leermomenten die de revue hebben gepasseerd.

Daarbovenop heeft er tijdens het verloop van de opdrachten een commando-overdracht plaatsgevonden, waardoor de pc'n onderling een goede *hand-over, take-over* (HOTO) moesten uitvoeren, zodat de projecten niet tot stilstand zouden komen. Twee opperhoofden in een groep met indianen gaat immers niet werken...

OPDRACHT 1: KLEIN WISKEY

De elektrotechnisch meest uitdagende opdracht was ‘Klein Wiskey’. Deze bestaande ingangspartij (van betonnen keerwanden, Hesco's, slagbomen en overige elektrotechnische onderdelen) functioneert al jaren niet naar behoren, omdat er ergens storing in de installatie zit. Tevens moest er het een en ander vervangen en vernieuwd worden. Een drie man sterk team van elektro-opgeleide knappe koppen van zowel 103 als 414, hebben in krap een week de klus geklaard.

De storing werd verholpen, een extra slagboom geplaatst, de elektrische installatie gereviseerd en weer in gebruik

Containerflat

genomen. De klus die in jaren niet is gelukt, heeft dit taakteam glansrijk uitgevoerd!

OPDRACHT 2: OBSERVATIEPOST

De volgende klus (de uitvoering van alle projecten liep overigens gelijktijdig) omvatte de bouw van een observatiepost, bestaande uit een ‘bak’ van keerwanden, gevuld met granulaat, waarop twee containers (fabs) komen te staan. Het tussenstuk is bestraat met klinkers en overkapt met een houten dakconstructie. Een houten trappetje maakt de klus af. Initieel is het voornamelijk een GWW-klus (grond-, weg- en waterbouwwerk) geweest en is een GWW-

Trap in containerflat

groep van 103 hiervoor aangewezen, waarna het taakteam de opdracht heeft afgerond. Vanaf het plateau tussen de fabs hebben de Duitse collega's een prima zicht op het schietterrein om de schietresultaten van o.a. AT-wapens, maar ook artillerie goed te kunnen bekijken.

OPDRACHT 3: CONTAINERFLAT

De grootste opdracht was de bouw van een containerflat, waarbij drie lagen containers (twee-aan-twee) zijn opgestapeld. Als laatste is er nog een zevende container in het midden, bovenop geplaatst, waar overheen een houten puntdakconstructie is ingehesen.

De grootste uitdagingen bij deze opdracht zaten in het zware fysieke werk, van het slijpen van vele meters staal (voor raam- en deuropeningen), het vele laswerk om er één constructief geheel van te maken en de diverse timmer- en installatiewerken, zoals trappartijen en hemelwaterafvoer.

Het werken op hoogte is ook zeker een factor om goed over na te denken, want de nok van het dak bevindt zich op zo'n 13 meter hoogte! Een ongeval zit immers niet alleen in een klein, maar ook in een hoog hoekje. Deze toren staat direct achter de schietpunten en gaat in de toekomst gebruikt worden voor de sniperopleiding, zodat zij kunnen worden getraind om vanuit bebouwing de vijand onder vuur te nemen.

Woon-werkchalet

OPDRACHT 4: WOON-/WERK-CHALETS

Op tien minuten rijden van de torenflatlocatie, trof men op schietbaan 15 het woon-/werkchalet aan. Initieel een deelproject onder leiding van opc-103, maar die bleek toch al snel druk te zijn met echte opc-zaken, waardoor de opdracht bij een soldaat van 414 (met een bult aan ervaring in de burgermaatschappij) is beland. Deze werd dus vrijwel ‘blanco’ als bouwplaatscommandant aangewezen, wat even een klein schokmomentje teweeg bracht. Nadat hij van de schrik was bekomen heeft hij zijn plan gemaakt, de groep (van 8 man) geïnstrueerd en heeft de club zich vastgebeten in deze prachtige klus. Acht pantserchalets zijn in rijen van vier tegenover elkaar geplaatst op een balkenfundering, waarna de tussenliggende gang is betimmerd met een vlonder. De gang is overdekt door een platdak; de containers door een golfplattendak onder afschot, opgebouwd op stalen spanten (waar stiekem eveneens heel wat las-

werk in de fabricage en montage heeft gezeten). Als laatste zijn de vloeren van de chalets volledig gerenoveerd, dat wil zeggen: de isolatie vervangen, nieuwe vloer erin en een verse laminaat toplaag. Ook zijn de wanden weer voorzien van een frisse verflaag: een prima chalet waar de Duitse collega's voorlopig mee vooruit kunnen!

Na de oplevering is de oefening afgesloten met een gezamenlijk appèl en aansluitend een gezellige barbecue, waarbij de Duitsers voor een echte *Grill Meister* hebben gezorgd als dank voor ons harde werken. En dat is een feit: de mannen

De klus die in jaren niet is gelukt, heeft dit taakteam glansrijk uitgevoerd!

hebben hard gewerkt en lange dagen gemaakt, een eigenschap die zowel de constructiegenisten uit Wezep, als de CBRN-genisten uit Oirschot hebben bezeten te bezitten!

“Pas op, een hert!” schreeuwde mijn opc als er een moeder met een kleintje oversteepte en ik druk het rempedaal bijna door de vloer van de Amarok. De emissiewaarden van Volkswagens mogen dan onder vuur liggen; met het remsysteem van de Amarok is gelukkig niks mis! ●

The most important weapon runs on water

Mobile Water Purification & Packaging Systems

Koningin Máxima bij Nationaal Trainingscentrum CBRN

De CDS noemde bij de opening in november vorig jaar het Nationaal Trainingscentrum CBRN (NTC CBRN) "een nieuw pareltje van CLAS". Dit pareltje wekte ook de interesse van Hare Majesteit Koningin Máxima, die het NTC CBRN op 10 september vereerde met een werkbezoek. Het NTC CBRN is een trainingscentrum waar door en voor alle veiligheidspartners trainingen worden verzorgd op het CBRN-vakgebied. Het was vooral deze unieke samenwerking die de aandacht van Hare Majesteit had getrokken.

Smi Jack de Laat geeft in de ambulancehal uitleg over de wijze waarop het DCBRNC de veiligheidspartners tijdens de Ebolacrisis heeft getraind

Na afloop van het bezoek ging H.M. met iedereen die aan deze dag had bijgedragen op de foto

H.M. Koningin Maxima tekent als eerste persoon het nieuwe gastenboek van het NTC CBRN

Kapitein Van Gool geeft uitleg vanaf het bordes van het metrogebouw

SAMENWERKING

De commandant van het Defensie CBRN Centrum (DCBRNC), luitenant-kolonel Alain Schoonderbeek was gastheer voor Hare Majesteit. Hij schetste een beeld van de samenwerking op het DCBRNC waar inmiddels medewerkers vanuit Politie, Brandweer, GGD/GHOR, IFV, NFI, RIVM, DCMR/LIOGS en TNO¹ werkzaam zijn.

Deze unieke bundeling van CBRN-expertise leidt tot prachtige producten, maar genereert ook de nodige uitdagingen. Samenwerking op deze manier kent nergens binnen Nederland zijn gelijke en daar moeten we op alle niveaus aan wennen.

GASPAKKENTEAMS

In enkele demonstraties schetsten de partners voor Koningin Máxima niet alleen een goed beeld van de trainingsmogelijkheden, maar ook hoe samenwerking in de praktijk plaatsvindt.

Zo was er een scenario opgezet waarbij allereerst bij een auto en in een loods aanhoudingen werden verricht door speciale eenheden van politie.

Vervolgens zag Máxima hoe gaspakkensteams van het RIVM en de CBRN Responseenheid van het DCBRNC, maar ook de CBRN-eenheid van de EOD nader onderzoek verrichtten. Bij de daarop volgende rondleiding gaf schrijver dezes uitleg over de trainingsmogelijkheden op het NTC CBRN.

Koningin Máxima toonde veel interesse in alle aspecten van het NTC CBRN en in de samenwerkingsaspecten en zij nam alle tijd om met de mensen van gedachten te wisselen. Ze sprak haar bewondering uit voor hetgeen wij inmiddels hadden bereikt en wenste ons veel succes bij de doorontwikkeling van het NTC CBRN en het DCBRNC.

Als geen ander begreep zij immers hoe complex het is om mensen vanuit diverse achtergronden te integreren.

FOTO

Hare Majesteit sloot de dag af met een groepsfoto met eenieder die een bijdrage aan de dag had geleverd.

Een mooie zonnige dag, waar we met trots en tevredenheid op terug kunnen kijken. En een dag waarop weer eens bleek dat we binnen de genie niet alleen in staat zijn om fysiek bruggen te slaan en paden te effenen, maar dat we ook binnen het DCBRNC in figuurlijke zin deze rollen weten te vervullen. ●

¹ GGD/GHOR: Gemeentelijke Geneeskundige Hulpverlenings Organisatie in de Regio, IFV: Instituut Fysieke Veiligheid, NFI: Nederlands Forensisch Instituut, RIVM: Rijksinstituut voor Volksgezondheid.

NU VERKRIJGBAAR: INNOVATIEVE RAMAN TECHNOLOGIE DOOR HOTZONE SOLUTIONS EN SERSTECH

**HOTZONE SOLUTIONS
presenteert met trots
de Serstech 100 indicator.**

Waar het gaat om CWA's of TIC's vormt de speciaal hiertoe door **HOTZONE SOLUTIONS** ontwikkelde spectrum database het hart van dit veelzijdige en robuuste instrument.

De database is gebaseerd op onze uitgebreide live-agent ervaring, opgedaan door ons personeel tijdens veldwerk in bijvoorbeeld Irak, Lybië en Syrië. Gecombineerd met onze training biedt deze handheld Raman Spectrometer alle benodigdheden voor on-the-spot chemische screening, verificatie en identificatie.

Ervaring vormt het essentiële ingrediënt voor veilig trainen of om moeten gaan met CWA's, TIC's en andere gevaarlijke stoffen. **HOTZONE SOLUTIONS** heeft die ervaring.

VOOR MEER INFORMATIE
OVER **LIVE AGENT TRAINING**
EN ANDERE TRAININGEN
NEEM CONTACT OP VIA
www.hotzonesolutions.com

LIVE AGENT TRAINING IN TSJECHIE:

Jaarlijks vertrekt 414CBRNVerdcie naar de Tsjechische plaats Vyskov. Hier bevindt zich namelijk het trainingscentrum voor het werken met echte *Chemical Warfare Agents* (CWA's).

De mannen leren hier hun drills toe te passen op *the real deal* in plaats van op 'simulanta', waarbij met name de mentale component (gehardheid) een veel grotere rol gaat spelen want: **Wat als het fout gaat? Vertrouw ik m'n CBRN-masker wel? Waarom reageert de detector anders dan ik had gedacht? Wat als...??**

Safety first!

Sinds een aantal jaren wordt de veiligheidsorganisatie bij de Live Agent Trainingen in Tjechië verzorgd door Hotzone Solutions.

Immediately Dangerous to Life or Health

Het programma begint met relatief simpele, individuele gewenningsoefeningen en werkt uiteindelijk op naar buddy/groepsdrills.

Bij de individuele drills op maandag krijgt het personeel een aantal CWA's op diverse ondergronden voorgeschooteld en moeten ze zelfstandig de juiste stoffen identificeren. Denk hierbij aan

mosterdgas, lewisiet, sarin en VX. Voor de beeldvorming: de laatstgenoemde zenuwblokker is bijzonder giftig; slechts 0,003 mg per m3 is levensbedreigend bij inademing van de dampen.

Om onderscheid te maken tussen de verschillende strijdmiddelen gebruikt hij zijn eigen waarneming (zicht), de welbekende detectiesticker of detectie-apparatuur. Door diverse opties weg te strepen, kan zo de stof geïdentificeerd worden... mits betrokkene zijn koppie erbij houdt en zich aan zijn drills houdt! Stressbestendigheid kan bij deze oefening worden afgevoerd, want door de kijkglazen van het masker zijn soms gespannen gezichten te zien!

De overige dagen worden de groepsdrills (zoals afspruittechnieken met 'scherpe' ontsmettingsemulsies en onze eigen 'Fuchs-drill') beoefend en is er tussen de bedrijven door tijd voor de noodzakelijke sportmomenten.

Tekst en uitleg vooraf

Goede voorbereiding is het halve werk

Door diverse opties weg te strepen, kan zo de stof geïdentificeerd worden...

De groepsdrills worden uitgevoerd met de DEDAS, die is ingebouwd in de ontsmettingscontainer achterop de 10-tonner, die een week eerder met de trein is opgevoerd; maar ook met de draagbare TRS-10 handpomp, waarbij er besmette uitrustingsstukken moeten worden ontsmet. Alles wordt eerst voorgeoefend tijdens de *cold run*, waarna de daadwerkelijke training met *live agents* plaatsvindt, de *hot run*. De specialisten van het Detectie-, Identificatie- en Monitoringspeloton (DIMPel) voeren hun specifieke taken uit, zoals detectie met het CBRN-voertuig Fuchs middels 'radspur' en 'punctspur' techniek (waarbij volledig onderluiks dynamisch met een detectiewieltje wordt gedetecteerd of statisch een puntdetectie plaatsvindt) en diverse verkenningen.

ZWARE VEILIGHEIDSEISEN

Werken met dergelijke gevaarlijke chemische stoffen brengt uiteraard veel veiligheidsbepalingen met zich mee. En ook heeft de eigenaar van de faciliteit een grote vinger in de pap wat betreft de veiligheid op de 'site'. De command- en controlstructuur van een dergelijke LAT is dan ook met zware veiligheidseisen omgeven.

De oefenleiding bewaart het overzicht vanuit een toren, regelt wie er wanneer de *hotzone* betreedt en kan met een camera-

systeem tot op de vingers van het individu inzoomen. Tijdens *hot runs* staan continu twee man (volledig in CBRN-pak) paraat met een brancard voor het geval iemand onwel wordt en omvalt, om hem zo snel mogelijk uit de *hotzone* te kunnen afvoeren naar de gespecialiseerde Tsjechische arts die op zijn beurt paraat staat op het trainingscomplex. De sportmomenten in de avonduren onder leiding van onze eigen sportsergeanten vormen een welkome afwisseling, want u kunt zich vast voorstellen dat het bij minimaal 30°C behoorlijk uitputtend werken is in een CBRN-pak, met het masker geplaatst. Incasseringsvermogen en doorzettingsvermogen zijn overdag voldoende aan bod gekomen; sporten geeft daarna actieve verlichting van de spieren (en de geest) en zorgt daarnaast voor groepsbinding.

RETORT

Donderdagavond wordt het harde werken beloond met een zwijn aan het spit en reikt de directeur van het trainingscomplex de certificaten uit. Voor velen was het de eerste keer om met 'scherpe' strijdmiddelen te werken en dus krijgen zij ook de felbegeerde

Uitreiking certificaat

speld voor het DT met de twee welbekende 'CBRN-bogen met de bollen'. Een unieke speld die laat zien dat men specialist is en die daarom met trots mag worden gedragen! Wist u overigens dat die twee bogen eigenlijk zogenaamde retorts symboliseren; glazen vaten met een schenkruit? Ze stammen uit de oude scheikunde en werden des-

tijds gebruikt voor het destillatieproces. Tegenwoordig staan ze, samen met de nucleaire paddenstoelwolk, internationaal symbool voor CBRN-eenheden. Na een busrit van 15 uur (!) is de compagnie op zaterdagochtend veilig, maar wederom stijf en stram, in Oirschot aangekomen... tijd om de spieren weer wat los te gooien, tijd voor weekendsport! ●

Napoleon was here

Aangezien de Live Agent Training (LAT) een jaarlijks terugkerend fenomeen is, heeft de compagniescommandant de CBRN-specialisten wat extra militaire historie meegegeven. In de achtertuin van de Tsjechische kazerne (omgeving Austerlitz) heeft Napoleon namelijk een grote veldslag geleverd en dus gaat de compagnie op *battlefield tour*.

Op zaterdagochtend is de compagnie in Oirschot in de bus gestapt, om pas 's avonds laat met een verkrampt onderstel in Tsjechië uit te stappen. Na een gezamenlijk sportmoment en enkele voorbereidingen op zondag is de compagnie wederom in de bus gestapt om (o.l.v. een tourgids) diverse strategische punten te bezoeken waar de Fransen onder Napoleon vanuit het westen tegen het gecombineerde leger van de Russen en Oostenrijkers hebben gevochten. Hoewel de Fransen veel minder soldaten hadden, wist Napoleon dusdanig goed gebruik te maken van het terrein en de weersomstandigheden, dat hij zijn veel grotere tegenstander door een verrassingsaanval wist af te slachten en hiermee de slag won. Hij was zo succesvol omdat hij de vijand het slagveld heeft opgelegd (trap 3 voorbereid!), omdat hij zijn terreinanalyse perfect heeft uitgevoerd en zijn kansen heeft gegrepen. Hij had zomaar een genist kunnen zijn! Na veel uitleg, diverse strategische hoogtelijnen en een museum te hebben aangedaan en het kasteel van Austerlitz (waar uiteindelijk de vrede is getekend) te hebben bezocht, zijn we ons weer gaan richten op de Live Agent Training.

Korporaal-1 Ted Verstappen:

“Restbesmetting is geen optie!”

Voor ons als ontsmetters vormt de Live Agent Training (LAT) het slotstuk op de module CBRN. Voor vertrek naar Tsjechië bereid ik mij voor door de uitreikstukken over CWA opnieuw door te nemen. Ik wil goed beslagen ten ijs aan de LAT beginnen.

Op de vooropkomstdag kunnen we nog eens de verschillende procedures en regels binnen de *hotzone* 'cold' beoefenen en zo bouw ik een stukje extra veiligheid in voor mijzelf, collega's en instructeurs.

In Tsjechië ga ik als plaatsvervanger in het gele *resperix* pak met de groep het besmette gebied in en geef daar leiding aan de rampenbestrijders die het object of voertuig moeten ontsmetten. Tevens zie ik er op toe dat men nauwkeurig werkt; het achterblijven van restbesmetting is geen optie!

LAT is uitdagend en een absolute verdieping van mijn vak, omdat je te maken hebt met een echte CWA besmetting en geen simulatia. Detectieapparatuur slaat daadwerkelijk uit en ontsmettingsdrills werken! Gaaf! ●

WATER SUPPLY SYSTEMS

WTC 8000/15000 RO/UF - The modular hybrid for water purification

We provide mobile water purification and suitable mobile water filling systems that help the task forces to greatly simplify the distribution of safe drinking water in the field.

www.kaercher-futuretech.com

FUTURETECH

Kärcher Group

OEFENING ENDURING SCORPION

Coopération avec les Belges et les Français

Begin mei heeft ons 1e Ontsmettingspeloton (1Ontsmpel), samen met het Detectie-, Identificatie- en Monitoringpeloton (DIMPel) van 414CBRN Verdie, deelgenomen aan de internationale oefening *Enduring Scorpion*, een door de Belgen geleide oefening in Arlon in het zuiden van België, richting de Luxemburgse grens. Naast Nederlandse en Belgische CBRN-eenheden was er ook een klein Frans detachement met enkele SIBCRA-teams (*sampling and identification of biological, chemical and radiological agents*). De Nederlanders en de Fransen werden onder bevel gesteld bij de Belgische CBRN-compagnie van 4GnBat en vormden zodoende een aanvulling op de Belgische eenheden. De doelstelling was kennismaken met elkaars materieel, methoden en TTP's, om te kijken hoe de werkwijzen op elkaar passen en of samenwerking mogelijk is. Dit is van groot belang, want deze oefening vormt de basis voor een nauw samenwerkingsverband in de toekomst. Er bleken echter meerdere leermomenten te zijn...

EN ROUTE

Hoewel de oefening al geruime tijd van te voren werd voorbereid, wisten de Belgen ons lang in het ongewisse te laten over het oefenscenario. Onze opdracht in Nederland was initieel dan ook om de twee pelotons in colonneverband naar Arlon te verplaatsen en de rest zou ter plekke volgen. Voor veel van de CBRN-specialisten was het de eerste keer om

een dergelijke verplaatsing in colonneverband met een stuk of acht 4-tonners, 10-tonners en Scania's in één pakket te maken. Aangezien er vanuit Oirschot slechts één stop bij de grens was ingepland (om de colonnesignalering te veranderen), was het voor velen ook meteen een uitdaging om zo'n lange rit te maken. Hier bleek al meteen hoe belangrijk een actieve bijrijder is, die de chauffeur

informatie geeft over de routetijdtabel en vooral ook meekijkt met het verkeer en de voertuigen voor en achter hen.

ALLO, ALLO

Eenmaal aangekomen in Arlon werd er al snel meer duidelijk. Na het betrekken van de legering (een *compound* van 'fabs') kon ik, na een korte kennismaking, meteen aanschuiven bij een bevels-

uitgifte. Nu is de Belgische CBRN-cie een Franstalige eenheid, wat natuurlijk ideaal is voor de Franse SIBCRA-teams... Mijn Frans is echter niet *très bien*, maar gelukkig krijgen de Franstalige officieren Nederlandse les (en v.v.) tijdens de officiersopleiding. Maar ze spreken onze taal maar sporadisch, wat zo nu en dan nog wel tot komische taferelen heeft geleid (à la *Allo, allo*). Hoewel de taalbarrière geen stoppende hindernis was, koos de compagniescommandant er meestal voor om de uitgiftes in het (NATO-)Engels te doen. Dit was goed te volgen, maar werd al gauw gekcherend bestempeld als 'Frenghels', want ook hier was die Franse tongval weer onmiskenbaar aanwezig.

Ziehier een extra leermoment: 13 Lichte Brigade gaat zich namelijk richten op het optreden in Afrika, waar ontzettend veel Frans wordt gesproken. De samenwerking wordt met name gezocht met België en Frankrijk waar het Engels toch wat minder vanzelfsprekend is. Zij misschien meer Engels oefenen en wij wat meer Frans, zodat we er samen uitkomen?

DOOR DE POS

Terug naar de beveluitgifte... Die zelfde avond nog moeten we een verkenning doen op een vermoedelijke opslaglocatie die vol staat met gevaarlijke chemicaliën om een chemisch wapen mee te fabriceren. Onder leiding van de Fransen gaat een samengestelde eenheid - een Frans SIBCRA-team en een Belgische en Nederlandse ontsmettingsgroep - voorwaarts naar de locatie in het dorp Asperulange. Daar gaat het Franse team vooruit om forensische monsters te nemen om enerzijds vast te stellen waar we mee te maken hebben en anderzijds bewijslast aan te leveren voor verder onderzoek en eventueel strafvervolgning van mogelijke verdachten. Hierna gaan de Belgen voorwaarts om de locatie te ontsmetten, want uit de verkenning blijkt dat de chemicaliën hebben gelekt en de locatie besmet is geraakt. Het is uiteindelijk aan ons om door middel van een personeelontsmettingsstraat (POS) onze eigen troepen te ontsmetten van eventuele opgedane besmettingen en te garanderen dat ze volledig ontsmet en veilig aan het uiteinde van onze POS uitkomen.

DRUKKNOPJE, KLITTENBANDJE

Eén simpel leerpunt kwam al snel aan het licht. Wij trainen onszelf eindeloos op het welbekende Nederlandse M2000 CBRN-beschermingspak; we weten precies welk drukkertje los moet, waar er een klittenbandje zit en hoe je het beste de overlaarzen kan uitdoen. Maar de pakken van onze buitenlandse collega's... ja, dat is wat anders! De ene draagt een overall uit één geheel en een ander weer een samengesteld pak, waarbij de 'snacks' net even anders zijn dan bij het ons zo vertrouwde M2000 pak... Voor onze Franse en Belgische collega's is het overigens normaal om direct met een schaar de pakken open te knippen (ook al

is het bij een oefening...). Nu komt het aan op de flexibele en oplossingsgerichte *mindset* van onze rampenbestrijders, want hoe gaan we dit varkentje bij kunstmatig licht van bouwlampen (het is inmiddels 01:30u) en met de intredende vermoeidheid (na de lange rit van vanochtend) wassen? Die buitenlandse collega's moeten toch echt ontsmet worden; het is immers onze verantwoordelijkheid om te garanderen dat ze veilig uit hun pak komen, het gaat hier om mensenlevens! Na wat improviseren en (lastig) communiceren met de maskers op, vindt men de juiste truuksjes hoe het beste onze *drills* toe te passen in een andere situatie. Het gaat immers niet om de drill *an sich*, maar om de reden waarom we de handelingen op een bepaalde manier uitvoeren; de logica erachter. Als we de handelingen iets moeten aanpassen op een veranderde situatie, maar met daarbij dezelfde gedachtegang als uitgangspunt, dan blijft de uitkomst hetzelfde: namelijk garanderen dat onze CBRN-collega's veilig uit hun pak komen!

EN DOOR DE VOS

Na een korte nachtrust volgt al snel een nieuwe opdracht. Ditmaal ben ik *in charge* en krijg ik het Nederlandse DIMpel en een Belgisch SIBCRA-team onder bevel mee. We verplaatsen naar een verlaten treinperron, op bijna een uur rijden van Arlon. Hier aangekomen brengen de mannen van 1Ontsmpel zowel een VOS (voertuigontsmettingsstraat) als een POS uit, want het DIMpel gaat nog iets verder voorwaarts naar een verlaten mob-complex. Uit *intell* blijkt dat er daar ergens een verlaten laboratorium moet zijn, waar illegale praktijken plaatsvinden. De specialisten van het DIMpel weten de locatie(s) te pinpointen en delen hun informatie met het Belgische SIBCRA-team dat op hun beurt de locaties gaat veiligstellen, monsters neemt van de chemicaliën en overige zaken forensisch bewust veiligstelt voor nader onderzoek. Aangezien ditmaal ook voertuigen de zogenaamde 'schoon/vuil-lijn' zijn gepasseerd, moeten de voertuigen door de VOS en het personeel door de POS.

Inmiddels is er over de radio het bericht gekomen dat wij onze ontsmettingsstraten langer operationeel moeten houden, want verderop in de AOR zijn diverse Franse voertuigen bij een incident besmet geraakt met CWA's (*chemical warfare agents*) en komen nu onze kant op om grondig ontsmet te worden. Twee enorme Renault legertrucks verschijnen... dit is wederom even andere koek! En daar gaan de ontsmetters weer: hoe pas ik mijn drills toe op dit logge gevaarte, zodanig dat ik kan garanderen dat ik het voertuig volledig heb ontsmet? Even 'op de zachte steen', wat overleg en dan begint de DEDAS (*decontamination emulsion direct application system*) zijn werk te doen... Als een soort van opgeklopte slagroom wordt de emulsie aangebracht op de voertuigen, waarna de chloriden

(bij oefeningen is dit een replica) kunnen inwerken op de chemische verbindingen van de CWA's, waardoor het strijdmiddel wordt afgebroken en minder schadelijk wordt. Hierna wordt het voertuig volledig afgespoten en ontdaan van alle emulsierestanten. Als laatste gaat de duim omhoog en mag het voertuig de schoon/vuil-lijn passeren en zijn eigen eenheid weer opzoeken.

DEMO'S

Langzamerhand, gedurende de week, gaat de oefendruk iets omlaag en hebben we wat meer tijd om ook daadwerkelijk van elkaar te leren buiten het scenario om. Zowel de Belgen als wij brengen gelijktijdig en op dezelfde locaties ontsmettingsstraten uit, waarna we elkaar demonstraties geven met hierbij

Met zowel de goede ideeën van onze internationale collega's als onze eigen *lessons learned* gaan we aan de slag, om ons optreden verder te professionaliseren en te perfectioneren.

Als het gaat om rampenbestrijding is 414CBRN Verdcie de strategische partner voor de civiele hulpdiensten in het zuiden, waarbij wij het snelle reactievermogen van de civiele diensten uitstekend kunnen aanvullen met ons langdurige voortzettingsvermogen. Daarnaast staat 414CBRN Verdcie ook klaar voor 'groen', expeditionair optreden en is zij in staat om overal ter wereld haar CBRN-, constructieve- of MBV-taken uit te voeren. Dit alles maakt 414 één van de meest veelzijdige genie-eenheden; een eenheid om trots op te zijn! ●

tekst en uitleg over onze procedures en middelen. De volgende dag draaien we het om en laten wij zien hoe wij het doen. We leren veel van de Belgen, maar we komen er ook achter dat wij, ondanks dat 414CBRN Verdcie nog niet zo gek lang bestaat, ook handigheidjes voor de Belgen hebben.

Zoals het elke goede oefening betaamt, wordt ook deze afgesloten met een BBQ. Morgen vroeg op, de wagens aftanken en weer colongewijs richting Oirschot. Grappig hoe de terugreis altijd korter aanvoelt, zelfs na zo'n intensieve week. Op sommige punten is de oefening een *eye-opener* geweest en op andere een bevestiging dat we (ondanks onze personele en materiële problemen) als 414CBRN Verdcie goed bezig zijn.

414 CBRN Verdedigingscompagnie

5 **STERKE** REDENEN OM
UW **VEILIGHEID** BIJ ONS
TE **VERANKEREN**

1

TOTAALLEVERANCIER MET EXPERTISE

Vandeputte, PBM-leverancier met een uitgebreid productportefolio en jarenlange ervaring in het optimaliseren van de veiligheid bij politiediensten, justitie, defensie en brandweerkorpsen.

2

ONLINE PLATFORM

Het grootste aanbod aan persoonlijke beschermingsmiddelen, besteld in enkele muisklikken op www.vdp.com.

3

MOTIVATIECAMPAGNES

Complete veiligheidscampagnes, makkelijk te personaliseren en zelf af te drukken.

5

MEASUREMENT CONCEPTS

Dankzij onze persoonlijke aanpak krijgt u steeds de perfect passende persoonlijke bescherming en kledij.

4

DISTRIBUTION SOLUTIONS

Vandeputte zoekt samen met u de geschikte oplossingen voor een optimaal en efficiënt voorraadbeheer.

OPLEIDING & TRAINING DIMPELOTON WERPT VRUCHTEN AF:

“Ask the Dutch, they know what they are doing.”

Eelke CBRNverdcie heeft een Detectie, Identificatie en Monitoring peloton (DIMpel) in de bewapening en dat is een schaars middel binnen de brigades. Graag informeer ik de lezer over de taken en ook de wapenfeiten van deze nieuwe club. De eerste hoofdtaak van het peloton is gegevens verzamelen, analyseren, rapporteren en waarschuwen van (eigen) personeel over de (mogelijke) inzet of aanwezigheid van *Weapons of Mass Destruction* (WMD). Daarvoor beschikt het peloton over verschillende (voertuiggebonden) detectoren en identificatiemiddelen.

GEGEVENS VERZAMELEN

De N/C groepen verzamelen de gegevens, waartoe ze een chemisch en radiologisch/nucleair verkenningsvoertuig hebben; de 'Fuchs'. De Fuchs kan 24 uur aaneengesloten opereren onder CBRN omstandigheden. Na detectie van een TIM/ CWA dat is ingezet, gebruikt of vrijgekomen, kunnen de groepen zo'n stof snel voorlopig identificeren, zodat er snel gestart kan worden met het voorstellen van en adviseren over de CBRN besmetting en over de bescherming en medische tegenmaatregelen die genomen moeten worden.

Behalve gegevens te verzamelen kunnen de DIM-pelotons sinds begin 2015 ook monsternamen uitvoeren. Dit is de tweede hoofdtaak van het peloton, waar de twee bio-groepen mee belast zijn. Monsternamen (het nemen van een monster) omvat zowel het verzamelen als het verpakken van CBRN monsters zoals vloeistof, vaste stoffen, delen van kadavers of, onder specifieke omstandigheden, lichaamsvloeistoffen van mogelijke slachtoffers van *chemical warfare agents* (CWA) of *biological warfare agents* (BWA).

De belangrijkste doelstelling van bemonstering van chemische, biologische en radiologische agentia is het verkrijgen van een eenduidige, ondubbelzinnige en zuivere identificatie van milieu, voedsel, water of klinische monsters.

MONSTERS NEMEN

We kunnen ook forensische monsternamen uitvoeren om eenduidig vast te stellen dat er chemische, biologische of radiologische middelen zijn ingezet of aanwezig zijn. Het bewijs van inzet of bezit staat dan centraal en dit bewijs kan in voorkomend geval worden gebruikt ter ondersteuning van een aanklacht bij een tribunaal of rechtbank. De verkregen monsters gaan, onder toezicht van een opsporingsambtenaar, naar een geaccrediteerd laboratorium.

Ook kan het peloton capaciteit leveren voor mogelijke operationele verkenningen of *factfinding missions*. Het DIMpel kan overal op de wereld optreden, met uitzondering van de arctische gebieden.

Omdat de monsternamencapaciteit binnen Defensie nieuw is, zijn de opleiding en het trainingsprogramma nog niet volledig beschreven. Daarom is de eenheid op dit moment zelf verantwoordelijk voor het trainingsprogramma. Ook is er

nog weinig kennis over de inzet van een CBRN verdedigingsmodule. Voor 2015 had het DIMpel zich als doel gesteld om deel te nemen aan de oefening *Precise Response* in Canada om procedures en vaardigheden te valideren.

In februari is het DIMpeloton begonnen met trainen onder leiding van de Joint CBRN school (JCBRNS). Omdat 414CBRNverdie niet voldoende opgeleid personeel had heeft 101CBRNverdie ons versterkt met personeel van de Biogp. Door de verantwoording bij de JCBRNS te leggen kon deze school de ontwikkelde TTP's en documenten direct testen en aanpassen. De definitieve samenstelling van het team, de taken en verantwoordelijkheden werden hier ontwikkeld, getest en geëvalueerd. Het monsternameteam bestaat uit verkenningscapaciteit (0/1/2), monsternamencapaciteit (0/1/4) en een commandogroep (1/1/1). Dit is de minimale personeelsbezetting om een monsternamenopdracht uit te kunnen voeren. Het team kan afhankelijk van de situatie worden aangevuld met andere specialisten zoals (lichte) ontsmettingsploeg(en), EODD en EARS.

Zowel de verkenning voor de monsternamen als de monsternamen zelf zijn verder ontwikkeld tijdens de training. Omdat het optreden van het DIMpel Fuchs-gebonden is, moesten de verkenners omschakelen naar verkenningen te voet. Dat is een andere manier van verkenning met het gebruik van verschillende *handheld* detectoren en verandering van dreiging. De beide ploegen hebben verschillende scenario's doorlopen en hun TTP's verbeterd. Door integraal op te treden en na elk scenario te evalueren heeft het optreden in het Monsternameteam vaste vorm gekregen.

ENDURING SCORPION (PROCES)

Bij de vierdaagse oefening *Enduring Scorpion* heeft het DIMpeloton het proces en de vorderingen kunnen testen. De organiserende Belgische CBRNcompagnie had een doorlopend scenario bedacht, met meerdere *quickies* door de drie deelnemende landen (België, Frankrijk en Nederland), die ieder Ontsmetting, Verkenning en Monsternamencapaciteit inbrachten. Per *quickie* werd een internationaal team samengesteld onder telkens een nieuwe commandant. In deze teams konden we dus in een realistisch scenario de samenwerking van

Zo'n CBRN Taskforce is een samengestelde eenheid van (CBRN) specialisten die ingezet kan worden voor, tijdens of na een CBRN incident.

CBRN specialisten in een CBRN verdedigingsmodule verbeteren en kennis en vaardigheden uitwisselen. Ons grootste leermoment was het inzicht verkrijgen in elkaars capaciteiten, mogelijkheden en vooral onmogelijkheden, voordat we met de opdracht zelf konden starten. Dat inzicht hadden we de eerste twee dagen nog niet en daardoor verliep de uitvoering moeizaam. Maar door het aanpassingsvermogen van de teams en goede evaluaties door de OT/e organisatie ontstond er toch een goed lopende module. Omdat de verkenning voor de monsternamen erg verschilt van een normale verkenning hebben de groepen veel moeten veranderen. In deze oefening hebben alle groepen een steile leercurve doorlopen met als resultaat dat de output uit een verkenning gedetailleerd, nauwkeurig en volledig overgedragen kon worden aan de opdrachtgever.

LIVE AGENT TRAINING (TECHNIEK)

In de jaarlijkse *Live Agent Training* (LAT) te Vyskov, Tsjechië worden we geconfronteerd met verschillende scenario's met *Live Agents* zoals Sarin (GB), VX, Lewisiet (L), Mosterdgas (HD) en Stikstofmosterdgas (HN). Deze *live agents* moeten we detecteren en identificeren door gebruik te maken van de *handheld* detectoren (CAM, Chempro, IGVU, Massaspectrummeter en GasChromatograaf). De eerste dag wordt de enkele man getraind, de andere dagen de groep als geheel: verkenningen te voet en bereden verkenningen, waarbij het zwaartepunt lag op het werken met de Fuchs. Tijdens de bereden verkenning zit de volledige

groep zonder CBRN-masker (FM12) in de Fuchs en moeten ze een onbekende CWA detecteren en analyseren met de massaspectrummeter. De concentratie van het gas staat gelijk aan de normale oorlogshoeveelheid die aangetroffen zou worden in een besmet gebied. Ook was het voor het eerst dat er *live* monsters werden genomen op een CWA. In deze training heeft het personeel laten zien de juiste kennis en vaardigheden te bezitten voor deelname aan de NATO oefening *Precise Response*.

PRECISE RESPONSE

De NATO oefening *Precise Response* wordt jaarlijks gehouden in Suffield (Canada) onder leiding van het *Defence Research and Development Canada/Counter Terrorism Technology Center* (DRDC/CTTC). Hier worden procedures, ontsmettingsmiddelen (RSDL e.d.) en medische tegenmaatregelen getest en ontwikkeld. Conform NATO afspraken geven ze jaarlijks een training aan alle geïnteresseerde lidstaten, om hun samenwerking op het gebied van CBRN-verdediging te verbeteren en natuurlijk ook om ieders kennis en vaardigheden in een zo realistisch mogelijke omgeving te vergroten.

De trainingslocatie heeft vier aparte sites:

- Een radiologisch meetveld waar open en gesloten bronnen gebruikt kunnen worden;
- een chemisch detectieveld waar verschillende CWA's in grote hoeveelheden gebruikt kunnen worden;
- een biologisch detectieveld; en
- een loods voor zowel biologische als chemische scenario's met live agents.

De eerste week stond in het teken van de veiligheidsbriefings en de controle van het niveau-1 door praktische testen. Daarna kwam de *scenario based* training. Eerst drie dagen nationaal trainen om procedures fijn te slijpen en aansluitend drie dagen internationale training in halvedagsscenario's om de procedures van de verschillende teams te leren kennen. Tot slot speelde er een groot drie dagen durend scenario, waarbij de 'internationale taskforce' scenario's met verschillende CBRN dreigingen voor zijn kiezen kreeg.

Zo'n CBRN Taskforce is een samengestelde eenheid van (CBRN) specialisten die ingezet kan worden voor, tijdens of na een CBRN incident. Ze bestaat uit minimaal een stafelement en wordt af-

FLIR DETECTION INTRODUCES 3 NEW CBRN_e PRODUCTS

FOR AVANCED MILITARY SEARCH AND LAW ENFORCEMENT

identiFINDER® R200

Radiation Detection & Identification

Fido® X2

Explosives Trace Detection

Griffin™ 844

Explosives & Narcotics Trace Detection

If it is there...
we will find it and identify it!

INTEGRATED SOLUTIONS FOR FORCE PROTECTION & BASE DEFENSE

Utrechtsestraatweg 206 A • NL-3911 TX Rhenen • The Netherlands
Tel. +31 318 477050 • Moblie +31 620 351594 • Fax +31 318478355
E-mail: info@surcom.nl • Website: www.surcom.nl

hankelijk van de situatie aangevuld met ontsmettingscapaciteit, DIMcapaciteit, EODD en EARS.

Opdrachten kunnen zijn: advies geven over *Physical Protection* en *Medical Countermeasures* en uitvoering geven aan *Detection, Identification Monitoring* en *Hazard Management*. Het Nederlandse team was ingedeeld in Taskforce Uniform samen met een Deens, Belgisch, Brits, Frans en Amerikaans team. Elke nationaliteit had verschillende specialisten (Ontsmetting, Verkenning, Monstername en EODD) waarbij het Amerikaanse team de leiding had over de Taskforce.

Een voorbeeld van een scenario; Er ligt een explosief op of nabij een of meerdere opslag tanks met chemische, radiologische of biologische middelen. Hier is sprake van een potentieel CBRN-incident, waarbij in eerste instantie de EODD eenheid probeert het explosief van de locatie te verwijderen of onschadelijk te maken. Daarna moet de taskforcecommandant zijn teams inzetten om de mogelijke CBRN dreiging vast te stellen: informatie verzamelen, identificeren en waar nodig monsters nemen van (onbekende) stoffen om deze te laten analyseren bij een (veld)laboratorium.

Omdat Nederland voor het eerst deelnam en met name de monsternamecapaciteit nieuw was, waren de verwachtingen over het Nederlandse team laag. Maar door een gedegen O&T-plan in het voortraject en het vasthouden aan procedures bleken alle critici ongelijk te hebben. Want in een minimale tijd hebben we met maximale inzet een hoog niveau bereikt. In de scenario's hebben zowel onze verkenners als onze monsternemers een hoge mate van aanpassingsvermogen laten zien in een steeds wisselende omgeving en dreiging.

Ons team was in staat om de gegevens uit de verkenning en monstername te analyseren, waardoor er een goed beeld ontstond over niet alleen de dreiging, maar ook over het doel van de potentiële terroristen. En dat is niet onopgemerkt gebleven, blijkt uit een citaat van de LDO aan alle commandanten van de deelnemende landen:
"If you want to know how to do it and how to reduce the risk of cross contamination, go ask the Dutch. They know what they are doing!"

Het ambitieniveau van het DIMpel was en blijft hoog, want de DIM capaciteit moet overal ter wereld in alle situaties en op het hoogste niveau ingezet kunnen worden.

Het was warm in Canada; vaak 37°C of meer, waarbij de teams in de hoogste *dress state* hun werk moesten doen. De trainingssite ligt midden in de prairie met enorme oefenterreinen. Bijvoorbeeld "3 Trees": een van de brigadetrainingslocaties van 50km² met in totaal slechts drie bomen. De dichtstbijzijnde 'grote stad' Calgary lag 350km westwaarts. Tijdens ons verblijf werd ook de *Stampede* gehouden, het nationale rodeokampioenschap. Een van die dagen staat bekend als *Military day*, waarop een detachement van alle deelnemende landen meeliep in het defilé. En 's avonds waren we allemaal uitgenodigd voor het festijn om het belang van de samenwerking tussen de NATO en de Canadese bevolking te benadrukken.

AMBITIE GENOEG

2015 stond in het teken van het ontwikkelen, testen en evalueren van CBRN monstername. Door de hulp van de school en onze zustercompagnie heb-

ben we grote stappen kunnen maken in het proces en veel geleerd. Zonder deze hulp had het DIMpel dit niveau van verkennen en monstername niet kunnen bereiken. Het ambitieniveau van het DIMpel was en blijft hoog, want de DIM capaciteit moet overal ter wereld in alle situaties en op het hoogste niveau ingezet kunnen worden.

2015 was nog maar het begin en we zullen door onze trainingen en opdrachten steeds aan onze opdrachtgever laten zien dat bij een potentieel CBRN incident het DIMpel als eerste ingezet zal moeten worden. Dan krijgt de baas het juiste advies en wordt de dreiging in kaart gebracht en geïdentificeerd zodat de eigen eenheden beschermd kunnen worden en er goede tegenmaatregelen genomen kunnen worden. We hebben ook een stip aan de horizon voor 2016: niet alleen deelnemen aan *Precise Response*, maar opteren om daar als Taskforce commandant op te treden! ●

Sergeant-majoor Johan Brandenburg, smoo 414CBRNverdcie:

“Je neus gebruiken is geen optie!”

Een paar druppels

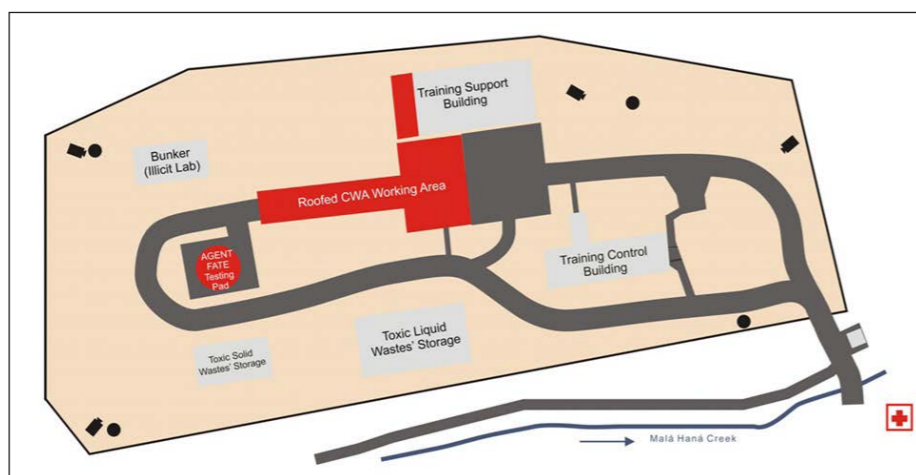
Tafeloefening

Wat voor de infanterie een schietoefening niveau 1/2 is in Bergen Hohne, is de *Live Agent Training in Tsjechië* voor 414CBRNverdcie. Beide eenheden laten zien dat ze er gereed voor zijn. Met schieten is het eigenlijk heel gemakkelijk. Je telt de treffers en je weet of je de oefening gehaald hebt of niet. Het meten van een *Chemical Warfare Agent (CWA)* is iets moeilijker.

Je kunt gelijk een detectieapparaat pakken, maar dat vertelt je niet welk CWA er ligt; slechts een hoofdgroep (*Nerve of Blister*). Je zult dus terug moeten vallen op eenvoudige middelen: je ogen en een detectiesticker. Je neus gebruiken is hierbij geen optie, en dat terwijl er in allerlei tabellen wel gesproken wordt over een geur. De gebruikte hoeveelheden CWA's zijn schadelijk tot dodelijk voor een persoon die geen beschermende kleding en masker draagt.

Over welke hoeveelheden CWA's hebben we het eigenlijk? Bij een oefening liggen er al snel 10 druppels strijdmiddel; totaal 0,5mg. Bij een ontsmettingsoefening wordt dit al gauw het achtvoudige. Daarom wordt er dan gebruik gemaakt van mosterdgas, dat een LD50 (= Lethale dosis waarbij 50% van de geteste personen overlijdt) heeft van 1,4 gram. (Bij VX: 0,005 gram). De symptomen van VX zijn o.a. hoofdpijn en verwardheid. Dit lijkt al snel op uitdroging of het masker te strak op gehad hebben. Van mosterdgas zijn de symptomen 2 tot 6 uur na blootstelling: krampachtig samenspannen van de oogleden, overgevoeligheid voor licht, misselijkheid en een zere keel. Dit lijkt al snel op een migraineaanval of een tekort aan voedingsstoffen. Bij de tafeloefeningen liggen er soms vier verschillende CWA's in Petri schaal-

tjes met deksel. Het deksel wordt door de *junior instructor* (gpc) opgelicht, waarna de ontsmetter of DIM'er kan meten met een detectiemiddel. Bij het gebruik van de detectiesticker moeten beide personen goed opletten dat ze elkaar niet besmetten. De druppel CWA die aan de detectiesticker zit kan namelijk op de hand van de *junior instructor* vallen wanneer hij het deksel terugplaatst. Beide personen moeten dus goed weten waar ze mee bezig zijn. Het wordt helemaal oppassen wanneer de CWA's open en bloot op de verschillende ondergronden aangebracht worden en er een vlieg of een spin door de druppel loopt. De spin is nog eenvoudig dood te drukken, maar een vlieg is daarvoor te snel weg. En dan is het dus kijken waar deze besmette vlieg heengaat. Wanneer hij bij je buddy op het masker gaat zitten is het niet de bedoeling dat je deze vlieg met de hand gaat slaan, want dan komt het masker los van je buddy en is de kans groot dat hij de besmetting inademt en daar last van krijgt. Dus meestal is het de vlieg in de gaten houden en de plekken waar hij zit ontsmetten met RSDL. Dit is nu al twee keer

voorgekomen. Het is maar goed dat de CWA's ook bij vliegen werken en het dan ook snel einde oefening voor de vlieg is.

Hoe ziet een trainingsdag er uit? Eerst moet 's ochtends iedereen bij de arts langs: bloeddruk en hartslag worden gemeten en genoteerd. De *junior instructor* bouwt de locatie op en ik als smoo (*senior instructor*) houd de veiligheid, procedures en doctrine tijdens de uitvoering in de gaten. De oefeningen kunnen lang duren en daarom moeten instructors afgewisseld kunnen worden. Langer dan 2 uur in CBRN *dress state 4R* (M2000 met fm-12 masker) bij meer dan 30°C is niet ideaal. Zeker omdat je niet mag drinken in de *hot zone* (de rode gedeeltes) en de *warm zone* (het gehele gebied binnen het hek). Dat je dan meerdere malen op een dag "hot" gaat, is dus niet vreemd. Hiervoor moet je goed naar je lichaam luisteren en goed eten en vooral drinken. Na afloop weer langs de arts; wederom bloeddruk en hartslagmeting. Kortom: de LAT is de certificeringsoefening voor de CBRNverdcie om vervolgens door te stappen naar de OPPLAN 10 CBRN periode. ●

Vaandrig Glenn Hagen, toeg Sie S1 en kapitein Suzanne Greuter, hoofd Sie S1 11Pagndat

Landmachtdagen 2015 dit zijn wij!

Ook dit jaar werden de Landmachtdagen anders ingevuld dan jarenlang de standaard was. Wederom gingen wij naar de bevolking toe en hielpen we bij verschillende maatschappelijke projecten en bezochten we enkele scholen.

De Landmachtdagen blijven een ideale manier om onszelf te promoten en tegelijk een bijdrage te leveren aan de maatschappij. Wij hebben er bewust voor gekozen meerdere maatschappelijke projecten uit te voeren, verspreid over heel Noord- en Oost Nederland, in plaats van enkele grote demonstraties in steden. Zo zijn wij beter in staat om een realistisch beeld te geven van ons bataljon en versterken wij de samenwerking met verschillende groepen in de maatschappij. Gezelligheid, plezier en vooral hard werken zijn de belangrijkste kenmerken van de Landmachtdagen 2015.

Alle compagnieën hebben flink meegeewerkt, waarbij er ook individuele leerwinst te behalen was. Zo heeft 111Pagndat haar kennis vergroot van de 'Bruggen Niet-Standaard' (BNS) door het bouwen van een speelbrug in Lutjesgast. In Holten werd er gestraat en is er een HWA aangelegd. In Raalte, Welsum en Nijverdalen bezochten onze parttime wervers scholen. Naast een voorlichting werd er een uitgebreid programma aangeboden waaronder een static show en een sportles en werd er afgesloten met een PT-les. 112Pagndat was ondermeer te vinden in Frederiksoord. Hier hebben zij twaalf toegangsmarkeringen aangebracht rondom de kolonie van Frederiksoord, een tweetal stuwen aangebracht voor duikers en hebben zij in samenwerking met 101Gndat een aantal wegen hersteld. Ook Zwolle kreeg te zien wie wij zijn;

bij de Zeeverkennergroep werden alle paden opnieuw bestraat, is er een terras van 70 m² en een geïmproviseerde drainage aangelegd. 101CBRNverdcie nam het oosten van Nederland voor haar rekening. In Hengelo schilderden zij alle kozijnen van de stichting 'Inloophuis', een huis dat opvang biedt aan mensen met drank-, drugs- of psychische problemen.

Bij de kinderboerderij en werkboerderij in Oldenzaal was er sprake van achterstallig onderhoud; ook een prima klus voor onze mannen van 101. Er werd opnieuw gestraat, de geitenstal is fris geschilderd en de binnenzijde van de werkboerderij is voorzien van een likje verf en nieuw laminaat. Naast een tweetal grote voorlichtingen in Enschede en Holten, had de St/EARScie een prachtig programma samengesteld voor de winnaars van onze actie 'Ontwerp en maak een schild'. Drie leerlingen uit Holten hebben afgelopen woensdag ervaren hoe het is om pantsergenist te zijn. Brug veiligstellen, SIM KKW, meerijden in verschillende voertuigen en als klap op de vuurpijl een springdemo op het ASK. Kortom: zeer drukke dagen voor dit bataljon, maar vooral ook hele leuke dagen. Alle kinderen uit Lutjesgast mochten meerijden in de Scania of in de Werklust en de mannen in Zwolle hebben samen met de opdrachtgever gebarbecued. Vooral de samenwerking met en het enthousiasme van de verschillende maatschappelijke organisaties zal ons zeker bijblijven. ●

Vele handen maken licht werk in Lutjesgast

11Pagndat brengt een HWA aan in Holten

De winnaars van onze actie

Stuwen bouwen in Frederiksoord

Tradities blijven ook in ere

Het nieuwe terras in Zwolle

Hete relatiedag

11 Geniecompagnie LMB Air Assault

Wat zouden wij zijn zonder ons thuisfront?

Het was extreem warm op de relatiedag van 11Gncie AASLT. Na enkele jaren werd deze weer gehouden, uiteraard voor onze 'relaties', maar in het bijzonder voor onze kinderen. Majoor Tijs zei nog maar eens wat voor een fantastische eenheid 11 Geniecompagnie Luchtmobiel is: *Can do* en de saamhorigheid staan centraal en dat is iets waar we trots op mogen zijn. Door die houding weten we telkens weer een goed product op de mat te leggen. Of dit nu is tijdens een oefening in Nederland of een oefening in het buitenland en vooral niet te vergeten onze bijdragen aan Minusma in Mali."

Wat hadden we ons thuisfront te bieden? Een klim- en klauterbaan, schieten in de wapensimulator, rondrijden met verschillende voertuigen en diverse statische demo's gaven hen een goed beeld van ons werk. De groep van sergeant Kevin gaf een spetterende demonstratie van een gesimuleerde instap met daarin verschillende genieaspecten. Deze demonstratie werd overigens fantastisch gepresenteerd door soldaat-1 Jorrit.

De regimentsadjutant en marketenster Rica Kooistra (112Pagncie) met de vijf onderscheiden genisten.

Ondanks de extreme hitte was het een groot succes, vooral omdat we voor de kinderen verschillende wateractiviteiten hadden. Het eten en drinken was ook goed voor elkaar. Door het logistieke netwerk van sergeant-1 Jimmy was er voor deze dag een MSK (mobiele satellietkeuken) geregeld om iedereen te voorzien van een uitgebreide lunch.

Wat zouden wij militairen zijn zonder de steun van ons thuisfront? Niets! We vinden het heel normaal als we thuis zeg-

gen dat we even een paar uur later thuis komen of volgende week even helemaal niet thuis zijn! We moeten hier wat vaker bij stilstaan en deze steun koesteren. Natuurlijk benutten we de aanwezigheid van ons thuisfront om mensen in het zonnetje te zetten. Zo kregen de korporaaals-1 Coen en Ferry en sergeant-1 Michiel de landmachtmedaille uitgereikt. Voor sergeant-1 Abel was er de bronzen medaille voor twaalf jaar eerlijke en trouwe dienst.

REGIMENTSWAARDERING

Klap op de vuurpijl was toch wel de uitreiking van een bijzondere waardering voor korporaal-1 Cris. Hij kreeg van de regimentsadjutant een genieoorkonde uitgereikt. Deze korporaal valt namelijk op door extreem positief gedrag. Vanaf 2003 werkzaam bij deze compagnie, stond hij altijd klaar om op wat voor tijdstip ook werkzaamheden voor de compagnie en het regiment uit te voeren. Hij werd drie keer uitgezonden.

Met name bij de uitzending TFE-2 is hij bijzonder positief opgevallen. De eenheid had het behoorlijk zwaar te verduren en er viel ook een aantal gewonden. Hierdoor moest de geniegroep opnieuw worden geformeerd, en door de professionele en positieve houding van onder andere Cris werd dit uitstekend uitgevoerd. Daarnaast heeft hij bij diverse steunverleningen de genie en het regiment uitstekend vertegenwoordigd. Dit alles onder Cris' bekende motto: "Alles voor de pelotons!" ●

PARA-OPLEIDING-A automatische opening: HOE VET IS DAT?!

De automatische opening (AO) opleiding oftewel de Para-A opleiding is niet te vergelijken met de Para-B opleiding waar de meeste onderofficieren mee in aanraking zijn gekomen op de KMS. Los van het feit dat je voor deze opleiding een 'tampon wing' krijgt en voor de AO-opleiding een wing met ster, zijn er nog meer zaken die deze AO-opleiding maken tot wat hij is.

WEEK 1 GRONDOPLEIDING: READY... GO!

Maandagochtend vroeg rijden we met de bus naar het parachutistencentrum te Schaffen in België. Eenieder zit zich toch wel af te vragen hoe het zal gaan; al die 'enge' verhalen van collega's ook.

Om 0800 uur staan de *dispatchers* (parainstructeurs) ons al op te wachten. Snel naar de legering, een korte rondleiding en hup, gelijk de eerste lessen. Een paar stoere foto's, wat filmpjes en de *mindset* wordt duidelijk. Na de basislessen gaan we gelijk de praktijk in: we leren alles van de hoed en de rand over de *chutes*. Alles in een razend tempo. De dagen erna staan in het teken van drillen. De exit, de afdaling met noodprocedures en vooral 'DE LANDING'. Wie zijn knieën en voeten niet goed bij elkaar houdt en zijn kin niet op de borst, heeft gegarandeerd last van zijn nek en blauwe knieën (bijna iedereen). Uiteindelijk hebben we nog een test uit de *fan*; een plateau

op ruim negen meter waar je met een mechanisme aan vast zit en je naar beneden moet springen en waar ze vooral op je landing letten. Hierna ben je geslaagd voor de grondopleiding en begint de springopleiding.

WEEK 2: STAND IN THE DOOR

Om 0800 uur parachutes ophalen, alles controleren en pasklaar maken. Dan gaat de luchtballon omhoog en kunnen we omhangen en ons gereedmaken voor de eerste echte parachutesprong. Alle procedures worden nog eens aangehaald en wanneer de ballon op 1000ft (300m) is kunnen we gaan.

"Number one, stand in the door, Gooo!!" Een krachtige sprong naar voren en naar beneden en hardop 301-302-303 tellen, controle koepel, koorden en hangriemen. Zorgen dat je de wind in de rug krijgt voor een goede landing, op 30 meter tokkels intrekken en voorbereiden op de landing. Dat gevoel bij het sprin-

gen in een lichte vrije val (omdat je uit een stilhangend object springt) zorgt voor zoveel adrenaline; je krijgt er meteen helemaal beeld bij waarom alles zo drillmatig is aangeleerd in de grondopleiding.

De volgende dagen springen we uit de *skyvan*, een vliegtuig dat op 1000ft en 120 km/h de achterklep opent en waar je dan dus de aarde onder je door ziet vliegen. Hier ga ik uit springen! Maximale concentratie....Go! Je springt in gvt, met opsvest, wapen en met uitrusting. De rest van de opleiding maak je natuurlijk zoveel mogelijk sprongen om uiteindelijk af te sluiten met een nachtsprong met volle bepakking, wat ook zeker weer een unieke ervaring is.

Geweldige opleiding, maar wat is het nut voor een genist? Luister maar naar een van de manschappen: "Ik ben sinds een tijdje klaar met de paraopleiding. Weet je hoe vet het is om als specialist mee te gaan met een infanteriecompagnie die para opgeleid is!

Je hebt al geluk dat je bij 11Gncie zit met echte specialismen, waar je niet alleen fysiek, maar ook mentaal getriggerd wordt en dan mag je ook nog mee met een infanterieclub die op 300 meter hoogte uit een goed werkend vliegtuig springt om uiteindelijk de aanval in te gaan, waarbij de infanterie groepscommandant jou als soldaat aankijkt, waar het gaat om jouw genietechnische kennis van het terrein, binnendringingstechnieken, hindernissen doorbreken en ga zo maar door. Hoe vet is dat?!" ●

BONIDIA Genisten

11Gncie AASLT had de opdracht om 3 rotaties Compagnie in de West (CidW) te ondersteunen. De 3 groepen van het 1e peloton werden hiervoor aangewezen, waarna de Bravogroep, onder bevel van 13B "Pegasus"Cie, de aftrap nam met rotatie 18. De overige 2 CidW rotaties zijn later door steun aan de MINUSMA missie aan een andere genie-eenheid doorgegeven.

Begin 2015 is de B-gp begonnen met het opwerkprogramma. Zo werden de constructievaardigheden naar een hoger niveau gebracht en ook de zwemlessen bleken achteraf geen overbodige luxe te zijn.

Na alle logistieke randzaken te hebben afgerond waren wij gereed om richting 'de West' te gaan.

ACCLIMATISEREN

Op Curaçao aangekomen werd gestart met een acclimatisatieprogramma, o.a. door het afleggen van wapentesten en een zwemtest. Daarnaast kregen we de nodige presentaties om helemaal in de plaat te komen, en een mooie rondleiding door de historie van Curaçao. Na de twee weken acclimatisatie hebben we een tweeweekse oefening gedraaid op hét oefenterrein van Curaçao, Wacawa. Ook deze oefening, met onderwerpen als zhkh (warmteletsels), vtv, een waterdoorsteek, het inschieten van de wapens, ovg, *area search* en contactdrills, stond in het teken van acclimatiseren, maar dan te velde.

OEFENINGEN

Na terugkomst voorbereiden op een springweek voor de *Assault Engineers*, gestationeerd op Aruba, en de infan-

teriepioniers van 13BCie. Onder onze leiding hebben we een uitdagend programma doorlopen, met als doel beide eenheden te laten samenwerken en van elkaar te laten leren.

Na de springweek zijn we voor een tweeweekse oefening met de Zr. Ms. Pelikaan vertrokken naar Bonaire. 'Showing the force' was de meest belangrijke doelstelling van deze oefening. Het reguliere oefenprogramma van de compagnie bestond uit een kennismaking met het 'beteugelen van woelingen' (BvW) en een niveau-3 actie. Daarnaast kregen wij als geniegroep nog een opdracht om bij *ECHO Parrots and People*, een instantie die verwaarloosde papagaaien opvangt, een kooi te maken.

ORKANEN EN VERKENNINGEN

Op de bovenwindse eilanden - St Maarten, St Eustatius en Saba - is van septem-

ber tot en met december het orkaanseizoen. Om de eilanden hier op voor te bereiden zijn wij twee weken naar Sint Maarten gegaan om deel te nemen aan de oefening HUREX. Hierbij worden de lokale autoriteiten samen met Defensie getraind om hulp te bieden aan het eiland bij een orkaan categorie 4 of 5.

Wij genisten kregen de opdracht om verkenningen uit te voeren. Zo hebben we de verschillende routes, bruggen en NUTS-voorzieningen in kaart gebracht. Aan de hand van deze gegevens bleken we in staat om goed advies te geven na het passeren van een fictieve orkaan.

Na afloop zijn we terug verplaatst naar Curaçao met de Zr. Ms. Karel Doorman, het nieuwe bevoorradingsschip van de Marine. Een hele ervaring voor luchtmobiele genisten om twee dagen in het leven te stappen van de Marine op zo'n groot schip.

Er was niet veel tijd om bij te komen na de oefening HUREX, want opnieuw stond er een tweeweekse oefening gepland. Ditmaal ging de reis richting Aruba, weer met de Zr. Ms. Pelikaan. De eerste week een tactische compag-

Genisten geven uitleg aan de infanterie

Constructiewerkzaamheden

Genisten in actie tijdens schietoefeningen en de springweek

Aan de hand van deze gegevens bleken we in staat om goed advies te geven na het passeren van een fictieve orkaan.

niesoefening, waarvan de commandovoering al begon op het schip. Na twee nachten infiltreren hebben we een aantal uitgevoerd op een vijandelijk object.

CONSTRUCTIE

De tweede week hebben we een constructieopdracht uitgevoerd. Het verbeteren van het kleine OVG-dorp op de marinekazerne Savaneta. Daarna zijn we teruggevlogen richting Curaçao om aan de laatste oefening van CidW – FINEX - deel te nemen. Een niveau-4 actie, die vanuit de staf van de Marine is opgezet, waarbij elke speler op zijn eigen niveau wordt getraind. Voor ons betekende dit het uitvoeren van een *building-* en een *area search*.

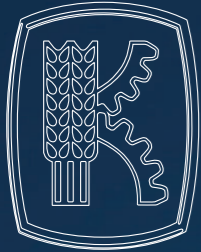
Als afsluiting van CidW hebben we nog een *Life Firing Exercise* gedaan op schietterrein Wacawa. Een dynamische schietoefening waarbij alle wapensystemen aan bod kwamen. De laatste 2

weken stonden in het teken van onderhoud, tellen, beladen en de HOTO aan onze opvolgers.

Tussen het drukke oefenprogramma door hebben wij diverse kleine taken uitgevoerd zoals het opknappen van een militaire begraafplaats, het ondersteunen van de politie bij een inzet, een *static* demo tijdens koningsdag en een demo voor het Chileens schip de Esmeralda.

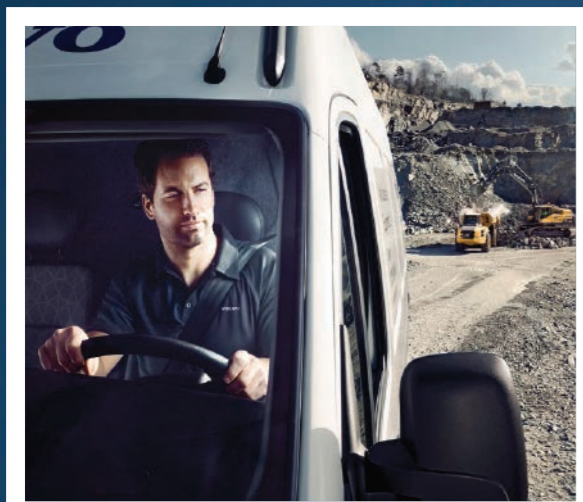
Naast ontspanning in de weekenden dat we vrij waren, hebben we ook nog de 1ste prijs weten binnen te halen na een strijd met de infanterie tijdens parcours militair.

De vier maanden zijn door het drukke programma voorbij gevlogen. Inmiddels zijn we weer terug en aan het werk op de Oranjekazerne en kijken wij terug op een schitterende tijd op Curaçao en vooruit naar wat gaat komen. ●

TOTAL SOLUTIONS

De Kuiken Groep is een toonaangevend full service distributiebedrijf, gespecialiseerd in construction equipment, crane & material handling, recycling en port equipment in de Benelux. We bieden onze klanten 'one stop shop'-oplossingen met de verkoop en verhuur van machines, de modulaire opbouw ervan, evenals onderhoud en reparatie en de verkoop van onderdelen. We denken daarnaast mee over de best passende financiering en verzekering van machines. Om klanten optimaal te ontzorgen ontwikkelen we nieuwe vormen van full service dienstverlening.

Het managementsysteem van de Kuiken Groep werkt volgens de juiste kwaliteitsnormen en heeft daarvoor het ISO 9001-certificaat ontvangen.

Kuiken N.V.
Dukaat 1
8305 BC Emmeloord
Postbus 171
8300 AD Emmeloord
Netherlands
T: +31 (0)527 636 500
F: +31 (0)527 616 795

info@kuiken.nl
www.kuiken.nl

Even voorstellen: Bouwmachinegroep in specialetakenpeloton

Naast onze drie veldpelotons heeft onze compagnie er sinds januari officieel een vierde peloton bij: de exoten van 11Gncie. We bestaan uit twee AST's (*advanced search team*), een OWG-gp (*optreden waterrijk gebied*), een duikgp en een bmgp. Hoe kan het ook anders dat dit peloton door al deze individuele specialisten het 'specialetakenpeloton' wordt genoemd.

Als bouwmachinisten zijn we zeven man sterk: de sergeant, drie korporaa's en drie soldaten. Met onze hoofdinstellingsstukken (zes graaf/laadcombinaties en drie Scania's) ondersteunen wij onze veldpelotons en dus ook onze infanteriebataljons. We maken remmende of stoppende hindernissen, en we doorbreken ze natuurlijk ook.

Verder doen we nog wegherstel, ondersteunen bij de aanleg van bases, fortificaties en beschermingsconstructies. Hoogtepunten in de afgelopen twee jaar waren ETGM-2 en -3 in Mali en *African Support* in Burundi. Natuurlijk staan we bij LMB niet stil met innoveren. We zijn bezig met *air drops*; het droppen met een parachute van ma-

teriaal uit vliegtuigen. Uiteraard wordt de genist hierbij zelf ook para ingezet. Als bm-gp pionieren wij hier ook aan mee. Wij zijn bezig met het samenstellen van een RRK (*runway repair kit*); pallets met materiaal voor kleine reparaties op een *dirt-* of vliegstrip zodat deze geschikt gemaakt kan worden om er met een C-130 of C-17 minimaal één keer op te landen. Kortom: de bmgp bestaat uit zeer zelfstandige professionals met veel afwisselende taken, van wie mag worden verwacht dat ze een opdracht zelf of in buddy-paren kunnen voltooien. ●

Korporaal-1 Mark, Kpl Co duiken Spectknpel 11Gncie AASLT

Even voorstellen: Genieduikers in specialetakenpeloton

Genieduikers vinden we bij 11Gncie AASLT en 105Gncie Wb. Bij de rode baretten zitten we als duikers in de OWG-groep, verder onderverdeeld in de A-gp (*duiken/recce*), B-gp (*boot-/vaarspecialisten*) en de Co-gp (*veiligheid, materieel en planning*).

Onze hoofdtaken zijn het uitschakelen van puntdoelen (bijvoorbeeld een bemand onstekingspunt), mobiliteit in het water, infiltratie/verkenning tot 5km op het land na een tactische duik, het veiligstellen van objecten zoals bruggen, veerstoepen en steigers en tot slot het opblazen van objecten.

deze groep de kans je duikvaardigheden te verbeteren. Ons trainingsprogramma voeren we uit onder uiteenlopende omstandigheden. Zo hebben we afgelopen februari de *Ice diving course* gevolgd in Noorwegen en in november doken we in de omgeving van Curaçao. Voor duikers is veiligheid van levensbelang. Een duiker kan vast komen te zitten of een duikongeval oplopen. Daarom worden we ook opgeleid tot duikmedisch specialist. Ook hebben we *medics*, die een slachtoffer langer in leven kunnen houden wanneer er geen directe medische afvoer zou zijn. Deze

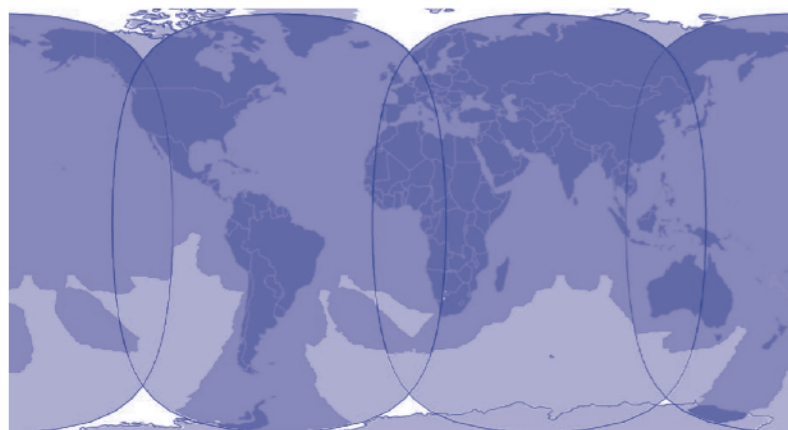
medic speelt bovendien een cruciale rol in de planningsfase. Als je wat langer duiker bent, kun je doorontwikkelen naar duikploegleider. Dan ben je als *supervisor* - ook als korporaal! - volledig verantwoordelijk voor de duikers onder water.

Natuurlijk kunnen we ingezet worden voor allerlei nationale operaties. We doen veel unieke dingen, zoals *helocasting* (uit een heli springen boven water) en we zijn allemaal para-opgeleid. We voeren spannende scenario's uit met heli's en ook schieten we vanuit het water op doelen op het land. ●

Inmarsat GX for Government

The first global Ka-band network

Imagine a surveillance scenario. A UAV streams live full-motion video to an offshore naval taskforce via satellite. It shows a potential threat of terrorist activity at the border. Within minutes, approval is given for Special Forces to proceed ashore. The team is soon in place to support local security forces. They capture the suspects before they reach the border. Video footage is sent back to confirm their identity. The land border is secured once again.

GX service available over at least 99% of the coverage area

Extended GX coverage via GX steerable beams

It's a scenario that's increasingly common. Airborne, naval and land forces need to operate seamlessly, enabled by secure, reliable communications wherever the mission arises. All this is possible with Inmarsat GX.

It's the first global Ka-band network – delivering secure, end-to-end wideband connectivity for mobile operations worldwide. Built specifically with government customers in mind, it's the first global commercial network that is interoperable with MILSATCOM Ka-band

networks, providing resilient, worldwide augmentation. So you can integrate smoothly into GX with your own platforms or adopt it as a standalone solution. In any operation, reliability can never be compromised.

Inmarsat offers unprecedented levels of availability through a unique combination of Ka-band and L-band technology. It's the only multiband satellite network of its kind.

As you would expect, GX delivers the highest security levels from a trusted supplier that's been serving government customers with mission-critical communications for over 30 years.

Inmarsat GX. For seamless operation worldwide.

APPLICATIONS SUPPORTED BY GX:

- Manned/unmanned Airborne Intelligence, Surveillance and Reconnaissance (AISR)
- Live full-motion video
- Operational theatre backhaul
- Intelligence
- Video teleconferencing
- Command and Control
- Situational awareness
- Battlefield Information Systems
- Broadband IP network inter-connectivity
- IP multicast
- VoIP

For more information please contact: Ms Joke Koek

Phone +31(0)40 295 30 01
E-mail: jk@networkinv.com

Postbus 87 | 5500 AB Veldhoven
The Netherlands
T +31 (0)40 295 3001
E info.eu@networkinv.com
W www.networkinv.com

**'Know the ground, know the weather,
your victory will then be total.'**

Sun Tzu (500 bC)

Genie-inlichtingen cruciaal bij inlichtingen- missie in Mali

Sinds begin 2014 is de Nederlandse steun aan de MINUSMA¹ missie in Mali een feit. Voor deze missie heeft 11Gncie AASLT drie rotaties genie-steun geleverd aan 1(NLD)SOLTG SCORPION. Na ruim een jaar genie-steun, wil ik graag inzicht geven in de rol van de genie bij het verbeteren van de inlichtingenpositie van de SOLTG. En ik kijk ook terug hoe de rol van de genie in de inlichtingenketen vanaf het begin tot nu in de missie is aangelopen en ingebed.

Belangrijke vragen hierbij:

- Heeft de genie haar toegevoegde waarde richting de manoeuvre (onbewust) verkleind in de afgelopen jaren?
- Welke bijdrage kan de genie leveren in de inlichtingenketen?
- Hoe ziet de huidige situatie er desondanks uit (mede door het zien en benutten van kansen, creativiteit en de *can do* mentaliteit)?

Met MINUSMA wordt de Malinese overheid ondersteund om orde en gezag te herstellen. Een van de kritieke succes-

factoren is het verkrijgen en behouden van een goede inlichtingenpositie², want op basis van alle verkregen inlichtingen wordt sturing gegeven aan de missie. Hiervoor dragen Nederlandse militairen bij aan de inlichtingenketen van de militaire component van de VN-missie³. De steun omvat onder andere helikopter-capaciteit (Chinooks en Apaches), inlichtingenanalisten en een SF-verkenningseenheid, de SOLTG⁴, bestaande uit eenheden van het KCT en *enablers*. Hierin was de geniecapaciteit (1x LMB gngp) initieel enkel in potlood opgenomen, maar dit veranderde naar een *notice to move*, voornamelijk vanwege de verwachte beperkte dreiging. Maar hierbij werd geen link gelegd naar de rol van de genie als sensor voor het verzamelen van informatie. In de SOLTG-staf werd, na een periode van touwtrekken, vanaf de start een genieofficier opgenomen, primair in de functie van terreinanalist, secundair als genieadviseur.

Voor dit artikel heb ik kaderleden van 11Gncie AASLT benaderd, die als ervaringsdeskundige de geniebijdrage be-

schrijven: hun uitdagingen en successen in de missie. Aan het eind sluit ik af met een samenvatting van de conclusies en aanbevelingen.

ROTATIE 1: KAPITEIN ROELAND, TERREIN-ANALIST EN GENIEADVISEUR

Toen eind 2013 bekend werd dat Nederland een SOLTG eenheid zou leveren, stond er nog geen geniegroep in de SOLTG gepland, maar op verzoek van het KCT werd deze vanaf de formeringsdatum toegevoegd. Het korte opwerktraject stond voornamelijk in het teken van missiegericht trainen en integratie binnen de SOLTG.

Hierbij richtte de geniegroep zich op search bij counter-IED en slechts zeer beperkt op het optreden als inlichtingsensor (terreininformatie).

In april 2014 werd de eerste SOLTG-rotatie in Mali ontplooid, echter zonder geniegroep. In het nieuwe missiegebied was er weinig terreininformatie. Daarom moest deze SOLTG zoveel mogelijk informatie verzamelen voor de planning van toekomstige operaties. Hier werden SOLTG-ploegen mee belast. Hun infor-

matie stond voornamelijk in patrouilleverslagen verwerkt, aangevuld met tracklogs en waypoints, die ik vervolgens in een zelf vormgegeven ArcGis⁵ database verwerkte. Omdat er geen geniegroep was, was er ook geen GIM⁶ beschikbaar. Het kostte dus extra tijd om de terreininformatie uit de patrouilleverslagen op te slaan in de database. De SOLTG-ploegen moesten ook andere informatie verzamelen en richtten zich daarom primair niet op terreininformatie. Daardoor bevatte de verzamelde informatie te weinig technische gegevens. Al met al is mijn inschatting dat er door het ontbreken van geniecapaciteit minder terreininformatie verzameld werd dan voorhanden was.

Pas in de laatste weken van de eerste rotatie werd besloten de geniegroep naar Mali te sturen. Hun beperkte tijd daar hebben zij voornamelijk gebruikt voor het uitpakken en voorbereiden van uitrusting. Daarnaast hebben zij *Situational Awareness* van het gebied kunnen krijgen om hun opvolgers zo goed mogelijk in het zadel te helpen.

digitale kaart. Het ging bijvoorbeeld over routes of IED-incidenten. Hieraan konden met een hyperlink foto's of een powerpointrapportage worden gekoppeld, wat een grote hoeveelheid data snel beschikbaar maakte. In de tweede rotatie is daarnaast energie gestoken in het versterken van de band met de ISRcoy⁷, bestaande uit een Nederlands ASIC⁸. Dat deed ik voornamelijk om het delen van GEO-informatie en explosievendreiging te bevorderen. Maar hier bleek er echter geen aansluiting te bestaan tussen de databases, niet wat betreft het terrein, noch over dreiging. De koppeling tussen de laptop in de GIM-module en de database van ArcGis werkte uitstekend binnen de SOLTG, maar functioneerde niet richting de ISRcoy.

Dit is opgelost door met twee databases naast elkaar te werken. De database van Roeland bleek van grote waarde voor het besluitvormingsproces binnen de SOLTG-staf. Nu was de begaanbaarheid van routes bekend, de opbouw van de infrastructuur in oorden en bijvoorbeeld locaties en capaciteiten van veerover-

ROTATIE 2: SERGEANT-1 KEVIN, COMMANDANT GENIEGROEP

Wij maakten een start met het aanleveren van informatie voor het inlichtingenproces. Vooraf kregen we de beschikbare informatie vanuit de SOLTG-staf of de ISRcoy, gericht op de *area of operations* waar wij gingen optreden. Hier stonden zaken in zoals infra, routes, de IED-historie en bijvoorbeeld luchtfoto's. Deze gegevens werden ingeladen in de GIM-laptop. Voor nieuwe gebieden was de informatie echter zeer minimaal, en aan mijn groep de taak om de informatie te verzamelen en te verwerken in de GIM.

Aangezien de invulling van onze rol niet geheel duidelijk was, zijn we ons initieel gaan focussen op het in kaart brengen van de infra (wegen, routes, oorden, nomadenkampen, enz.), locaties van verschillende groeperingen, en overige informatie waar we in de uitvoering tegenaan liepen. Gedurende de verschillende operaties werd ons aandeel duidelijker, en konden wij steeds meer invulling geven aan de wensen van de SOLTG. Ondanks dat we een grote rol

Een indicatie van de wegen en het terrein

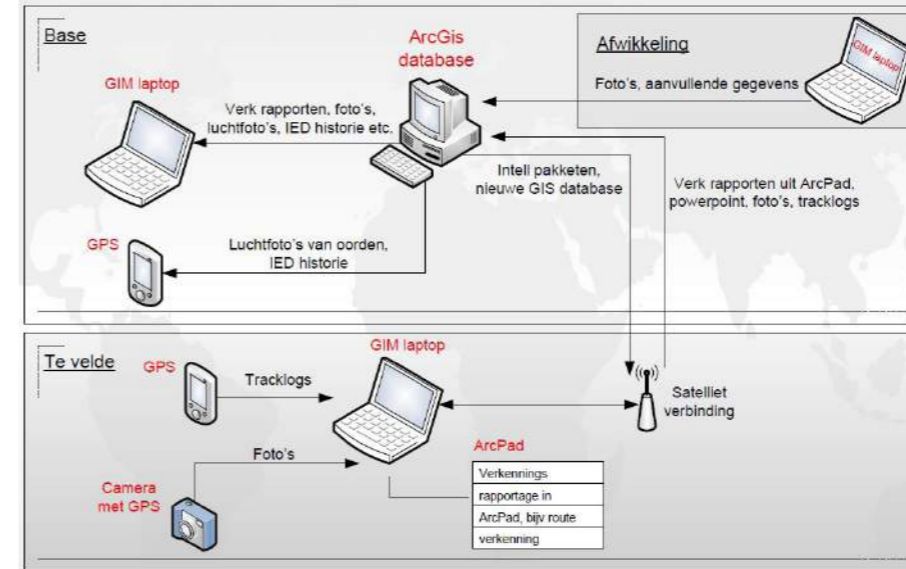
ROTATIE 2: EERSTE LUITENANT BEREND, TERREINANALIST EN GENIEADVISEUR

Met de geniegroep vanaf het begin ingebed in de SOLTG, begon het proces van bewustwording en bewustmaking van de SOLTG-staf. Hen moest de toegevoegde waarde van de genie duidelijk worden gemaakt bij het verzamelen van informatie. De afspraken intern waren helder; primair richt de geniegroep zijn energie op search, secundair was het van belang om gegevens te verzamelen over het terrein en bijvoorbeeld munitieartikelen. Deze gegevens werden verzameld met de GIM. Met de software ArcPad werden verkenninggegevens gerapporteerd en gedocumenteerd in een database en zichtbaar gemaakt op een

gangen. Daarnaast kon de IED-historie worden ingeladen in Garmin GPS-systemen en in de GIM-laptop. De database was zowel voor de staf als voor het element buiten de poort van groot belang.

speelden in het verzamelen van terreininformatie, was deze rol vooraf niet bekend. Bij de eerste inzet van de GIM liepen we tegen het probleem aan dat de GPS-ontvanger van de GIM-laptop

¹ MINUSMA - Multidimensional Stabilization Mission in Mali
² Cfm Operatiebevel nr 13205
³ Artikel-100 brief MINUSMA
⁴ SOLTG - Special Operations Land Task Group
⁵ Geografisch informatiesysteem voor o.m. informatie-opslag en analyses.
⁶ GIM - Genie Inlichtingenmodule, een ruggedized laptop met software EOD-IS en ArcPad, een GPS ontvanger, Leica en fotocamera met GPS-ontvanger. Met ArcPad wordt terreininformatie digitaal verwerkt in een database.
⁷ ISRcoy – Intelligence, Surveillance & Reconnaissance coy, bestaande uit voornamelijk personeel van JISTARC.
⁸ ASIC - All Source Intelligence Cell, waarin onder andere 3 personen voor GEO-data verantwoordelijk zijn en waar een genieanalist zit ingebed.

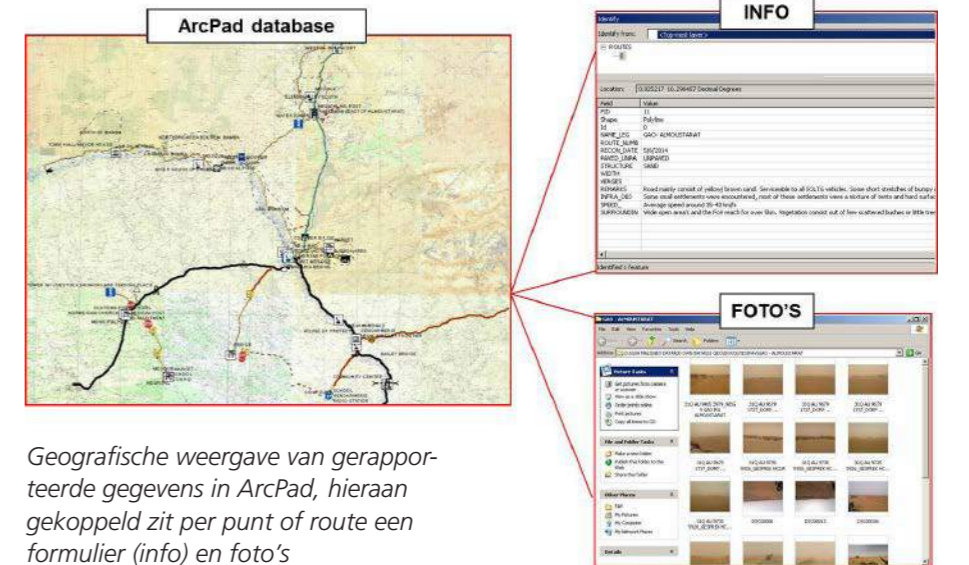

Uitwisseling van informatie in de voorbereiding, uitvoering en afwikkeling

niet werkte. Dit hield in dat we geen tracklog konden vastleggen van de gereden route. Dit hebben wij opgelost door een Garmin GPS te gebruiken en aan de laptop te koppelen. Daarnaast bleek de GPS-ontvanger van de camera erg veel tijd nodig te hebben om op te starten. Hierdoor moesten we of het voertuig stil zetten en wachten op een GPS-fix, of - en dat hebben wij gedaan - de camera de gehele route aan laten staan, en telkens batterijen opladen. De informatie op de route verwerkten we in ArcPad op de GIM-laptop, zodra we langere tijd statisch waren. Hier hadden we (meestal) de tijd om alle informatie te verwerken, de tracklog in te laden, en de foto's in ArcPad weer te geven (m.b.v. de GPS-tag). Dat verstuurdten we naar de base via de AN-PRC-117F radio (satellietcommunicatie). Hierbij werd het databasebestand van ArcPad verstuurd, zodat Berend deze direct kon toevoegen aan zijn database. Verder stuurden we een beperkte selectie aan foto's ter verduidelijking mee. Bij terugkomst op de base voegden we alle foto's toe aan de database, om zo de informatie te kunnen delen en voor toekomstige operaties en rotaties beschikbaar te hebben. Al met al bestond ons werk voor 75% procent uit het verzamelen van informatie, waarmee we voor onze opvolgers de database met een gebied van 500x700km hebben gevuld.

ROTATIE 3: EERSTE LUITENANT BOB, TERREINANALIST EN GENIEADVISEUR

Wanneer een eenheid een operatie gaat uitvoeren, moeten alle randvoorwaarden worden geregeld om dit tot een

Geografische weergave van gerapporteerde gegevens in ArcPad, hieraan gekoppeld zit per punt of route een formulier (info) en foto's

succes te maken. Inlichtingen & informatie is er één van. Navigatie in het operatiegebied is van cruciaal belang voor het slagen van een missie, of het nu een meerdaagse patrouille is in de buurt van Kidal of een retourtje Gao stad – Kamp Castor. Er bestaan maar weinig kaarten van Mali en dat zijn vaak ook nog gedateerde Franse of Russische kaarten. Desondanks moeten Nederlandse eenheden wel de poort uit om inlichtingen te verzamelen op allerlei vlakken. Eén van de belangrijkste taken van de geniegroep was daarom het verzamelen van terreininformatie, met name routeverkenninggegevens. Daarnaast is het belangrijk om onvoorspelbaar te blijven optreden en ook hiervoor moeten nieuwe routes worden verkend. De gegevens van de nieuwe routes werden via ArcPad overgezet naar ArcGis, zodat

ik het verkende wegennetwerk kon uitbreiden. Hiermee kon ik nieuwe *hardcopy* kaarten maken voor de eenheid, maar ook kaarten voor in hun GPS. Hoe verder de missie vorderde, des te groter het wegennetwerk werd en hierdoor werd navigeren in het gebied steeds eenvoudiger. De database die na twee rotaties was opgebouwd, hebben we tijdens rotatie 3 uitgebreid. De routegegevens werden niet alleen gebruikt door de SOLTG, maar ook door de ISRcoy, ASIFU en de luchtmacht. Regelmatig werden de databases uitgewisseld zodat men meer inzicht kreeg in het gebied. Doordat de geniegroep gebruik maakte van de GIM, werden terreinrelaterende foto's automatisch voorzien van GPS-coördinaten in de metadata. Ik laadde deze foto's middels de 'GEOTAG'-functie in ArcGis, waardoor

ik met één muisklik direct beeld had van het terrein ter plekke. Deze database is ondertussen al uitgebreid tot een foto-database van meer dan 10.000 foto's van bijna alle gebieden waar de SOLTG en luchtmacht zijn geweest. Deze database geeft enorm veel inzicht in het terrein en draagt bij aan de terreinanalyse van de verschillende gebieden in Mali.

Naast het gebruik van de GPS als navigatiemiddel, is het een prima middel om gereden routes, tracklogs genoemd, mee vast te leggen. De tracklogs werden na elke (meerdaagse) patrouille bij mij aangeleverd, zodat ik deze kon uitzetten op de kaart. Met het programma *Basecamp*⁹ kon je bepaalde eigenschappen van de tracklog bekijken, bijvoorbeeld de hoogte en verplaatsingssnelheid. Ze werden gebruikt voor terreinanalyse,

ONTDEK DE EERSTE
FULLY RUGGED
DETACHABLE TER WERELD:
DE TOUGHBOOK CF-20!

TOUGH PAD: TABLETS VOOR ROBUUSTE MOBILITEIT OP HET TERREIN

DE GLOEDNIEUWE TOUGH PAD TABLETS ZIJN COMPACT, LICHT EN TOCH ROBUUST CONFORM DE BEKENDE TOUGHBOOK KWALITEIT!

GE CERTIFICEERD VOLGENS MILITAIRE STANDAARD

De nieuwe Toughpad tablets voldoen aan de MIL-Standaard (MIL-STD810G) voor o.a. schokbestendigheid- en temperatuurklassen en aan de Ingress Protection standaard IP65 voor water – en stofbestendigheid.

Toughpad tablets zijn er in verschillende groottes voor uiteenlopende toepassingen: gaande van een groot 13 inch beeldscherm tot een compact 7 inch beeldscherm dat eenvoudig op de man te dragen is.

Toughpad tablets en de nieuwe detachable Toughbook CF-20 geven u optimale bewegingsvrijheid en toegang tot uw data en applicaties, ook onder de meest extreme omstandigheden!

Toughbook CF-D1, Toughpad FZ-M1 en FZ-G1 zijn uitgerust met Intel® Core™ i5 vPro™ processoren. Toughbook CF-20 met Intel® Core™ m5 vPro™ processoren.

Voor vrijblijvend advies contacteer ons op:

+31 73 640 2576 (Nederland)

+32 2 481 03 73 (België)

Of stuur ons een e-mail op

toughbook.benelux@eu.panasonic.com

TOUGHBOOK

TOUGH PAD

Intel, het Intel logo, Intel Core, Intel vPro, Core Inside en vPro Inside zijn handelsmerken van Intel Corporation in de V.S. en andere landen.

www.toughbook.eu

Gngp tijdens een routesearch

maar nog belangrijker, ook voor het weergeven van een bepaald weggezet patroon. Nu is in gebieden zoals Kidal de dreiging van mijnen een stuk groter dan in de rest van Mali. Maar wat opvalt is dat de andere VN-eenheden vaak de zelfde routes gebruiken en daardoor een patroon wegzetten, waardoor ze een gemakkelijker doelwit voor aanslagen zijn. Door elke tracklog met een identieke kleur weer te geven, kon ik heel eenvoudig op een kaart laten zien, waar de eenheid in de afgelopen dagen zo'n patroon had weggezet en hierbij samen met de C-IED specialist een advies formuleren. Met deze weergaves kun je de eenheid goed bewust maken van hun footprint in relatie tot de dreiging. Dit 'spiegelen' met behulp van de tracklogs draagt direct bij aan de veiligheid van onze Nederlandse eenheden.

ROTATIE 3: SERGEANT-1 JOS, COMMANDANT GENIEGROEP

Onze rotatie liep van december 2014 t/m april 2015. Naast de generieke mobiliteitstaken droegen ook wij bij aan het verkrijgen van inlichtingen op het gebied van dreiging, terrein en factoren en/of actoren. Maar alles is afhankelijk van de getraindheid en ervaring van de groep en daarbij is het belangrijkste aspect dat je proactief bent en initiatieven durft te nemen als genist.

Voor het analyseren van het terrein werden eerder gereden routes bekeken in de GIM. Omdat er achter elke 'track' veel foto's zaten van rotatie 1 en 2 kregen we snel een goede SA. Een groot deel van de AOO was al in kaart gebracht en deze verzamelde gegevens werden veelvuldig gebruikt voor de planningsprocessen. Voor onze rotatie was het daarom van belang dat deze verzamelde gegevens geverifieerd en compleet werden gemaakt. In de uitvoering, zeker wanneer er een nieuw gebied werd

aangedaan, was het verzamelen van terreininformatie belangrijk. Dit deden we door middel van foto's en rapportages die te velde werden gemaakt en verstuurd vanuit de RON¹⁰. Daarnaast heeft de geniegroep veel gekeken naar capaciteiten van de AGs (armed groups). Materieelkennis van voertuigen, wapensystemen, emballage en communicatiemiddelen was hierbij van belang en ook deze informatie werd gerapporteerd. Verder is er een aantal keren geseacht op wegen en chokepoints en specifiek naar UXOs. Verschijnende keren is er een *field collection* t.b.v. *field exploitation* uitgevoerd. De resultaten uit deze field collection hebben waardevolle SA/SU voor het hogere niveau opgeleverd.

Naast de vele ervaringsgegevens beperk ik me tot *lessons identified* bij het verkrijgen van inlichtingen. Dit komt simpelweg neer op het verbeteren van het GIM-systeem. Zo is de munitiedatabase nooit aangepast aan de specifieke items in Mali (EOD-IS), is de GPS in de laptop niet betrouwbaar of hij werkt niet, en is de camera onvoldoende geschikt. Conclusie: we kunnen als genie een grote bijdrage leveren in het verzamelen van informatie, maar het ondersteunende systeem, het GIM, dient geëvalueerd en herzien te worden voor operationeel gebruik.

AFSLUITEND

Tot zover de ervaringen uit Mali. We onderkennen daarin ontwikkelmogelijkheden in de volgende richtingen:

- Inbedden van de toegevoegde waarde van de genie in de inlichtingenketen. Deze *capability* uitdragen richting de manoeuvre, op alle niveaus. En deze *capability* meenemen in het advies voor het samenstellen van toekomstige

- uit te zenden eenheden;
- Voor de start van de missie afstemmen tussen het JISTARC en de genie-eenheden over de vormgeving van de terrein- en dreigingdatabase en de aansluiting op het GIM-systeem;
- Inbedden van het gebruik van tracklogs, zowel voor routeregistratie als analysemiddel voor het zichtbaar maken van patronen;
- Beschikbaar stellen van (lange afstand) datacommunicatiemiddelen, zodat rapportages vanuit en naar het element te velde gestuurd kunnen worden;
- Intensiveren van het opleiden en trainen van genie-eenheden op verkenningen en inlichtingen, zodat we ook in staat zijn invulling te geven aan deze taken;
- Evalueren en herzien van het gebruik en de toepassing van het GIM-systeem. Het systeem werkt, maar heeft verbeterpunten.

Geconcludeerd kan worden dat de genie van meerwaarde is in de inlichtingenketen, zowel in het SOLTG-concept, alsook in andere missies. In de aanloop naar de missie is de genie niet in deze rol bekeken; er was geen geniecapaciteit ingebed en systemen en procedures waren niet ingericht op de bijdrage van de genie aan de inlichtingenketen. De genie doet zichzelf tekort door de focus teveel te leggen op bijvoorbeeld search, maar daarin de verantwoordelijkheid in het verzamelen van informatie te laten liggen (bijvoorbeeld terrein, explosieven maar ook exploitatie). Juist door actief bij te dragen aan de inlichtingenketen komt de rol van de genist naar voren, want informatie is de basis voor het geven van (genie)advies en het effectief ondersteunen van de manoeuvre. Want als we het terrein kennen en de *explosive hazards* die zich daar kunnen bevinden, dan kan juist de genie haar taken optimaal plannen en uitvoeren. Door een goede informatieverzamelinspanning van je ondercommandant of neven-eenheden ben je zelf beter in staat om te adviseren en geniemiddelen in te zetten. Hierbij is de ondersteuning van digitale systemen essentieel om de informatie beschikbaar te houden voor opvolgende eenheden of rotaties.

Inlichtingen en verkenningen hebben de toekomst! ●

⁹ Gratis software van GARMIN voor het uitlezen van GPS gegevens op een computer.

¹⁰ Rest Over Night

INFRA2base

EEN CONCEPT VOOR EEN BASE MET VERMINDERDE FOOTPRINT EN HOGERE BESCHERMING

Tijdens het Genie Symposium op vrijdag 30 oktober 2015 hebben Nedshield en Veolia Water Technologies kort het project INFRA2base gepresenteerd. Nedshield heeft het project geïntroduceerd en de meerwaarde voor Defensie toegelicht. Veolia Water Technologies informeerde het publiek over innovaties op het gebied van watervoorziening op de base. Het symposium bood maar ruimte voor een globale introductie van het project en de innovaties. In dit artikel wordt daarom dieper ingegaan op het project, de resultaten die aan Defensie worden opgeleverd en de innovaties van Nedshield en Veolia Water Technologies op het gebied van watervoorziening.

BEHOEFTE VAN DEFENSIE

Defensie wil kunnen beschikken over een generiek, snel inzetbaar basing concept dat op allerlei soorten terrein en in alle klimaatomstandigheden kan worden gebruikt. Het concept moet bovendien snel en makkelijk kunnen worden aangepast dus modulair, schaalbaar, adaptief en gestandaardiseerd zijn. Een andere eis is dat het concept leidt tot een vermindering van de opbouw- en instandhoudingsbelasting. Tenslotte moet de toepassing van innovatieve technieken bijdragen aan de reductie van de footprint. Om al deze eisen op het gebied van basing te realiseren, is in september 2014 onder leiding van Nedshield het Nationaal Technologie Project INFRA2base gestart.

INFRA2BASE

Het doel van INFRA2base is het ontwerpen en ontwikkelen van een base concept met verminderde footprint en hogere bescherming. Hierbij worden alle aspecten van een base in samenhang met elkaar beschouwd: bescherming, materialen, constructie, water, energie, informatietechnologie, human factors en logistiek. Het INFRA2base project wordt geleid door Nedshield. Onder hun leiding is tevens een consortium van Nederlandse en internationale partners nauw

betrokken bij het project. Nedshield integreert de expertise en technologieën van haar partners tot een base concept. Daarnaast ontwikkelt Nedshield de software tool Virtual Base die de gebruiker ondersteunt bij het ontwerpen van een base voor zijn specifieke behoeften. Het project levert Defensie tevens input voor een Programma van Eisen voor de base van de toekomst.

TECHNOLOGY DEMONSTRATOR

In april 2016 zullen de projectresultaten worden opgeleverd aan Defensie. Om het INFRA2base concept tastbaar te maken voor Defensie zal Nedshield een Technology Demonstrator ontwikkelen. Deze Technology Demonstrator zal bestaan uit een schaalmodel van een base, verschillende schaalmodellen van gebouwen en voorzieningen en demonstratiemodellen van de belangrijkste technologieën van de partners. De modellen stellen Defensie letterlijk in staat om het base concept aan te raken. Bovendien dwingt de Technology Demonstrator Nedshield en haar partners enkel bestaande en beproefde technologieën te integreren in het base concept. Defensie wil namelijk op korte termijn al kunnen beschikken over een generiek, snel inzetbaar basing concept.

VIRTUAL BASE

Het plannen van een base is een ingewikkeld proces met talrijke ontwerpbeslissingen, gedreven door meerdere ontwerpcriteria zoals het dreigingsniveau, de omgeving, het aantal manschappen en de verblijfsduur. Bovendien moet rekening worden gehouden met het feit dat de base mee moet kunnen veranderen met de operationele omgeving. Zo moet de base bijvoorbeeld beter beschermd worden naarmate het dreigingsniveau hoger wordt. Of moet de base worden vergroot of verkleind als het aantal manschappen wijzigt. Het huidige basing concept van Defensie voorziet hier momenteel niet in.

De software tool Virtual Base moet de gebruiker zowel bij de planning van de base als bij het aanpassen ervan ondersteunen. Op basis van de input van de gebruiker stelt Virtual Base een lijst met gebouwen en voorzieningen samen. Vervolgens toont Virtual Base de gebruiker een lay-out van de base met deze gebouwen en voorzieningen. Een driedimensionale weergave van de base stelt de gebruiker op eenvoudige wijze in staat om de base op zijn specifieke wensen aan te passen. Tenslotte berekent Virtual Base de benodigde hoeveelheid water en energie op basis van de lay-out, de afhankelijkheden tussen de voorzieningen en de operationele parameters.

INNOVATIEVE WATERVOORZIENINGEN

Tijdens het Genie Symposium hebben Nedshield en Veolia Water Technologies enkele innovaties op het gebied van watervoorziening op de base gepresenteerd. Eén van deze innovaties is het Berkefeld® M6 mobiel waterzuiveringssysteem. De Berkefeld® M6 is een volledig geautomatiseerd waterzuiveringssysteem.

‘Het project levert Defensie tevens input voor een Programma van Eisen voor de base van de toekomst.’

Het systeem combineert geavanceerde filtratiestappen zoals voorbehandeling, inline flocculatie, prefiltratie, keramische ultrafiltratie, omgekeerde osmose, UV behandeling en desinfectie.

Het systeem is geschikt voor de zuivering van bijna elk watertype: bronwater, brak water, oppervlaktewater en zeewater. Dit systeem is tevens geschikt voor de zuivering van afvalwater. Door integratie van de Berkefeld® M6 in het INFRA2base concept kan het afvalwater op de base worden gerecycled zodat dit gebruikt kan worden voor onder andere de douches en de wasrettes. Momenteel wordt hier drinkwater voor gebruikt. Hiermee kan ongeveer 20% drinkwater worden bespaard.

Daarnaast wordt de hoeveelheid afvalwater sterk gereduceerd en daarmee ook de kosten voor de afvoer van afvalwater.

Daarnaast is het INFRA2base concept uitgerust met twee opslagreservoirs voor ongezuiverd water, in plaats van één. In geval van verontreinigd water kan het tweede reservoir worden gebruikt om het verontreinigde water voor te behandelen. Hiermee wordt voorkomen dat de toevoer van water in geval van verontreiniging onnodig 24 tot 36 uur wordt afgesloten.

Tenslotte is het INFRA2base concept voorzien van een controlecentrum voor onder

andere toezicht en controle van de watervoorziening. Het Deployable Facilities Control Centre, kortweg DFCC, met geïntegreerd managementsysteem stelt de base commandant in staat om op een veel efficiëntere manier inzicht te krijgen in de status van de watervoorziening, zoals hoeveelheden en de kwaliteit van het water.

De DFCC heeft bovendien het voordeel dat personeel dat verantwoordelijk is voor het toezicht en controle van de watersystemen niet ter plekke van de systemen hoeft te werken maar onder sterk verbeterde werkomstandigheden.

Het concept voorziet daarnaast dat de DFCC wordt gebruikt voor het management van onder andere de energiesystemen, de beveiligingsystemen en de logistieke systemen op de base.

VALIDATIE DOOR DEFENSIE

Sinds de start van het project in september 2014 heeft Nedshield intensief samengewerkt met Defensie en haar partners. Op basis van de behoefte van Defensie hebben Nedshield en haar partners hun technologieën geïntegreerd tot een base concept. Binnen dit concept zijn drie verschillende basesoorten te onderscheiden: de mobiele, de semi mobiele en de statische base. De mobiele base dient hierbij als uitgangspunt. De semi mobiele base is

opgebouwd uit meerdere mobiele bases. Hetzelfde geldt voor de statische base, deze is opgebouwd uit meerdere semi mobiele bases. De basesoorten zijn geschikt voor respectievelijk eenheden tot en met compagniesniveau, een bataljonstaakgroep en een brigadetaakgroep.

De komende maanden vinden er werkgroepen plaats met Defensie. De werkgroepen bieden Nedshield en Defensie de mogelijkheid om het baseconcept op basis van de expertise en ervaringen van de experts te valideren en te verrijken. Zo wordt door Defensie, Nedshield en haar partners in gezamenlijkheid een belangrijke stap gezet in de ontwikkeling van toekomstige bases.

Indien u na het lezen van dit artikel vragen of opmerkingen heeft dan kunt u deze sturen aan kvandrimmelen@nedshield.com.

Voor verdere informatie:

www.nedshield.com

Bronzen Schild voor 101 Geniebataljon:

“Deze eenheid is een ware force multiplier”

Op woensdag 24 juni is 101 Geniebataljon beloond voor constructieve wapenfeiten van de afgelopen 15 jaar. Tijdens een bijzonder appèl op de Prinses Margrietkazerne heeft C-LAS de hoogste groepswaardering binnen de landmacht toegekend, het Bronzen Schild. Slechts tien eenheden hebben het schild eerder mogen ontvangen en dat geeft aan hoe bijzonder - en welverdiend - dit is. Namens alle mannen en vrouwen van de eenheid nam luitenant-kolonel Ed Caelen het schild in ontvangst.

Er zat geen woord Spaans bij de omschrijving door luitenant-generaal Mart de Kruif over de inzet van het in 2000 opgerichte bataljon: “U bent er altijd van. U gaat als eerste een operatie in en komt er als laatste uit. U ontwerpt en bouwt operationele infrastructuur voor alle grondgebonden operaties van de krijgsmacht en houdt deze in stand. Overal ter wereld en voor alle krijgsmachtdelen.” Deze woorden spraken de constructiegenisten zeer aan, omdat er geen Nederlands kamp te noemen is waar de mannen en vrouwen van 101Gnbat geen bijdrage aan geleverd hebben.

De meest markante inspanningen waren het bouwen van Camp Smitty in Irak (SFIR), Kamp Holland in Afghanistan (ISAF), en zeer recent Kamp Castor in Mali (Minusma) waarvan door Chef Staf Operaties in Mali, Kolonel Timmermans, op zijn blog op defensie.nl nog maar eens wordt aangehaald “dat het misschien wel het mooiste kamp is in die missie. Met de beste veiligheidsmaatregelen en de meest uitgebreide faciliteiten voor de gasten. Iets om terecht trots op te zijn. Puik werk van onze genisten!”

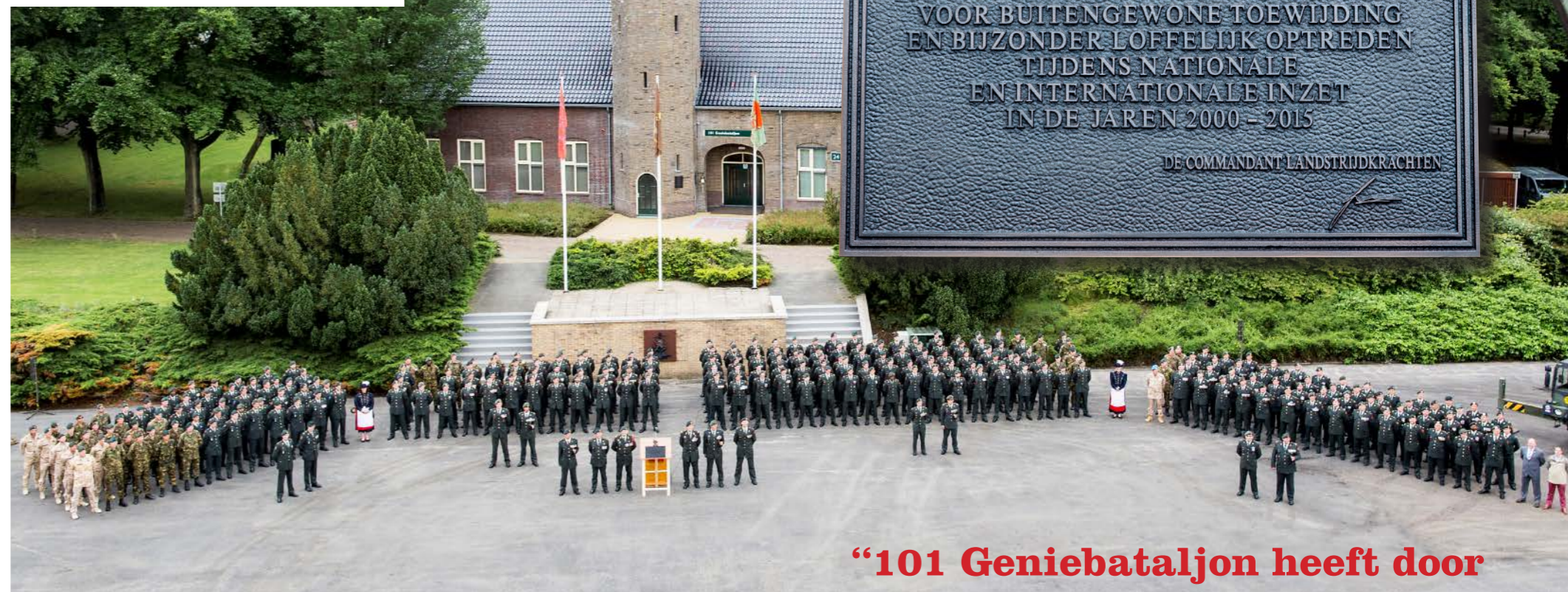
Hoewel 101 Geniebataljon *all over the world* paraat is voor de uitvoering van grootschalige infrastructuur, doet men meer dan het bouwen van kampen voor de krijgsmacht tijdens missies. De inzet tijdens de watersnood in het Duitse Torgau is een moment dat genoemd

moet worden. Het bataljon heeft destijds vrijwel direct zijn oefening in de omgeving stilgelegd om onze Duitse collega's en burgers te ondersteunen bij het indammen van het overstromingsgevaar van de Elbe. Het was hoofdzakelijk ouderwets zandzakken vullen, maar dat heeft geleid tot veel waardering en dankbaarheid van onze oosterburen.

Het mes snijdt aan twee kanten bij de oefeningen *African Support* in Burundi, waarbij de trainings- en medische faciliteiten van het Burundese leger worden verbeterd en tegelijk de mannen en vrouwen worden getraind in het werken in Afrikaanse (klimatologische) omstandigheden.

Dat de rol van onze genisten groter is dan alleen aannemer en bouwvakker van Defensie, is duidelijk. De Kruif zei: “Letterlijk en figuurlijk bestaat de eenheid uit bruggenbouwers. Jullie ondersteunen alle operaties op binnenwateren en spelen een grote rol bij rampenbestrijding, humanitaire operaties, en uiteraard nationale operaties. En dit alles terwijl de uitendddruk hoog is en de vredesbedrijfsvoering niet eenvoudig.”

De motivatie voor de toekenning staat omschreven in dagorder van de Commandant Landstrijdkrachten nummer 2015/04 en luidt als volgt: “101 Geniebataljon heeft zich sinds zijn oprichting op 2 oktober 2000 onderscheiden als een ware *force multiplier*.

“101 Geniebataljon heeft door zijn inzet en hoogwaardige resultaten een uitstekende bijdrage geleverd aan de inzet van de krijgsmacht.”

Met eigenschappen als moed, toewijding en veerkracht heeft de eenheid bewezen om zowel binnen als buiten Nederland de meest complexe opdrachten te kunnen volbrengen.

Sinds zijn bestaan wordt 101 Geniebataljon doorlopend ingezet. Veelal is het als eerste in het operatiegebied en bouwt en onderhoudt men de operationele infrastructuur voor alle grondgebonden eenheden van de krijgsmacht.

Voor elk probleem weet het personeel van 101 Geniebataljon een oplossing te creëren. Vaak verlaten zij ook als één van de laatste eenheden weer het operatiegebied. Met een grote mate van

flexibiliteit, adaptiviteit en doorzettingsvermogen maken zij iedere operatie tot een succes.

Ook binnen Nederland heeft 101 Geniebataljon zijn sporen verdiend. In een land waar het gevecht tegen water centraal staat, levert het een wezenlijke bijdrage aan de civiele autoriteiten. Daarnaast verricht 101 Geniebataljon operaties op binnenwateren, steunt bij rampenbestrijding en andere nationale operaties.

101 Geniebataljon heeft door zijn inzet en hoogwaardige resultaten een uitstekende bijdrage geleverd aan de inzet van de krijgsmacht. Hierdoor is 101 Geniebataljon een zeer gerespecteerde eenheid.

Het door mij uitgereikte Bronzen Schild symboliseert de nationale en internationale waardering die 101 Geniebataljon door de jaren heeft gekregen.”

De toekenning zorgt voor een gevoel van trots en geeft erkenning aan het harde werken van onze mannen en vrouwen die dienen en hebben gediend bij de

constructiegenie. Daarnaast staan we stil bij de sergeant-majoor Mark Leijssen die in Uruzgan op 7 september 2009 het ultieme offer bracht. Met het door onze voorgangers en ons verdiende schild zullen wij blijven doorgaan waar anderen stoppen; over de hele wereld en we doen het goed of we doen niets, ook in de toekomst! ●

Van Lego, K'nex, Fischertechnik en Meccano naar CNEC-t... Wie wil er nu niet zijn hele leven lekker doorgaan met bouwen?

Voorbeeld van een handopbouwbare brugconstructie, voor het eerst gepresenteerd bij het Genie Symposium op 30 oktober 2015

Vanuit de gedachte dat duurzame bebouwing op alle denkbare plekken in de wereld pas écht verantwoord neergezet kan worden als er geen opbouwapparatuur meer aan te pas hoeft te komen, hebben wij de CNEC-t bedacht. Een knoopverbinding die het mogelijk maakt om alle vormen van

operationele infrastructuur te maken waar op een bepaald moment behoefte aan is. En als de behoefte verandert, dan wordt ons bouwpakket zo aangeboden dat elke andere gewenste bouwvorm opnieuw te maken is met de bestaande materialen. The MasterMind Company is gespecialiseerd

in operationele infrastructuur in verafgelegene gebieden. Van de (modulaire) bouw van basiskampen en bruggen tot de energieplus installaties die een gebouw volledig autonoom kunnen laten draaien op het gebied van klimaatbeheersing of energie, wij hebben alle kennis in ons (bouw)pakket!

Op zoek naar slimme en duurzame oplossingen? Doe het eens anders en bel ons voor een afspraak om te zien hoe wij een brug in een huis veranderen!

Voor meer informatie
kunt u contact opnemen
met Han Wissink.

M +31 (0)6 - 28 72 66 01 | info@themastermindcompany.nl
Handelsweg 14 | 3751 LR | Bunschoten-Spakenburg
T +31 (0)33 - 222 25 10 | www.themastermindcompany.nl

Eerste luitenant Bart van den Belt, commandant GWW-peloton 102Constrcie

MILITAIRE SPOORWEGBOUW is een rijdende trein

De compagniesoefening *Ivory Beaver* van 102Constrcie stond in het teken van complexe en uitdagende opdrachten. Voor het GWW-peloton werd dit vormgegeven door het aanleggen van een aantal stukken spoor, verbonden met een wissel.

LINES OF COMMUNICATION

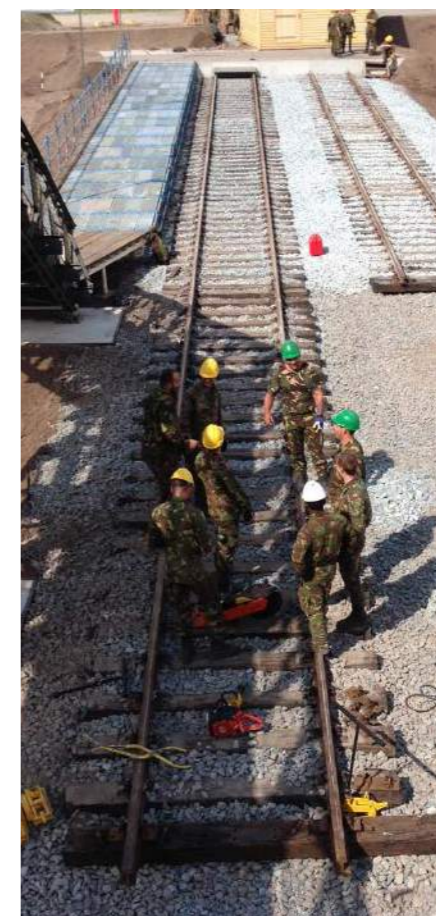
Dat de *lines of communication* (LOCs) van cruciaal belang zijn is in de afgelopen missies wel bewezen. Deze zijn essentieel om personeel en materieel in het inzetgebied te kunnen krijgen. Afhankelijk van waar we ingezet worden, zal de keuze vallen op lucht-, land-, zee-transport of een combinatie van deze drie. Wanneer de bestaande infra niet (meer) gebruikt kan worden, zal er herstel of aanleg moeten plaatsvinden.

SPOORWEGBOUW: NEVENTAAK VAN 102

Om niet compleet afhankelijk te zijn van *Host Nation Support* of civiele bedrijven hebben de drie verschillende compagnieën binnen 101Gnbat, naast de algemene constructietaken, elk een specialisatie als neventaak. Zo heeft 103 'dirtstrips' (tijdelijke vliegvelden) in haar takenpakket, 105 'havens' en 102 'spoorwegbouw'. Op deze manier kunnen we als 101Gnbat voldoende kennis en ervaring opbouwen om in noodgevallen de verschillende LOCs in stand te houden of zelfs te creëren.

AMBITIENIVEAU

Nu hebben we bij 102Constrcie slechts beperkte kennis en middelen voor spoorwegbouw. We richten ons dan ook alleen op 'militaire' spoorwegbouw: beperkt in omvang (dus geen hele spoorwegtracés, maar alleen het repareren

aanleggen van rechte stukken spoor. Maar we zullen ons ook moeten richten op enkele bijzondere constructies, zoals de aanleg en het herstel van (spoor) bruggen, wissels en overgangen. Daarom was één van de leerdoelen tijdens afgelopen oefening de aanleg van een wissel. Voor het peloton een compleet nieuwe tak van sport. Door dergelijke leerdoelen op te nemen in oefeningen zorgen we ervoor dat het kennisniveau van spoorwegbouw naar een hoger niveau wordt getild, waardoor we als eenheid breder inzetbaar zijn. Dit kan zowel in het inzetgebied, als eventueel ook tijdens nationale operaties.

OPLEIDING EN TRAINING

Om onze kennis en vaardigheden op peil te houden volgen we met enige regelmaat opleidingen bij het RIO (Rail Infra Opleidingen), een civiele school, waar de basiskennis op het gebied van spoor wordt bijgebracht, zowel in theorie als in de praktijk. Daarnaast worden er ook met enige regelmaat 'spoorweg-elementen' in onze oefeningen gesleuteld, variërend van het eenvoudig gangbaar maken van een oud spoorwegtracé ergens op een oefenterrein in Duitsland, tot de wat complexere opdrachten zoals het nieuw bouwen van een spoorwegbrug. Daarnaast onderhouden we als compagnie ook warme contacten met civiele partners, zoals ProRail en Movaris. Zij ondersteunen ons met technische kennis en expertise.

INTERNATIONALE SAMENWERKING

Recent wordt er steeds meer gezocht naar internationale samenwerking op het gebied van militaire spoorwegbouw. Zo zijn wij vorig jaar in Bologna (Italië)

van beschadigde stukken en aanleg van beperkte afstanden) en beperkt in complexiteit (er worden bijvoorbeeld geen werkzaamheden uitgevoerd aan de bovenleiding en er worden minder hoge eisen gesteld aan nauwkeurigheid en toleranties). Dit kan resulteren in beperkingen voor het gebruik: maximale snelheid, intensiteit, complexiteit van het tracé en het soort treinen dat er gebruik van kan maken. Tot voor kort oefenden we alleen het

Tips & Tools als je een wissel bouwt:

- Controleer of al het bestelde materiaal aanwezig is
- Lees de tekening goed, liefst samen met een expert
- Zorg voor een ruime locatie waar je alle onderdelen uit kan leggen
- Bouw eerst het rechte spoor van de wissel (je vaste maat) en ga van hieruit uitbouwen naar de bocht
- Gebruik spanbanden voor het buigen van spoorstaven
- Controleer de maatvoering en gebruik hierbij de spoorwijdtemaal, een eenvoudig meetinstrument om de spoorwijdte te controleren! (in Nederland is de spoormaat van binnenkant spoorstaaf naar binnenkant spoorstaaf 1435 mm, maar dit kan in andere werelddelen verschillen).

te gast geweest bij een regiment dat gespecialiseerd is in spoorwegbouw. Zij hebben tijdens het Balkanconflict veel spoorwegen hersteld en aangelegd.

Samen met de Italianen hebben we spoor aangelegd en een wissel herplaatst. Zij hebben meer en geavanceer-

der gereedschap en een andere manier van werken. In combinatie met de taal en cultuurverschillen, maakte dit een bijzondere en leerzame oefening. Ook hebben we momenteel contacten met een Britse eenheid die gespecialiseerd is in militaire spoorwegbouw. Kortom, met militaire spoorwegbouw zitten we

met 102 in een 'rijdende trein'. En dat het geen 'dood spoor' is, blijkt wel uit het feit dat we bezig zijn om de kennis structureel in te bedden binnen de eenheid en vervolgens ook het kennisniveau naar een hoger plan te tillen. Hoe dat er in de praktijk uitziet, is te lezen in het relaas van Dennis Mulder. ●

SPOORSTAVEN buig je met spanbanden

Mijn opdracht in *Ivory Beaver*: bouw circa 150m spoor, inclusief een wissel. Ter voorbereiding kon ik mij verdiepen in de tekeningen van de wissel. Ik had nog nooit zelf een wissel gebouwd en probeerde de snacks eruit te halen. Samen met een spoor-goeroe van ProRail heb ik de tekeningen geanalyseerd en hebben we een stappenplan gemaakt waarmee ik uit de voeten kon. Ook heb ik in dat plan enkele controlemomenten ingepland om te checken of de wissel 100% goed kwam te liggen.

PUZZELEN

Ik plande ook twee 'eigen mogelijkheden' in: bij de eerste zou ik alles op locatie bouwen en bij de tweede had ik mijn groep in tweeën gesplitst en zouden we op twee verschillende locaties aan het werk gaan. Mijn plaatsvervanger zou het rechte deel op zich nemen en ik zou mij richten op de puzzel die 'rechtse wissel' heet. In beide EM'en moest als eerste de onderbaan gereed gemaakt worden. Die bestaat uit een zandbed met daarop geotextiel en vervolgens steenslag. De zandbaan heb ik licht laten oplopen in plaats van het terrein te volgen. Hierdoor zouden de rails zonder 'bergen en dalen' in het terrein komen te liggen. Het geotextiel zorgde ervoor dat de ballast niet of nauwelijks zou vermengen met het zand.

Het ballastbed zelf hebben we ongeveer 10cm dik gemaakt om daarbovenop nog wat speelruimte over te houden. Die speelruimte is ook 10cm, tussen spoorbiels en ballast, zodat je middels krikken het spoor op hoogte kan stellen en later de ruimte tussen spoorbiels en ballast op kan vullen met het juiste volume aan ballast.

De maatvoering die ik had meegekregen luisterde aardig nauw, omdat er daadwerkelijk een pompwagen overheen zou gaan en de opstap van de pompwagen naar het later aan te leggen perron

minimaal zou zijn. De wissel, het spoor en de ballast zijn door de compagnie aangeschaft als onderwijsleermiddel, zodat we hier in de toekomst nog vaker mee kunnen oefenen. De pompwagen hebben we via civiele partners te leen gekregen voor onze familiedag.

VASTE MAAT

Bij aanvang koos ik voor mijn tweede EM, zodat ik het momentum kon behouden en ook de gehele groep aan het werk kon blijven. Voor de ploeg die aan het rechte spoor ging werken, was de taak eenvoudig: bouw initieel twee parallelle delen recht spoor van 45m waar de wissel op kan aansluiten. Mijn ploeg bij de wissel begon met het controleren of daadwerkelijk alle juiste onderdelen geleverd waren. We hebben conform tekening alle spoorbielzen uitgelegd op een ruime locatie buiten het werk. Daarbovenop hebben we de spoorstaven van de wissel geplaatst, maar nog niet vastgezet.

Ik kreeg één helft van de wissel als vast deel, dus vanuit deze vaste maat ben ik gaan werken. Vervolgens heb ik ervoor gezorgd dat het spoordeel dat recht door gaat in een rechte lijn kwam te liggen. Zo weet je dat je 'rechtstand' goed is en van hieruit kun je de rest bouwen.

Daarna heb ik het puntstuk geplaatst; een massief stuk staal waarin de rechtstand en de bocht van het spoor zitten. Dus ook dit is een vaste waarde. Toen ook deze op de juiste locatie lag en de maatvoering klopte, konden we overstappen naar de bocht. Ik had alleen rechte spoorstaven dus we moesten deze zelf tot een bocht buigen. Ik dacht eerst dit met de palletvorken van de bouwmaschine te doen, maar wegens gebrek aan bewegingsruimte moest ik iets anders bedenken.

SPANBANDEN

We kwamen op spanbanden uit. Door de spanbanden om de spoorstaven te

leggen en aan te spannen, trok je de spoorstaaf die nog niet vastgezet was op de biels, richting de vastgezette spoorstaaf en creëerde je heel precies een bocht in de staaf. Dit werkte uitstekend en doordat er constant de juiste spanning op de spoorstaaf bleef staan, konden we eenvoudig de maatvoering kloppend krijgen. Ik heb de wissel in twee delen gebouwd omdat hij in één deel bijna 28m lang en 14ton zwaar zou worden. Dat zou lastig te vervoeren zijn. De ploeg aan het rechte spoor ging ook lekker door. We waren nagenoeg gelijk klaar waardoor geen van de ploegen stil heeft gestaan. Bij het koppelen was er één misrekening gemaakt die gelukkig eenvoudig op te lossen was: er was ongeveer 10m spoor teveel gelegd waardoor ook dat deel gebogen moest worden tot een nette bocht.

Het principe met de spanbanden werkte ook hier wederom vlekkeloos. De wissel kon worden gekoppeld aan de twee rechte spoordelen. Tot slot moest er nog 30m aan de andere zijde van de wissel vastgezet worden, maar daar was helaas te weinig materiaal voor geleverd. Uiteindelijk hebben we er nog 15m aan kunnen bouwen en kon de wissel met succes getest worden.

COMPLIMENTEN

De bouw is opgeleverd en we kregen complimenten van de staf. De jongens die er hard aan gewerkt hebben mogen trots zijn op wat er is neergelegd in anderhalve week tijd. Ook mijn goeroe van ProRail was toch stiekem wel onder de indruk.

Aansluitend aan de oefening hadden we een relatiedag, waar verschillende civiele spoorbedrijven kwamen kijken. Alle experts toonden zich ook zeer tevreden. Al met al was het een zeer leerzame oefening, waarin we een goede basis hebben gelegd om complexere wissels te kunnen bouwen. ●

Gericht op Innovatie en Samenwerking

Bruggen bouwen is ons vak... en dat doen we op de civiele markt intussen met heel veel jaren ervaring en vakmanschap. Vanaf 2016 gaan we ons ook op de internationale defensie- en veiligheidsmarkt richten. We doen dat op een innovatieve manier waardoor genisten altijd en waar ook ter wereld met het nieuwste en het beste brugslagmaterieel kunnen werken. U hoort er meer over in het nieuwe jaar.

Voor nu wensen wij u en al uw collega's, militair en civiel en zowel in binnen- als buitenland, alvast een hele fijne jaarwisseling en een mooi, gezond en vooral veilig 2016.

BRUGGEN | PONTONS | RORO'S
modulaire oplossingen

Waterbouw; waar ligt de grens?

Drie weken lang heeft 105Gncie Waterbouw afgelopen september de oefening UNITED PONTONNIER uitgevoerd. Daarin hebben we alle facetten getraind die het label 'waterbouw' behelst. Daarnaast hebben we ook een door 101Gnbat georganiseerde *River Crossing Operation* uitgevoerd.

Na de reorganisatie van 105 Brugcompagnie naar 105 Geniecompagnie Waterbouw is er veel gesproken over 'waterbouw'.

Welke taken vloeien daar uit voort en welke vooral ook niet?

Een eenduidig antwoord is hier nog niet op. De volgende capaciteiten spelen daarin in ieder geval wel een rol:

- constructiecapaciteit op, rondom en onder water;
- brugslagcapaciteit.

UNITED PONTONNIER was de uitgelezen kans om te bekijken welke mogelijkheden we hebben met de huidige samenstelling van de compagnie en vervolgens mee te denken over de toekomst van waterbouw binnen de genie.

In dit artikel een verslag van de pelotonscommandanten over de veelzijdigheid van waterbouw.

Vier opdrachten in Zeeland

Ons peloton heeft gewerkt voor het bevrijdingsmuseum in Nieuwduin (Zeeland). De week ervoor hebben de pc en de sgt operatiën het werk afgestemd met het museum. Samengevat hadden we vier opdrachten.

1. Het opnieuw opbouwen van een noodkerk uit de Tweede Wereldoorlog. Onder leiding van twee ervaren metselaars van een civiel bouwbedrijf hebben we de voor- en achtergevel opgemetseld. Twee bouwkundige soldaten hebben het vuile metselwerk inclusief het stellen uitgevoerd. Uiteraard werd ook personeel geleverd om stenen en cement te opperen. Aangezien het metselen niet meer in de mbo-opleidingen zit hebben de manschappen een steile leercurve doorlopen. Voor het dak van de kerk hebben we de originele spanten hergebruikt. Ook hier nam een ervaren civiele timmerman het voortouw, gesteund door onze bouwkundigen. Vervolgens zijn de gordingen op maat gemaakt en geplaatst. Van de kerk waren geen gedetailleerde bouwtekeningen beschikbaar, dus werden de verbindingen vaak in het werk bepaald. In het begin even wennen, maar uiteindelijk zeer leerzaam! Want naast het weer op peil brengen van hun timmervaardigheden, hebben onze soldaten getraind om oplossingen in het werk te bedenken in plaats van alles vanaf een tekening te maken.

2. Het nabouwen van een bestaande bunker, waarvoor de burgermetselaars reeds de eerste laag gelegd hadden. De betonblokken van 100kg per stuk werden met een elektrische kraan op de plek gelegd. Aangezien deze opdracht niet heel veel bouwkennis vereiste en alle bouwkundigen al op de kerk waren ingezet, is het metselen van de betonblokken hier uitgevoerd door installatie- en elektriciens. Daarbij draaiden ze zelf de specie en bedienden ze de kraan. Na drie weken werken konden we nog voor ons vertrek het dak er op storten.

3. Verwijder rondom het museum verscheidene bomen en een hekwerk. Een klus voor een groepje met motorkettingzagen, ondersteund door de wiellaadschop. Een burgerbedrijf zou alles in containers afvoeren, maar hun voertuigen bleken niet terreinvaardig genoeg. Daarom brachten onze scania's de containers het terrein in en zetten deze vol af aan de verharde weg.

4. De laatste grote opdracht was het aanleggen van een riolelingstelsel voor hemelwaterafvoer. Naast ons eigen peloton was er ook een GWW-groep van het ondersteuningsdetachement mee. Deze mannen hebben het riolelingstelsel uitgezet en afgegraven. Vervolgens zijn de pijpen erin gehesen. Het museum had allerlei pijpen, verschillend in materiaal en afmetingen, weten te bemachtigen. Hierdoor moest er een duiker passend gemaakt worden en hebben we drie putten opgemetseld. Het uitzetten en opmetselen van de putten was een mooi staaltje samenspel tussen ons en de GWW-groep.

Dat waren de opdrachten. Maar we hebben ook constant kleine klussen voor het museum uitgevoerd: van het ophalen van bouwmaterialen met onze scania's tot het uithijzen van de koepels van twee shermantanks. We hebben veel constructie-ervaring opgedaan. Omdat onze IT- en ET'ers eenvoudige bouwkundige klussen hebben gedaan, is iedereen een meer allround constructiegenist geworden.

Halverwege de oefening moest een deel van het peloton en de GWW-groep een *River Crossing Operation* doen in Rhenen. Binnen 24 uur uit en thuis van Zeeland naar Rhenen en daar een veerdienst met 2x MLC 70 vlot uitgebracht. Ook hier bleek weer dat ons personeel multifunctioneel inzetbaar is door in twee uur twaalf pakketten van voertuigen over te zetten. Kortom: de pontonniers van 105 Geniecompagnie Waterbouw zijn voor zowel constructietaken als vouwbrugtaken inzetbaar. ●

Core business: veren, bruggen, pijlers

Wij waren vol aan de bak met het trainen in onze *core business*: bruggen. Nagenoeg alle vormen van brugslag zijn aan bod gekomen en we hebben onszelf op alle niveaus kunnen trainen.

De bevelvoering in de oefening werd per opdracht gedaan, zodat er elke keer een stuk versnelde commandovoering en planning plaats moest vinden. De eerste opdracht was het bouwen van een 19 velden MGB TVV brug over de oude haven langs de Maas. Naast deze opdracht diende er nog een klimtoren van baileymateriaal te worden gebouwd. Zowel de MGB TV versterkt, als klimtoren / pijlerbouw Bailey waren al geruime tijd niet meer gebouwd door het peloton, wat betekende dat de opdrachten deels instructief werden gebouwd. Na een dag voorbereiding en twee dagen bouwen stonden er twee mooie producten en had het peloton een hoop kennis opgedaan over MGB en Bailey. Voor sommigen was de MGB hun eerste brug. Het afronden van de MGB werd daarom gevolgd door een hoop op pontonnierwaardige wijze.

De rest van de eerste week stond in het teken van het voorbereiden en uitvoeren van de familiedag van 105 Gnie Waterbouw. Kort samengevat was deze familiedag, net als de rest van de week, een daverend succes met veel positieve reacties. Na een welverdiende dag thuis hebben we de klimtoren en de MGB brug in een hoog tempo weer gedemonteerd, om hierna aan de slag te kunnen gaan met ons welbekende brugslag-middel; de vouwbrug. Na een paar uur commandovoering en voorbereiding zijn we begonnen een aantal keer de zogeheten Diezebrug te bouwen over het Engelse Gat. Aansluitend heb-

ben we het materiaal op de scania's getrokken en zijn we naar Rhenen gereden om daar veren bij duisternis te beoefenen. Na een geslaagde actie met veel bekijks van de lokale bevolking en collega's zijn we terug gegaan om nogmaals de Diezebrug te bouwen, ditmaal bij duisternis. Toen dit erop zat waren we bijna 24 uur bezig geweest met vouwbrug. Na even bijgetankt te hebben was het wederom tijd om met de pontons en boten te vertrekken richting Welsum, waar wij voertuigen van diverse eenheden met onze middelen de IJssel gingen overzetten. Daar bleek er een hoop interesse te zijn in de actie (bezoekersdag 102Constricje), wat te merken was aan de aanwezigheid van de interne media en hooggeplaatste militairen van verschillende eenheden onder wie onze eigen regimentscommandant.

De laatste en mooiste opdracht van de oefening volgde kort na terugkomst uit Welsum. Deze opdracht bestond uit het bouwen van een baileytoren op een experimentele fundatie, gemaakt door de duikers van onze compagnie. Deze pijler was een eerste test voor de pijler met aanbrug die mogelijk volgend jaar bij de vierdaagse in Cuijk wordt gebouwd. Tot vreugde van het peloton werd halverwege de bouw besloten de pijler met aanbruggen in zijn geheel af te maken en te perfectioneren. Het resultaat was een knap staaltje vakmanschap, een plaatje wat hopelijk nog een tijdje in het Engelse Gat is te bewonderen. ●

Genievaardige fundering onderwater

Het handboek 'Technieken bailey-brug' (HB 5-164) is ons, net als de bekende pikhouweel, niet onbekend. Ook het hoofdstuk over pijlerbouw zal voor de meeste genisten geen grote verrassingen meer bevatten. Helaas geeft deze bijbel van de genie geen antwoord op de volgende vraag: Hoe bouw ik een genievaardige fundering onderwater?

Deze vraag heeft ons in de aanloop naar de oefening dan ook lang bezig gehouden. Ondanks dat pijlerbouw ooit een van de belangrijkste pijlers was in het jaarprogramma van het peloton is er bij ons nauwelijks iets over bekend. Met een gezonde dosis boerenverstand, technische kennis van de korporaals en een breed opgeleid peloton zijn we begonnen aan deze opdracht. Het einddoel was een pijler van in totaal 17 (!) velden (2-1) bailey.

Ondanks dat de pijler zelf het einddoel was, vormde het maken van de fundering een veel grotere uitdaging. De bodem is niet recht, machinale hulpmiddelen kunnen er niet bij, je ziet niet wat je aan het doen bent en de grond

is niet draagkrachtig genoeg. Om deze uitdagingen te overwinnen hebben onze eigen korporaals twee verschillende typen staalconstructies ontworpen. Een op basis van hesco's in combinatie met zeskantplaten en een van damwanden in combinatie met stelconplaten. De bouw van deze staalconstructies was het moment waarop een veelal onder-

schatte kwaliteit van het duikpeloton goed naar voren kwam: metaalbewerking. Niet alleen onder het wateroppervlak, maar ook daarboven, is elke duiker in staat om metaal-/laswerk te verrichten. Het resultaat van twee dagen lassen, branden en slijpen was een tweetal imposante constructies die erop gericht waren om al het werk onderwater zo makkelijk mogelijk te laten verlopen. Immers, alles wat je onderwater moet doen duurt tien keer zo lang als boven water.

Gelukkig werd al het voorbereidende werk beloond. Nadat de bodem was vrijgemaakt van grote obstakels zijn de constructies een voor een op hun plek gezet. Door vervolgens systematisch de grond onder de constructies weg te spuiten werden ze waterpas op de bodem geplaatst. Daarna brachten we twintig ton steenslag aan, die daarna onderwater, met de hand, is gevakt en bedekt met stelcon- of zeskantplaten.

Uiteindelijk konden we daarop de pijler plaatsen met behulp van een hijskraan.

Al met al een succesvolle oefening voor de viering in Cuijk van 100 jaar 4-daagse. In de zomer van 2016 moeten namelijk twee spectaculaire pijlers gebouwd worden in de Maas om de jaarlijkse overtocht extra aankleding te geven. Dan zullen wederom staalbouw en duiken gecombineerd worden om tot een succesvol eindresultaat te komen. ●

Ondersteuningsdetachement is overal

Bij deze oefening, waar de complete compagnie in haar nieuwe samenstelling aantrad, heeft het ostdet een zeer divers optreden gehad. Een deel zat op het Engelse Gat en een ander deel bij het Bevrijdingsmuseum in Zeeland.

Afbreken van de MGB TVV

de laag erboven, zodat deze gekoppeld konden worden.

Snel afbreken MGB

Om een snelle tijd te maken bij het afbreken van de MGB TVV hebben we met de uni-bm de opritliggers en dekliggers tussen brug en stapelbord machinaal verplaatst. Bovendien bleef zo het personeel ook langer inzetbaar. En in plaats van de brug op te vijzelen hebben we 'm met twee kranen opgehesen en op de rollerbalk gelegd.

Fundering voor pijler

Het duikpeloton was druk met het bedenken hoe zij het beste een goede fundering kon maken voor het plaatsen van de pijler die 2 Waterbouwpeloton ging bouwen. Hun constructie is geplaatst met behulp van de FKM.

Nadat de fundering ingespoten en gesteld was, konden wij hem afvullen met grind (kubelen onder water was ook voor ons nieuw!), afdekken met vier stelconplaten en waterpas stellen. Vervolgens werd daar een 3-velden pijler-element op geplaatst om ruim boven de waterspiegel uit te komen. Ten slotte zijn we aan de slag gegaan

Fundering voor de pijler

Damwand trillen

met de bouw van het brugdek, de aanbrug en de resterende pijlervelden, waarbij de uni-bm de bouwploegen hielp. De LTM en de FKM voegden deze samen en hesen ze in. Tijdens de gehele opbouw moesten we in de gaten houden dat het bouwwerk zoveel mogelijk in balans was om ongelijkmatige belasting van de fundering te voorkomen.

Damwand trillen met een kraan

Damwandprofielen trillen met de mobiele hijskraan; niet de eerste keuze die men overweegt bij dit soort werk! Maar het zou wel een optie zijn om de inzetbaarheid van het ostdet te verbreden. Nu bleek er te weinig kennis en ervaring

te zijn, zowel binnen 101Gnbat als het OTCGenie. Daarom hebben we een civiel bedrijf in de arm genomen voor een stuk theorie en natuurlijk om hun praktische tips en tools met ons te delen. Hierna zijn we 2,5 dag aan het trillen geweest, zoekend naar de voor ons beste werkwijze. Onze conclusie: het is vooral een samenspel tussen kraanmachinist en bedienaar van het trilblok, waarbij het aankomt op gevoel.

Het trillen met de mobiele hijskraan is dus mogelijk. Door deze training hebben we weer veel geleerd en ervaringen opgedaan, met dank aan alle spelers die hier een rol hebben gespeeld. ●

En in de toekomst...

U heeft kunnen lezen welke inzetmogelijkheden onze compagnie allemaal kent. En het eind is nog niet in zicht. De eerste stappen bij het trillen van damwanden, de constructie van een pijlervoet en het combineren van verschillende brugslagopties is pas het begin van de mogelijkheden die er nog zijn. Nu gaan we de inzetmogelijkheden evalueren en verder ontwikkelen.

Te denken valt aan werken (hijsen/graven) vanaf pontons, grond- en/of waterkerende constructies. Al met al heeft 105 Geniecompagnie Waterbouw haar veelzijdigheid kunnen tonen en kunnen we spreken van een geslaagde eerste stap om nieuwe mogelijkheden te verkennen.

Onze compagnie kijkt er naar uit om in samenwerking met het OTCGenie, het Kenniscentrum en waar nodig het bedrijfsleven, verdere stappen te gaan zetten binnen het concept waterbouw.

Majoor Jan Boot, actiefdienend veteraan

Veteranen, dat zijn wij!

Het woestijnstof kom ik nog regelmatig tegen als ik weer eens mijn PGU kast induik. Herinneringen komen naar boven, de beelden van gebeurtenissen en kameraden worden levensecht en brengen een glimlach op mijn gezicht teweeg. Ik krijg een gevoel van heimwee en trots. Het geeft mij energie, een drive en het gevoel van verbondenheid.

Op Facebook zie ik nog regelmatig jonge en oude kameraden met wie ik op missie ben geweest, met wie ik lief en leed heb gedeeld. De gebeurtenissen op hun tijdlijn die hun dagelijkse (burger)leven vullen, staan voor het grootste deel in schril contrast met de dingen die we hebben meegemaakt.

Trots ben ik dan ook als ik zie dat ze de liefde van hun leven hebben gevonden, een gezin hebben gesticht, hun passie hebben gevonden in een hobby, dat ze wat van hun leven gemaakt hebben, of gewoon genieten van het leven. Op hun tijdlijn komen ook nu en dan flarden van hun militaire verleden voorbij: een laatste groet op de dag dat er een maat

is gesneuveld, een felicitatie aan iemand, doorspekt met militaire kreten, of een bericht over een missie, dat gedeeld wordt. De toewijding blijft... We hebben samen gelachen, samen afgezien, gevloekt, en gehuild, we hebben fantastische dingen gedaan, ervaringen opgedaan die niet iedereen opdoet, we hebben unieke gebeurtenissen meegeemaakt en we hebben (militaire) trots. Dat bindt ons. Wij zijn de veteranen van het Regiment Genietroepen.

Medio 2015 ben ik toegetreden tot het bestuur van de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen; een vereniging die opkomt voor de veteranen van ons regiment. Een vereniging die haar best doet veteranen van het Regiment Genietroepen met elkaar te verbinden. Om elkaar weer te zien, om samen te lachen. Om elkaar te steunen; elkaar te helpen. Veel (oudere) veteranen zien de meerwaarde van veteranenactiviteiten in. Sterker nog, ze zien daarin een leuke besteding van vrije tijd en genieten van de saamhorigheidsmomenten zoals de jaarlijkse Wapendag en de diverse reünies. Maar ik wil mij vooral richten op de jongere veteraan.

Vaak staat de jongere veteraan (overigens: ik voel mezelf ook jongere veteraan!) nog niet stil bij de status van veteraan: "Veteranen, dat zijn die oude, grijze mannen met een stok." Onterecht, want de veteraan is een man/vrouw, jong/oud, maar bovenal mens, die heeft deelgenomen aan een missie en daar unieke ervaringen heeft opgedaan die niet iedereen heeft meegemaakt. Tijdens de actieve diensttijd zijn we

ons hier vaak nog niet van bewust, maar wel een aantal jaren nadat we de dienst verlaten hebben. We missen de saamhorigheid, de kameraadschap, de extreme omstandigheden en de unieke gebeurtenissen. Heimwee kan de kop opsteken, net zoals nu. Er zit ergens in je nog een ervaring die niet goed geuit kan worden; die nog klem zit in het geheugen. Dan kan het fijn zijn om terug te vallen op medeveteranen die jouw ervaringen herkennen; die snappen wat je voelt en die ook lid waren of zijn van het Regiment Genietroepen.

Je kunt ook behoefte hebben om weer eens met de oude maten bij elkaar te komen, om oude koeien uit de sloot te halen en te genieten van de herinneringen. Samen te lachen, een biertje te doen of te zien hoe het nu gaat met het Regiment Genietroepen of je oude eenheid. Er zijn vaak mogelijkheden om in deze behoeften te voorzien, maar ze worden niet gevonden. Wij helpen jullie daar graag mee.

Via contactpersonen binnen genie-eenheden, via onze contacten die wij hebben bij het Veteraneninstituut, of heel makkelijk, door je via onze facebookpagina met elkaar in contact te laten komen.

Heb je ideeën, vragen of wil je iets kwijt?

Neem contact met ons op:
www.facebook.com/groups/138722759581298/?fref=ts
 of via
www.wrg.nl/contact

Veel genisten bij Nederlandse Veteranendag

Traditiegetrouw is op de laatste zaterdag van juni de Nederlandse Veteranendag (NLVD) gehouden op het Malieveld in Den Haag. Na een aantal jaren matig tot slecht weer werd de inmiddels elfde editie gekenmerkt door stralend zonnig weer, waardoor de organisatie en veteranen zich mochten verheugen op een ongekend groot aantal bezoekers. Hierdoor werd de erkenning en waardering voor veteranen nog eens extra dik onderstreept.

Ook het Regiment Genietroepen was weer van de partij met een nog groter detachement dan voorgaande jaren. De belangstelling onder genieveteranen voor het defilé groeit elk jaar en het door de VRG in het leven geroepen 'alternatieve' veteranentenu - een zwarte polo met het logo van het RGT en de VRG, nette spijkerbroek, zwarte schoenen en baret - baarde opzien en leverde louter positief en enthousiast commentaar op. Een tenue waarin de wat jongere veteraan zich wellicht beter thuis voelt en dat het laatste steuntje in de rug geeft om volgend jaar ook van de partij te zijn.

Als vanouds heerst er een hoog reüniegehalte in de geniehoek in de grote tent waar de oudere, maar vooral ook steeds meer jongere, genieveteranen elkaar ontmoeten. Rond 12 uur wordt het sein verzamelen gegeven en eenieder begeeft zich naar de opstelplaats.

Na enige tijd zet het detachement zich in beweging en trekt de binnenstad in om het applaus en de waardering van de vele duizenden bezoekers in ontvangst te nemen. Het detachement wordt voorafgegaan door het VFKG en gevolgd door een samengesteld detachement actief dienende militairen uit

alle parate genie-eenheden, 'gewapend' met de pikhouweel, o.l.v. majoor Koevoets en sml Pen van 41Pagnbat. Marcherend over de Kneuterdijk wordt vlak voor het erepodium, waarop Koning Willem-Alexander - geflankeerd door de Minister-president, de Minister van Defensie en de CDS - het defilé afneemt, het Mineurslied ingezet. Luidkeels zingend passeert het detachement het erepodium, waarbij de CDS, generaal Middendorp, zoals een goed genist betaamt, zich niet onbetuigd laat. Het is net als voorgaande jaren weer een kippenvelmoment!

Na terugkeer op het Malieveld wordt het gezellig samenzijn vervolgd en worden genietradities uitgedragen. De brandwijn vloeit rijkelijk en ons Mineurslied wordt door de vele duizenden aanwezigen met verwonderde blikken aangehoord. Wederom een mooie en zeer geslaagde happening. Sodeju! ●

BEN JIJ VOLGEND JAAR OOK VAN DE PARTIJ?

LET OP! In 2016 wijzigt de wijze van aanmelden voor de NLVD.

Aanmelden dient rechtstreeks te geschieden bij het Veteraneninstituut via 'Mijn VI' in de periode van 1 feb 2016 tot 15 apr 2016. Bij de aanmelding kan worden aangegeven met welke vereniging en detachement u wilt deelnemen. Nadere detailinformatie volgt t.z.t. in Checkpoint.

Maak zelf de keuze in welk tenue je loopt:

- het traditionele 'veteranentenu': blauwe blazer, grijze broek, overhemd en stropdas, baret; of
- het meer 'casual' veteranentenu: zwarte VRG polo, nette spijkerbroek, zwarte schoenen en baret.

Het maakt niet uit waar je voor kiest, als je er maar bij bent. De VRG polo's kosten € 25 en zijn te koop in het Geniemuseum te Vught of (tegen extra betaling van verzendkosten) rechtstreeks te bestellen bij de VRG via email: daanjans@veteranen.nl ●

Waarom zou je meelopen op de Nederlandse Veteranendag?

Dat vroegen we in Den Haag aan enkele deelnemers aan de afgelopen dag. Dat leverde natuurlijk veel voorspelbare antwoorden op (Respect! Waardering! Verbondenheid!), maar ook nogal wat onverwachte ontboezemingen. Een kleine greep.

Dit waren onze vragen:

- Wat is volgens u het belang van de jaarlijkse NLVD?
- Wat zijn uw persoonlijke beweegredenen om deel te nemen aan het defilé?
- Zou u deelname bij andere veteranen aanbevelen en waarom?
- Kunt u kort uw persoonlijke ervaring omschrijven?

René (CMM) Jansen vindt de NLVD ook belangrijk voor jonge veteranen: "Als je twee jaar geleden mij had gevraagd om deel te nemen aan de veteranendag had ik geantwoord: daar ben ik nog veel te jong voor. Nu weet ik beter, het is ook goed voor jonge veteranen. En het was een indrukwekkende dag!"

Joost Michielsen

Joost Michielsen (61, majoor b.d.) vindt vooral erkenning van Defensie voor de jonge en oude veteraan belangrijk. "En je ziet veel ex-collega's terug. We laten zien dat we trots zijn op de veteranenstatus."

Raymond Steghuis (45, oud-soldaat-1) "We waren in 1991 een groepje dienstplichtigen onder leiding van Jan Wolterink. Toen Jan werd uitgezonden naar Irak vroeg hij ons of we mee wilden gaan. Dat was toen niet verplicht, maar

De 'Irakbikkels'

wij zeiden: als we gaan, dan gaan we met z'n allen. Nog steeds gaan we nu, vanaf 1991, een lang weekend weg met de kameraden. We noemen ons de IRAKBIKKELS."

Op de foto hierboven, genomen bij de NLVD vorig jaar, staan (v.l.n.r. **Raymond Steghuis, Jan Wolterink, Roy Oude Mulders, Ronny van Hoesel** en **Herbert van de Veer**. Er staan drie man niet op: **Marcel van Eldijk, Bert Nijhuis** en **Gerard Vogelzang**.

Zijn maat **Roy Oude Mulders** (46) ziet het aantal bezoekers elk jaar stijgen en hij geniet van de hele entourage rond het defilé: "Geweldig om mee te maken, zoveel applaus! En het is gezellig en goed verzorgd ook." Oud-collega's **Ronny van Hoesel** (48) en **Herbert van der Veer** (45) kunnen dit alleen maar beamen: "Nederland moet zijn militairen die op missie geweest zijn niet vergeten. Zij verdienen ieders waardering. Sinds Irak 1991 koester ik de band met mijn vrienden met wie ik daar ge-

diend heb." Deze IRAKBIKKELS vieren volgend jaar juni hun 25-jarig jubileum met een weekend in Barcelona.

Oud-regimentscommandant generaal-majoor b.d. **Marcel van den Broek** (61) wilde zelf wel eens ervaren hoe het was om mee te defileren: "Het deed me meer dan ik had verwacht: massa's applaudiserende mensen langs de route en veel oude bekenden op het Malieveld."

Hij vindt het van belang dat de Nederlandse regering en bevolking hun respect en waardering tonen voor de veteranen: "Door de uitgebreide media-aandacht is iedereen zich bewust van deze dag en er wordt op steeds meer plaatsen ook lokaal aandacht aan besteed. En dat wij defilerend voor de Koning het Mineurslied zingen, maakt het helemaal feestelijk."

Zijn boodschap aan wie nog twijfelt: "Probeer het eens een keer! Als je niet alleen wilt komen, regel een paar maten van je eigen uitzending."

Marcel van den Broek

Kapitein b.d. **Michel Omtzigt** is individueel uitgezonden geweest – hij was in 2006 base genist in Pol-e-Khomri. Juist voor hem is het in ere houden van de saamhorigheid belangrijk. "Maar ik wil in welke vorm dan ook mijn veteraan-zijn uitdragen. Als veteraan deel je dezelfde gevoelens, door dik en dun. En veteraan ben je voor het leven."

Brigadegeneraal b.d. **Huib van Lent**, die voorzitter is van de Vereniging van

Huib van Lent

Officieren der Genie, zegt dat je vaak in de eigen gelederen hoort dat Defensie onvoldoende steun en waardering krijgt. "Ik dacht bij mezelf: wat kan ik daar aan doen? Meelopen met het Regiment Genietroepen dus. En wat was dat een geweldige ervaring! Elk jaar staan er meer mensen te applaudisseren langs de route. Oh ja, we waren enkele jaren geleden ook het eerste detachement dat begon te zingen als we langs het bordes defileerden. Dat was natuurlijk tegen het protocol, maar ja, een genist kan toch niet anders als ons Vrijwilligers Fanfarekorps der Genie het Mineurslied inzet? De kroonprins, de minister en de CDS; ze vonden het prachtig, sodeju! Daarom mijn oproep aan alle genievete-

Hans Riepe

ranen: loop volgend jaar ook mee!"

Arie de Koning was als reserveofficier zeer actief binnen de genie. "Gelukkig krijgt de krijgsmacht en in het bijzonder de veteranen steeds meer waardering. Dat moet je dus laten beklijven door deze veteranendag. Voor mij is het al met al één grote reünie; een geweldige manifestatie, waaraan de herinnering steeds zoet is. Ik stimuleer collega's om in deze kameraadschap te delen."

"En nog wat: je kunt je ervaringen, ook de slechte delen, want een veteraan weet wat je voelt."

Voor kapitein b.d. **Hans Riepe** (61) komt er ook nog dit bij: "Jonge veteranen zouden moeten deelnemen, want zij zijn de oude veteranen van morgen. En nog wat: je kunt je ervaringen, ook de slechte delen, want een veteraan weet wat je voelt."

Je krijgt van het publiek een geweldige positieve feedback en mocht je hulp nodig hebben, dan zijn daar ook de nul-delijns helpers aanwezig.

Alles samenvattend in de woorden van kapitein van vakdiensten b.d. **Jos Pieters** (70): "Eerbetoon, trots, zeer indrukwekkend, emotioneel, gezellig en reünieachtig!" ●

411 REGELT EEN GENIE-DETACHEMENT BIJ DE VETERANENDAG

411Pagnie had dit jaar de eer het defilé voor actief dienende militairen van het Regiment Genietroepen te coördineren en uit te voeren, teneinde een bijdrage te leveren aan de welverdiende erkenning van onze veteranen.

Ons bataljon stuurde een delegatie inclusief detachementcommandant, om samen met 11Pagnbat, 101Gnbat en 11Gncie LMB de genie te vertegenwoordigen. Op het Malieveld hebben we voorgeoefend en troffen we de laatste voorbereidingen. Het genie-detachement liep met 60 liter-rugzak, baret en de bekende pikhouweel.

Voor het 'veilig stellen' van de route - vijf kilometer lang met tienduizenden enthousiaste toeschouwers - liep een searchteam voor het detachement uit, dat veel bekijks trok.

Op het defileerpunt werd hoofd rechts gegeven voor de Koning, de ridders Militaire Willemsorde, de minister van Defensie, de CDS en de CLAS. Na terugkomst konden we een kijkje nemen bij de andere onderdelen en stands.

Als afsluiting zongen we het Mineurslied en was er brandewijn. De dag was een succes waarbij we de genie goed hebben kunnen profileren. ●

Majoor Jan Boot, oud-compagniescommandant en actief dienend veteraan

Veteraan... hoe is het je vergaan?

Korporaal-1 b.d. Johannes Visser, veteraan

Het is een regenachtige vrijdagochtend als ik op de motor richting het hoge noorden rijd. Op weg naar Dokkum, waar ik op bezoek ga bij korporaal-1 b.d. Johannes Visser. Johannes was plv gpc bij 112Pagnie en heeft deze functie in Uruzgan gedraaid in 2006. Daar heeft hij veel meegemaakt en hij gaf op indrukwekkende wijze leiding aan een pagngp.

Bij zijn huidige werkgever, Raadsma technische groothandel, is de ontvangst hartelijk en het weerzien met oude kameraden is altijd leuk. Raadsma is dé toeleverancier voor de bouw van het hoge noorden. Bij de rondleiding zie ik honderden meters schappen vol met alles wat een genist zich maar kan wensen; handgereedschappen, persoonlijke beschermingsmiddelen, ijzerwaren, hang- en sluitwerk, het walhalla voor de genist.

Naast het immense magazijn is er ook een flinke winkel. Daarnaast heeft Raadsma grote voorraden, een eigen vervoerstack en een zeer uitgebreide webshop. Johannes heeft bij Raadsma diverse rollen, winkelvekoper, magazijnmedewerker en klantencontact. Een van de directeurs herinnert zich zijn eerste indruk van Johannes acht jaar geleden nog goed: no nonsense, volwassen en verantwoordelijkheidsbewust, eigenschappen die Johannes bij zijn sollicitatiegesprek onderbouwde met voorbeelden uit zijn militaire loopbaan. Kortom, een tevreden werkgever en een tevreden werknemer!

Bij een bakkie komen al snel de oude koeien uit de sloot. De glimlach en zijn fonkelende ogen spreken boekdelen; hier zit een genist die trots is op zijn diensttijd: "Kameraadschap, teamgevoel, samen nieuwe dingen ontwikkelen zoals military

Oefening OBT in Oostenrijk

search, wat toen net begon, prachtige oefeningen en mijn uitzending; allemaal fantastische belevenissen." Wat hem vooral erg aansprak was de sfeer in het peloton; de humor, het sportieve karakter. Maar ook 's avonds nog een keer TTP's bestuderen, ZHKH-cases doorlopen om nog beter te worden. "Onder luitenant Geerten ter Braak en sergeant-1 Patrick van Leeuwen was het een fantastisch peloton met veel saamhorigheid, gedrevenheid en veel humor. Geweldige onderlinge sfeer; keihard werken en ook altijd in voor een feestje met hilarische momenten. Zo eindigde er wel eens een auto in de genieput of werd de oefening

brandpreventie net op het verkeerde moment iets te enthousiast uitgevoerd, wat leidde tot een boze huismeester en een chagrijnige OPC. Bij de vele oefeningen werd er altijd keihard gewerkt, veel gelachen, en ook de goede dingen verder ontwikkeld. Of het nu GVA was, OVG met de mariniers in Marnehuizen of optreden in bergachtig gebied (OBT) was, we gingen altijd voor 112 procent!"

Samen met sergeant-1 Bjorn Boers volgde hij de trainerscursus Optreden Bergachtig Terrein (OBT) in hartje winter in Oostenrijk, onder leiding van het Korps Commandotroepen. Sneeuwonderkomens maken,

In Uruzgan, met korporaal-1 b.d. Bauke Bouma

verplaatst door de bergen; het was genieten. En al helemaal toen hij vervolgens als trainer bij een OBT-oefening in augustus 2007 zijn kennis kon overdragen.

Oefenen met de mariniers in Marnehuizen was ook uniek. Hij werd ingedeeld bij hun infanteriecompagnie, onder leiding van een Amerikaanse kapitein, die veel gevechtservaring had opgedaan in Irak, erg leerzaam dus. "Als genist was het mooi om advies te mogen geven en uiteraard deuren op te blazen. Ook werden we volledig geïntegreerd in een marinierseenheid wat erg gaaf was"

In 2006 gaat zijn peloton als onderdeel van de Geniecompagnie Task Force Uruzgan 1 (TFU-1) naar Afghanistan. De geniecompagnie wordt gevormd door de kern van 11Gncie Air Assault (11Gncie AASLT), aangevuld met een pantsergeniepeloton van 112Pagnie.

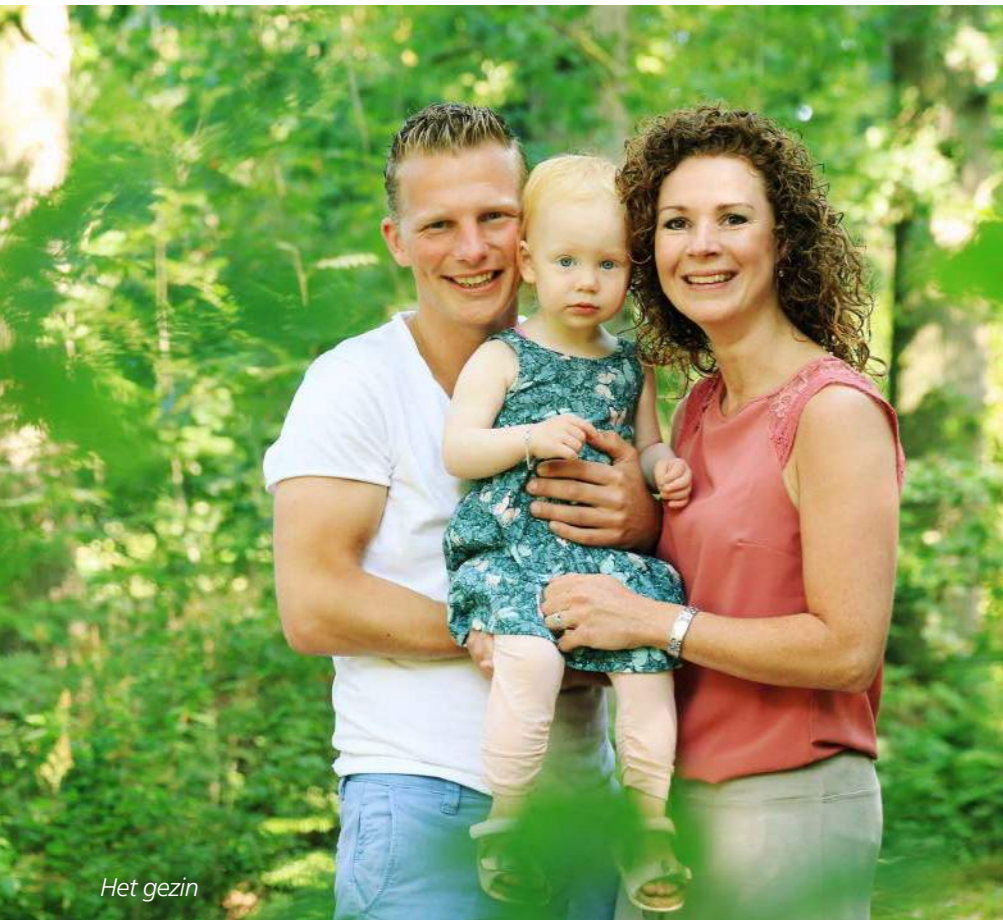
Bij aankomst is er nog weinig infrastructuur, dus is het in het begin veel improviseren en weinig luxe. Ook is het eten nog

Searchen in Uruzgan

niet goed geregeld, getuige de boerenkoolallergie die Johannes heeft opgelopen na een maand (!) boerenkool eten. "Het was ronduit zwaar, veel patrouilles rijden en lopen en daarnaast ook nog helpen met de opbouw van het kamp. Soms waren we jaloers op de infanterie die na een patrouille drie dagen onderhoud en prepareren kreeg. Wij deden snel onderhoud en moesten meteen weer door met de opbouw van het kamp of we gingen

direct weer de poort uit om te searchen." In Uruzgan verliest zijn groepscommandant het leven; een trieste gebeurtenis die er inhakt. Zijn groep begeleidt hun sergeant naar Nederland; een indrukwekkende en vormende gebeurtenis die het moreel van de groep alleen maar sterker maakt. Johannes krijgt het commando over de groep. Veel tijd om alles te verwerken is er niet, want het operationele tempo is erg hoog: "Het was heftig, maar we

Het gezin

moesten verder. Aan mij de taak om met mijn groep zo goed mogelijk, vele kilometers weg te searchen op IED's en de veiligheid voor onze eenheid te waarborgen". Gelukkig houdt Johannes aan dit alles geen (mentale) schade over: "De kameradschap, de goede sfeer, het met elkaar bespreken van ervaringen en het delen van gevoelens hebben veel narigheid voorkomen. Elkaar steunen en op elkaar kunnen bouwen; dat waren typische kenmerken van onze club".

Dan sneuvelt in 2007 zijn collega Martijn Rosier, die hij goed kent omdat Martijns jongere broer een vriend van Johannes is. Hij maakt van dichtbij mee wat dit allemaal met een gezin doet.

Eind 2007 staat Johannes voor een belangrijke keuze in zijn leven; blijven of eruit. "Een moeilijke beslissing, maar door zijn wens om samen met Marianna, die werkt bij het Medisch Centrum Leeuwarden, een gezin te stichten, doet hem stoppen omdat haar baan niet te combineren is met de zijne bij Defensie. Met pijn in het hart verlaat hij de dienst. Een nieuwe fase breekt aan. De baan bij Raadsma en ze kopen een huis in Hantum, waar dochter Lotte-Esmee wordt geboren. Door de onregelmatige diensten van

Marianna besteedt Johannes veel tijd en aandacht aan dochterlief. In zijn vrije tijd vist hij en heeft hij een HBO-marketing studie afgerond. En natuurlijk zijn er de saamhorigheidsmomenten met de vriendenclub. Van militair naar burger is wel wennen, en zeker het eerste jaar heeft hij nog heimwee naar defensie. Hij mist de saamhorigheid en het teamgevoel. Het contact met de oude eenheid blijft. Nog steeds spreekt Johannes oud-collega's en hij gaat naar de reünie van 112Pagnie. "De facebookpagina en de reünie van 112 zijn prachtige instrumenten voor contact." Wellicht zien we Johannes en zijn oud-compagniesmakers volgend jaar op de Wapendag.

Voelt Johannes zich veteraan?

Zijn goed doordachte antwoord luidt: "Niet in de geest dat ik mijn veteranenspeld draag en te koop loop met mijn uitzending. Wel ben ik mij bewust van het feit dat ik veteraan ben en wat dit met mij gedaan heeft. Ik heb ervaringen opgedaan die niet iedere Nederlander meemaakt en die hebben mij deels gevormd." De zon breekt door de wolken, Johannes kijkt op zijn horloge. "Er moet weer gewerkt worden!" We schudden handen en wensen elkaar het beste. *We'll stay in contact!* ●

Veteraan... hoe is het je vergaan?

Korporaal-1 Ap van 't Hul, veteraan - nog in actieve dienst

Foto: Ap vrijwel altijd met een glimlach, ook in de verzengende hitte van Mali

Home of the Engineers. PMK Wezep, op weg naar 103Constricje waar ik op bezoek ga bij korporaal-1 Ap van 't Hul, een jonge, ervaren, en nog steeds actief dienende veteraan. Voor het interview heeft Ap de compagniestraditiekamer besproken; een goede keuze.

Ap heeft groen bloed, het stroomt door zijn aderen en je ziet het in zijn houding en uitstraling. Met een vriendin die ook bij 103Constricje werkte en een broer bij de sectie G1 van 43Mechbrig is dit niet zo verwonderlijk. Op mijn vraag, hoe hij bij de genie is gekomen, begint Ap meteen enthousiast te vertellen: "Mijn broer Marcel zat bij 112Pagnie toen ik bezig was met LTS Bouwkunde. Ik hoorde de verhalen over oefeningen, kameradschap en mooie, uitdagende klussen. Op school hoorde ik altijd hele andere verhalen over de bouw: altijd vroeg opstaan, broodtrommel mee, in een busje naar een klus en eind van de middag weer terug. Dag in, dag uit; jaar in, jaar uit. Vergeleken met Marcel leek me dat dus niets, dus ging ik na de LTS het Oriëntatiejaar KL doen. Dat moest toen om te mogen solliciteren bij Defensie. Na het OJKL, de AMO en de BGO dacht ik ook geplaatst te worden bij 112Pagnie. Maar dat pakte anders uit en zo werd ik medio 2005 wakker bij 103Constricje, als soldaat bouwkunde in het constructiepeloton."

In 2006 gaat Ap voor de eerste keer op uitzending om op Kandahar Airfield (KAF) de infrastructuur te bouwen voor de Nederlandse *Deployment Task Force*. Het begrip *first in* krijgt nu betekenis voor Ap. "Improviseren, extreme klimatologische omstandigheden, tijden halen! Hard wer-

ken dus; het was fantastisch. Dat bevestigde dat ik met Defensie de juiste keuze had gemaakt." De inzet, toewijding en beroepshouding van Ap blijft niet onopgemerkt en dus wordt hij bevorderd tot korporaal metselaar.

In 2007 volgt een tweede missie naar Afghanistan. "Ik werd bij een instandhoudingdetachment (ISD) in Deh Rawod geplaatst, samen met mijn broer Marcel die bij de pantsergenie zat." Dagelijks waren er daar gevechten tussen de Taliban en ISAF, waarbij bommen, granaten en berrmbommen de voorkeurswapens van de eerste waren. Broer Marcel moet vaak de poort uit om met zijn groep berrmbommen op te sporen en op een avond, voorafgaand aan een groot offensief, hebben de broers een indringend en indrukwekkend gesprek. "Marcel vroeg mij om voor zijn kinderen te zorgen, mocht hem iets overkomen." Dat dit gesprek niet ongrond was bleek toen bij dat offensief twee Nederlandse militairen om het leven kwamen en anderen gewond raakten. "We hebben toen veel steun aan elkaar gehad, samen gelachen, geschreeuwd, gevloekt, in angst gezeten en elkaar gesteund. Er is daar een band tussen ons ontstaan die nooit meer kapot kan." Naast de militaire ontberingen loopt het privé gezien ook minder florissant; Aps relatie loopt op de klippen. "Daar had ik het wel moeilijk mee, maar mijn kameraden en mijn motivatie voor het werk sleurden mij er doorheen".

Bij terugkeer in Nederland weet Ap de draad goed op te pakken. Hij gebruikt zijn opgedane ervaringen positief, is een stuk volwassener geworden en valt wederom op, want in 2009 wordt hij plv gpc.

Ap en Marcel in Deh Rawod, Afghanistan

Mooie functie, maar hij is niet helemaal tevreden over zijn verantwoordelijkheden en bevoegdheden. "Toen had een plaatsvervangend groepscommandant nog niet de positie binnen de constructie als nu. Hij had minder verantwoordelijkheden en bevoegdheden en dat stoorde mij. Ik wilde me blijven ontwikkelen en meer verantwoordelijkheid." Iets waar zijn OPC, sergeant-1 Danny Westra, het helemaal mee eens is. En dus wordt Ap op verzoek van zijn OPC overgeplaatst naar de commandogroep als korporaal-co. "Danny was mijn mentor, hij leerde mij veel, was gefocust op mijn ontwikkeling en gooide me regelmatig bewust in het diepe." Ook groeit de belangstelling voor het onderofficierschap en Danny probeert Ap regelmatig over te halen om te opteren voor de KMS. In 2009 krijgt Ap een leuke, energieke, spontane vrouwelijke collega in het oog. Een dynamische relatie met korporaal Kylie Beijers volgt, maar beiden staan

nog niet echt stil bij de duurzaamheid van hun relatie. Het is vooral even genieten.

In 2010 gaat hij mee met een kort werkbezoek naar Tarin Kowt om daar lokale aannemers te controleren. Ap kijkt goed om zich heen, vergelijkt zijn vorige missies met dit werkbezoek en denkt na over de manier waarop infra zich heeft ontwikkeld en wordt opgebouwd. Reden om het advies van Danny te volgen en een gooi te doen naar de KMS. Maar zijn droom wordt bruut verstoord als hij in de voorselectie wordt afgewezen omdat hij, ondanks zijn MBO-2 bouwkundeachtergrond, niet over VMBO-C beschikt, met alle frustratie van dien. Een poging om MBO-3 te gaan doen strandt vervolgens op bureaucratie.

Toch blijft Ap niet bij de pakken neerzitten en pakt hij de draad weer op. In 2012 wordt hij noodgedwongen voor een aantal keuzes gesteld. Ap en Kylie staan

De ultieme relatietest, samen op uitzending naar Mali

Mike en Ap, kameraden voor het leven

voor de vraag of ze samen verder willen, er wordt een grote reorganisatie binnen de genie aangekondigd en tenslotte vraagt zijn CC hem om op de staf te komen werken, zodat Ap zijn voor de KMS vereiste MBO-3 opleiding kan volgen en tevens meer constructiekennis in de staf kan brengen. Denkwerk genoeg dus. Ap neemt belangrijke beslissingen: de relatie wordt serieuzer opgepakt, hij gaat werken bij Staf-103 Constructie en de MBO-3 wordt aangevraagd. Als vervolgens vanwege de reorganisatie korporaals van de constructiegenie MBO-3 moeten hebben, grijpt Ap die kans met beide handen aan. Voortvarend stort hij zich op zijn studie, zijn nieuwe functie en zijn relatie met Kylie.

Huis gekocht!

Met een goed doordacht plan verzoeken ze hun CC om samen op uitzending te mogen. Die hoort hun onderbouwing aan en geeft zijn zegen.

Mali 2014 wordt een goede test; zowel voor de relatie als het functioneel optreden. Ap treedt op als groepscommandant bouwkuide en met soldaten uit meerdere genie-eenheden in zijn groep krijgt Ap volop de kans om zijn leidinggevende capaciteiten te tonen. "De samenwerking tussen de verschillende genie-eenheden was gewoon geweldig! Ondanks al die verschillende achtergronden (pantsergenie, luchtmobiele genie, constructiegenie en Geniewerken) was de sfeer goed, want voor iedereen geldt: hard werken, hard ontspannen, resultaatgericht en oplossingsgericht zijn." Ook de relatietest slaagt, Ap en Kylie maken de belangrijke keuze samen een huis te kopen. Winterswijk, waar Kylie haar roots heeft, wordt hun woonplaats.

2015 wordt een druk jaar: huis gekocht, MBO-3 afgerond en Kylie mag wederom op missie naar Mali. Ap completeert zijn

dossier voor de KMS en stuurt dit via de CSM, CC en BA door naar de KMS. Eind oktober is Ap uitgenodigd voor de kennismakingsdagen daar en we gaan hem dus vrijwel zeker terug zien als sergeant der genie.

Voelt Ap zich veteraan?

"Als ik het woord veteraan hoor denk ik toch automatisch aan de oudere mensen uit de Tweede Wereldoorlog, Indonesië en Korea. Ik sta daar niet zo heel vaak bij stil omdat ik nog in dienst zit." Toch blijkt het veteraan gevoel er wel degelijk te zijn; "Enkele malen per jaar tref ik wel oud-collega's met wie ik op missie ben geweest. Mike Crombach, uit Deh Rawod, spreek ik nog regelmatig, onder andere via Facebook. En als we elkaar in levensden lijve spreken, dan is daar toch wel het besef dat wij veteraan zijn, dat we samen dingen hebben meegemaakt. En ook de mensen uit mijn privé omgeving herinneren mij en Kylie er regelmatig aan dat we veteraan zijn. Ze spreken regelmatig uit dat ze trots op ons zijn en dat we bijzondere dingen doen. En uiteraard geeft dat een goed gevoel, een gevoel van trots."

Voor de Wapendag doet Ap een oproep aan jonge genisten die de dienst hebben verlaten. "De jaardag is geweldig, samen verhalen vertellen, lachen, drinken; het is gewoon prachtig en zeker de moeite waard om daar bij te zijn. Het gevoel dat wij als Regiment Genietroepen uniek zijn. Onze mindset, de omstandigheden waarin we ons werk moeten doen, first-in last-out, maar ook hoe we onze gevallen collega's herdenken. Of als het Mineurslied gezongen wordt, dat is altijd prachtig!"

Mijn pen begint leeg te raken, de plicht roept en Ap moet weer aan het werk. ●

Het langverwachte MBO-3 diploma is binnen.

Joop den Haan, secretaris VOPET

Vereniging (Oud) Pontonniers en Torpedisten

70 KEER MEIHERDENKING DORDRECHT

Op zaterdag 7 mei 2016 zal de VOPET de gevallen kameraden op het Erehof in Dordrecht herdenken. Het Korps Pontonniers en Torpedisten (KPT) heeft in 1946 voor de eerste keer zijn gevallen herdacht en dus zal de komende herdenking de zeventigste keer zijn, waarbij de gesneuvelde en gewonde militairen uit de oorlog worden herdacht. U bent als genist van harte welkom. Nadere inlichtingen bij onze secretaris: secretaris@vopet.nl

NEPTUNUS DOOPT PONTONNIERS

Het examen ter afsluiting van de pontonniersopleiding vindt de laatste jaren plaats tijdens de vierdaagse. Het laatste examenonderdeel is een overtocht over de Maas naar het tijdelijke terrein van 105Gncie Wb naast het pontveer in Cuijk. 36 Aankomende pontonniers steken met

bepakking op vier vloten het vaarwater over. Na het appèl worden de geslaagde pontonniers gedoopt, waarvoor op luide toon Neptunes verzocht wordt zich van deze taak te kwijten. Naast elkaar geknield ontvangt iedere dopeling een rijkelijke hoeveelheid limonade gevolgd door een 'handje' meel. Dan een mok bier leegdrinken, waarna het daarin verborgen pontonnierembleem tussen de tanden getoond moet worden. Voor het schoonspoeien is de Maas wederom geschikt en voor wie bij de overtocht droog was

gebleven, is dit het einde van die illusie.

Naast het diploma van het regiment ontvangt iedere geslaagde als waardering van de VOPET een insigne met het pontonnierswapen, waarna de ceremonie wordt afgesloten met een barbecue.

VOPET REÛNIE 30 SEPTEMBER 2015

Bij deze ledenvergadering en reünie op de Lunettenkazerne mocht het bestuur 50 VOPET-leden en 29 introducés begroeten. We waren vereerd met de aanwezigheid van de onlangs aangestelde commandant van 105Gncie, kapitein Koen van Dinter. De dames zijn tijdens de ledenvergadering in de gelegenheid geweest om een leuk prijsje binnen te halen bij een paar spelletjes bingo.

Gezien de toekomst van onze vereniging hebben we aandacht gevraagd voor de jongeren binnen het Regiment Genietroepen. Hoe kunnen wij hen bij de vereniging gaan betrekken? Suggesties zijn zeer welkom! Na 15 jaar penningmeester en voorzitter te zijn geweest, heeft Piet van Haften zijn functie overgedragen aan Jacob Huls. Piet werd voor zijn grote inzet benoemd tot Lid van Verdienste.

105Gncie Wb leverde weer de erewacht bij de herdenking bij het VOPET-monument en een muzikant van bureau Militaire muziek luisterde de herdenking op. In het bijzijn van commandant Regiment Genietroepen zijn als eerste de namen van de in het verslagjaar overleden VOPET-leden genoemd: mw. M. Rook-de Jong, de heren J. Roskam, M. Geerts, L. Janse, J. Hovestadt, Th. Scholtes, H. Ligtoet, C. Hamers en W. van Meel. Het noemen van hun naam werd bevestigd met een belslag. Na het blazen van de Taptoe werd stilgestaan bij de militairen die in de huidige conflictgebieden omkwamen. Na het plaatsen van het bloemstuk door de voormalige voorzitter en het weer in top hijsen van de nationale vlag kwam er een einde aan een waardige herdenking. De VOPET kan mede door

Nieuwe voorzitter

Scheidende voorzitter

de gastvrijheid op de Lunettenkazerne, de inzet van het Regiment Genietroepen, bestuursleden en vrijwilligers van het Geniemuseum, de transportgroep, de mensen van de Servicebalie en Pareto, terugkijken op een geslaagde reünie. Daarvoor zeggen wij als bestuur van de Vereniging (Oud) Pontonniers en Torpedisten iedereen hartelijk dank! ●

De volgende ledenvergadering en reünie staat gepland op woensdag 28 september 2016.

Genist

MAGAZINE VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

1748-2015
267 jaar

